GUDSPIALLA
BOK

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

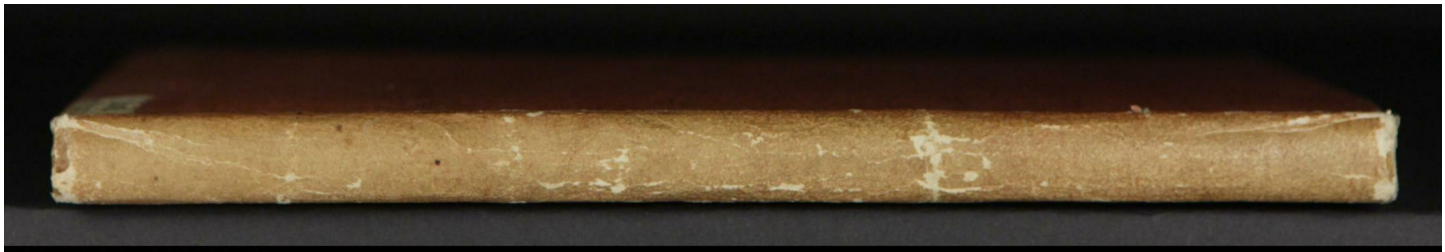

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

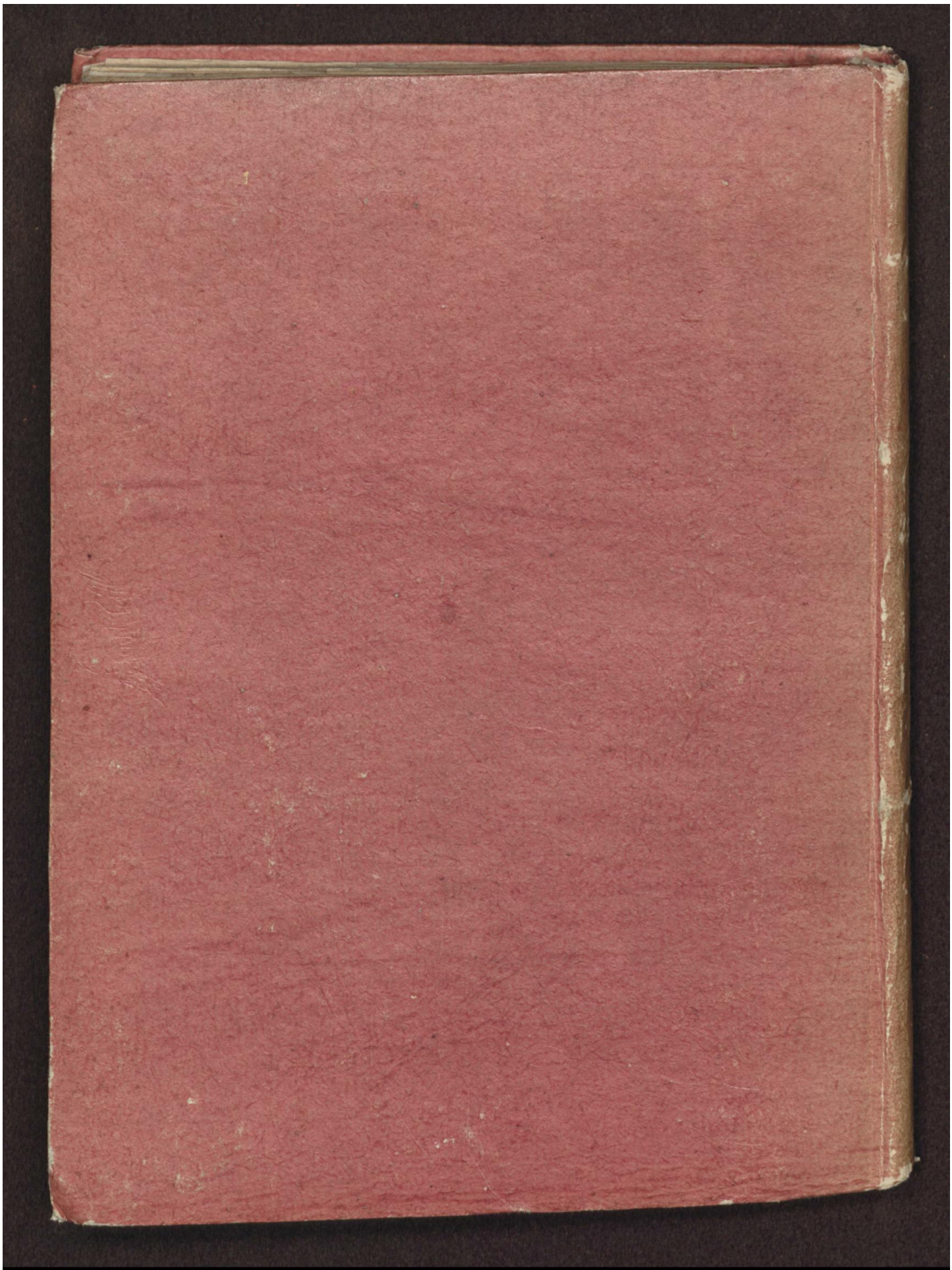

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

7,-101_4° (LN bis 154)
A BOX

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

ETTA ER EIN BOK MEÐ
ectum/Piſtlum/oc Guðſpiollum/j nrodu
li/j kringum arid a Sunno daga/ ogallar Ha
tider/epter K.M. Ordinantio j Hola Domkir
kiu og biſkups dœmi j Iſlande leſit og ſungit/Upp
j Jeſu Chriſti nafne aff mier o verdugū
laſi Hiallta ſyni Anno M D L ij. E
at prentaſt/ſo at aller Keſne menn me
gi j þui hino ſama Biſkups dœmi alla Sodn
helga daga Gudi til lofs/ hans kœra Syne
Jeſu Chriſto med helgum Anda til ei
liſrar dyrdar/eſn ollū Iſlāds ſīn Byg
giurum til eilifs gagns/ſalu hial
par/ og nytſœmdar/ſuo at j
ollum Kyrkium verde allt ſamhliodands
þyrer vtan alla tuidrœg
ne/ þar hialpe oſs
ollum til Gud Fader
þyrer ſīn elſkuligan
Son Jeſum
Chriſtum vorn einka hialpa
ar mañ + þyrer bidiara.
AMEN.

Þetta Bok a eg
Unnsteinn Hjalmarz
med rettu

Jon Jonsson
me L

I. Collectan/ og Gratian/ Pistillin/ og Gudz
spiallit/ hin þyrsta Sunno dag Aduentunar.
Latum oss bidia.

Eyr Herra Gud/ vier bidium/ vpp vak þina makt og
Kroin[illegible] at vier mættum þyrer þina hialping þrelsazt
[illegible] þeim I askasen[illegible]nm sem at vær oss gnæga saker vorra
synda/ og at vier m[illegible]ttum þyrer þina þrelsan salu hotpner
verda. Þu sem lifer og [illegible]kir med Gude Fodr i einingu hins
helga Anda eirn Gud vm allar allder allda.

Þannan epter þaranda Pistil skrifar oss hin heilage
Paul Postuli til Romanos i xiij. Capitula.

Þ Ri bradr. Og med þui at vier vitu/ eintum þa sidd/
þat time er vpp at risa az suefnenum/ Az þui at vor
heilsa er nærr/ heldr en þat vier trudum. Nottin er vm lid
in/ en dagrin tekr at nalgazt. Leggium þui az verkin myrk
rana/ og i skryddizt herklædum Liossins/ suo at vier gongu
sidsamlega so sem a deige. Eigi i oatrieda oydrincku/ Ei
gi i leguk vpum oc munadlipi/ Eigi i þrattan oc opundsyki/
Heldur i klædizt þier Drotine Jesu Christo.

Þetta epter þyrgianda Gudzspiall skrifar oss hin
Heilagi Matthevs/ i xxj. Capitula.

Þ Ada tima. Og þa er þr toku at nalgazt Jerusalem/ o
[illegi]komu til Berphage vid þiallino Oliueti/ vt sendi Je
sus two sina Lærisueina/ og sagdi til þra. Farit þid i þar
kauptun sem gagnvart ydr er/ og strax munu þid finna Asn
ur bundna/ og Folan hia hæfic. Leysit hana og leidit til min.
Og ef eirn huer seiger nockut til ykar/ þa seigit/ þat Herran
hafi þra þorf/ oc iafnsnart mun hann lata þau lausa. En þ
skiedi suo/ at vpp fylldizt huad sagt er þyrer Spamanni/
er suo seigir. Seigit Dotturinne Syon/ Sia/ þin Kongr kem
ur til þin hogueer/ sitiandi a Asnu/ og a Folu klyfdarar
Asnu.

B.R.H.
BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Aujnu. Eñ Lærisueinarner geingu j burt / og
Jesus baud þm̃/ og leiddu med sier [illegible] sínna og l
logdu sin klædi yfer þau/ ↄ settu h[ann] þar ypp a. þ̃ m.
þolk breiddu sin klædi a vegin. O[ðrer] hiuggu kuistu
criam/ ↄ dreifdu þm̃ a vegin. Eñ [illegible] atþolkit sem fyrer
geck og epter fylgde/ kalladi ↄ sagd[i]. Hosianna Syne Da-
uids. Blezsadur sie sa sem kemr j nafne Drottins/ Hosian-
na j Hæstum hædum.

A Annan Sunno dag Aduentunar. Oratian.

HEyr Herra Gud vpp vek vor hiortu til at þ̃ bua vega
u þins einka Sonar/ og ad vier mættum þiona þier j
vorum hiortum/ sem hreinsadir verdum fyrer hann til ko-
mu. Hu m̃ z þier lifer ↄ riker j einigu hie Helga Anda/ eirn
Gud vm allar allder allda.

A Pistillin til Roma. j xv. Capi.

HAre brædr. Eñ huad sem skrifat er/ þa er þat skrifat
oss til lærdoms/ so at vier fyrer polinmædi oc hugg
anrikningana/ hefdu vonia. Eñ Gud polinmædinar ↄ hug-
ganarinnar/ gefi ydr þ/ at þier sieud samlyder ydar a mille
e epter Jesu Christo/ suo at þier mættut med einu samhell-
di og einum munne/ dyrka Gud og Fodr vors Drottis Je-
su Christi. Þar fyrer anizt hu annan jnn byrdis lika suo senn
Christr annadizt ydr Gudi til heidrs. Eg seige Christu verit
hafa þionustu mann vmskunarinnar/ fyrer Guds sannleika sa
ker/ til stadfestu þ̃ heitana/ sem til Fedrãa hefer skied. Eñ
þat at heidin lyd: heidrar Gud/ er fyrer myskũsemdia ord
bit/ epter þui sem skrifat er. Fyrer þ vil eg Drottin vegsa
ma þig medal heidna þioda/ ↄ þinu nafne syngia lof. Og j
annat sinn seiger hann. Fagne þier heidingiar med hans folke.
Og enn apter. Loyl þier Drottin allar þioder/ ↄ mykie hann
allur lyd:. Og enn apter seiger Esaias. Þat mun skie at root

A ij. Jesse

h. sem vpp hafs til at stiorna heidnum þiodum/ þ
mun heid.tir menn kona. Eñ Gud vonarinnar/ vpp fyl
di med ollu fagnadarins yride/ j truñe/ suo at þier hafit
gd ivonunne/ fyrer kapt heilags Anda.

J GUDSPJALLIT Luce xxj.

Eg þann tima. Jesus sagdi til sinna lærisueina. Þar mun
nu skie teikn a Solu. Tungli. Stiornum/ a iordu
kualnandi þioda/ ordlinan/ sior og bylgiur munu hlioda/ oc
menn fyrer hrædslu munu vpp þorna/ og af epter bidiandi þ
ra hluta sem at koma skulu yfir allan heimin. Þui at kraptar
himnana munu hrærast. Og þa munu þr sia Manzsins Son
koma j skyinu/ med maktar velldi oc dyrd mikille. Eñ nær
þtta tekr til at skie/ þa giætit at þui. vpp hefiet ydar hö
fud/ af þui/ at ydar endr lausn tekur at nalægiast. Og hann
sagdi þm þssa epter liking. Skodi þier Fikiu treed/ og öll
onur tre/ nær ed þau framan leida auoxt af sier/ þa viti þier/
at Sumarit er þa nalægt. Sañliga seige eg ydur/ þat þessi
kynslod mun eigi forgãga/ þangat til ed allt þtta skier. Hi
minn og Jord forganga/ eñ min Ord forganga eigi.

J ÞANN ÞRIDJA S. D. INDVER. Ora.

Heyr herra Gud vier þidium/ hneig þitt eyra til vorra
bæna/ og vpplys myrkr vorra hugskota/ med til vit
ian þinnar nadar. Þu sem lifir. rikir med Gudi fodr j ein
ingu h. a. eirn Gud vm allar alder allda.

J PISSTILLINN til Corinth. iij. Cap.

Þar halldi oss huer madur fyrer/ einkum fyrer G. dz
þienara/ oc vkristiornara yfer Gudz leynda doma. Eñ
nu heimtar vier eij meira af verkstiornurum/ eñ þ þeir finnist
truer. Þui er mier þ fyrer mesta kosti/ at eg skuli af ydr dæ
mazt/ eda af iardligum deige. Eñ þo dæmi eg ecki sialfan mig.
Þui aung-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

þui aunguaneijn em eg mier sialfum samraddur / enj þuit. eg þo ecki riettlati. Drottiñ er sa sem dæmir mig. E er þu dæmit ecki þyrer timan / þagat til at oroti. kemr / sa er aug lysa mun þj myrkrunū er hulit / ok opinbe giora radin hiarta ana. Og þa mū huerium sem einum lofstir skie af gudi.

L. GUDSPJALLIT Matthe. xj. Cap.

Ad þañ tima. Eñ þa at Joañes heyrdi j hōndum verka in Christi / sendi hañ vt two af sinū lærisueinum / og liet seigia hōm. Ert þu sa sem koma skl / eda eigū vier vænta eins annars? Jesus sua radi og sagdi til þra. Farit aptr / og kunngiorit Joanni / huad þier siait ok heyrit. Blinder þa syn / hall ter ganga / likþrair hreinsazt. Dauþer heyra / dauder vpp ri sa / ogþat ækū verda Gudsspiallin bodut / og sæll er sa sem eckt hneyslar sig a mier. Eñ at þm j burt geignū / hofþ Jesus at seigia til folksins af Joāne. Huat þoru þier vt a eyd emorck at sia? Keyr þañ sem af vinde er skekin? Eda huad þoru þier at sia? Mann miuk klæddan? Siaet / at þeir er miukā klædnad bera / eru j konūgsins husum. Eda huad þoru þier at sia? Eirn Spamañ? Þui at þessi er sa / af hūum skrifat er. Sia þu / at eg sende mīn Engil þyrer þinne augsyn / sa er þīn veg skal til reida þyrer þier.

L. HJMN iij. SVR. D. ADVENTVNAR
Collectan.

Heyr herra gud og kom / og hialpa oss med þinum myklu krapte / suoat þyrer þullkīg þinnar nadarvillder þu j þeim hlutum sem vorar synder oss hindra / liknsamliga til vor skunda. Þu sem lifer og rikir med gude þōd: j einingu hins helga anda eirn gud vm allar allder allda.

L. PJSTL. PHILIP. iij.

Aarre

dur j bröttne alla tima/ ⁊ eñ að
ur. Ydra vngeigne latid kunna
ottiñ er nalægur. Verit eigi hug
nir j ollñ hlutũ/ j bæna halldi
/þyrer Gudi kunnar verda. Og
skilnige/ vardueiti ydar hiörtu
u/ og hugskot/ j Christo Jesu.

GVDSPJALLIT Joañ. j. Cap.

Þañ tima. Gydingarner sendu að Jerusalem Presta ⁊
Leuita/ at þr skyllidu spyrja hñ at/ huer ert þu? Og hñ
med keñdizt/ og neitade þui eigi. Og hñ med kendizt/ segi
iande. Eigi em eg Christr. Og þr spurdu hñ eñ þa at. Huad
þa? Ert þu Elias? Hañ sagdi/ eigi em eg. Ert þu þa Spa
madur? Og hañ suaradi/ nei ecki. Þa sogdu þr vid hñ. Huer
ert þu þa? suo at vier megum andsuar geza þeim/ er oss vt
sendu. Huad segir þu að sialfum þ'er? Hñ sagdi. Eg em hro
pandi raudd j eyde mörku/ greide þier gautu drottins/ suo
sem at sagdi Esaias Spamadur. Og þr sem vt voru sende
er/ voru að Phariseis. Og þr spurdu hã at/ ⁊ sogdu til hñs
Þui skirir þu þa/ fyrst þu ert ecki Chr. sr/ eigi Elias/ ⁊ eigi
Spamadur? Joannes suarade þm/ og sagdi. Eg skire j vat
ne/ eñ sa stod j midit hia ydur/ huern þier þeckit eigi. Hañ
er sa sem epter mig mun koma/ huer ed var fyrer mig/ hñs
sko þueigi eg em ecki verdugr til vpp at leysa. Þetta skiede
j Bethabara hinu megin Jordanar/ þar sem Joañes skire
de.

Á JOLA NOTTINA j Natt kl. 4 heima
a Domkirkiunne/ Klaustrum/ og þar þinga
Prestar haza ij. Kirkiur/ fyrer þ fólks skld sem iñ
ar vill ganga/ ⁊ j badã Messum þarf at skipta/ ella
ngar sie ecki nema Hámessan. Collectan.

Þeyr

Eyr Herra Gud/ſem lieſt þſſa helgu nott med þi
na lioſe lyſazt og þorklarazt/vier biðiū/gey/at à sāa
ſtormerkiſins lios ſem at vier hier a jordunu med ſeinu þeim
vier mattū og þeſſ ſama lioſſins þogūde fullkomliga nioð
ra j himeriki. Huer med þier lifer og rikir j einingu hins hella
ga Anda/eirn Gud vm allar allder allda.

A. PASKA. ANNAD EVANGELIUM H. MA.

Allra kæraſte. Þui at heilſuſamlig Lad Guðs er
auglyſt oll̄ moñum/oc lærir oſſ/þat vier ſkulū
az neita o guðligu at hætti og veralldligū girnd
um/og lifa ſparliga/rietterðungliga/og Guð
liga j þeſſum heime/oz vakta vpp a þa ſælu von/og dyrð
arinnar auglyſing hins myckla Guðs/og vors lausnara Jeſu
Chriſti. Sa ſem ſialfan ſig hefur gefit vt fyr oſſ/vpp a þat
hann endr leyſti oſſ j þra olla o riettlæti/og hreinſade ſier ſiala
fū folk til eignar/þat ſem koſti gæfit være til godra verka.
Þetta ſkallt þu tala/og a minna/j Chriſto Jeſu/drottne
vorum.

A. GUÐSPJALLIT LUCE H. Cap.

Eſſa tima. Og þat bar til a þim dögum/at þad
geck vt fra Keiſaranum Auguſto/þ heimurin all
ur ſkylde ſkatt ſkrifazt. Og þeſſe ſkatt ſkrifing
hofſt fyrſt vpp hia Cirino/ſe þa var lāds ſtiorn
are j Siria. Og þr foru allir til at lata ſkatt ſkrifa ſig/hver
til ſinnar Borgar. Þa for + Joſeph ap Galilea/vr Borginne
Nazareth/vpp j Judeam til Davids Borgar þeirr er kal
lazt Bethleem/af þui at hann var af hūſi og kyne Davids/
ſio at hann lete ſkatt ſkrifa ſig þar med Maria ſinne þeſſar
feſtar eckiu. Enn ſkiedde þa ed þann veg þar at þeir dagar
gafu/ad hun ſkylde gæta. Og hun gaf ſinn frum
ſtodlaſon/og vafdi hann j reifar/og lagdi hann nidr
j jötunn/

una/þuiat hun þeck eckert annad rum j gesta herbergio. Og þiar hirdar voru þar j sama bygdar lage/sem geymdu og voktu yþer hiörd sinne vm nottina. Og sia þu/ þar eingill drottins stod hia þm/og gudz birta liomade j kringū þa/ og þr vrdu miog otta slegner. Og eingillin sagdi til þeirra. Hirde þier ecki at hrædazt. Siait þui at eg boda yd: myckin þegnud/þann er skier ollu þolki/þuiat j dag er yd: Lausnarin fædd:./sa at er christur drottin j borgine dauidz. Og hafit þat til merkis. At þier munit þina barnit j reifum vafit/ og lagt vera j jotuna. Og jafn snart þa var þar hia eingli num mikill þioldi himneskra hersueita/sem lofudu gud og sogdu/ Dyrd sie gude j vpphædū/og þrid: a jordunne/ og mönunum goduilie

LAUGARDAGINN FYRIR JOLA D. J HAMRES.

Collectan.

Oþu allzmegtuaste Gud vier bidium/ veit þu þat/ at þīs einka sonar nyia fæding j holldīo mætte oss þrel sa/ hueria sem sa hinn gamle þrældomur vnder syndarinnar oke helldur. Fyrer þann hinn sama þin Son vorn Herra Jesum Christū/huer med þier lifer og rikir j einingu hīs helga Anda eirn sannur Gud vm allar allder allda.

LPJSTILLIN HEBREOS j.C.

Rærer bræder. Med þui at Gud hefer fordum morgu sinne ↄ marghattadliga talad til fedranna fyrer Spamenninna/en nu hefer hann allra sidaſta a þessum dogū til vor talad fyrer Sonen/ huern hann setti erfingia yfer alla hluti/fyrer huern hann hefer eirnin verulldina skapat. Huer hellzt(med þui hann er liome hans dyrdar og j mynd hans stadfestu)oc berādi alla hlu ti med orde sins kraptar/ og giorir hreinsan vorra synda fyre sig sialfan setti sig til hægri hāndar tignine a hædum

Eñ þa þeir heyrdu þetta/ skarust þeir j sinum hiartum/ og gnistu tönum yþer hñ. Eñ med þui at hñ var full af helgu Anda/ hoþ hñ vpp sin augu til himins/ ok sa Gudz dyrd/ og Jesum standa til hægri handar Gudi/ og sagde. Siaet/ at eg sie himnana opna/ og Mannzins Son standa til Gudz hægre handar. Eñ þeir kolludu vpp hærri roddu/ og samanþyrgdu sin eyru/ og giordu hñ a ræs med einu samdrætti/ hneptu hñ vt af Borgar gryfu hñ. Eñ vottarner logdu hñs klæde til þess vngmennis er Saul hiet/ og lömdu Stephanum med griote. Eñ hañ kallade og sagdi. Herra Jesus med tak þu min anda. Og hñ krapp nidur/ ok kallade harri röddu. Drottin/ legg eigi þm til þessa synd. Og sem hñ hafdi þat sagt/ soþnadi hñ.

LGVDZ SPJALLIT
Matthei xxiij. Capitula.

JEsus tiana. Jesus sagdi til Gydinga folksins/ ok hoþdingia Reinne mañana. Siaet/ eg sende til ydar Spamen̄/ Speinga/ og Skriptlærda/ og nockra af þm munu þier af liþa/ ok krossfesta/ og sumu munu þier hud stryckia j samkundu husum ydar/ ok af añare Borg j adra mun þier þa oþsækia/ suo at yþer ydur kome allt riettlatt blod/ sem a jordina vt hellt er/ j gra Blode Abels rietlata/ allt til Blodz Zacharie sonar Barachia/ huern þier draput a millu Musteris/ og Altarisins. Sañliga seige eg ydr/ at allt þetta mun koma yf þessa kynslod. Jerusalem/ Jerusalem/ þu sem aþlifar Spamen̄ena/ og gryter þa er til þin ern sender/ huersu opt heze eg viliat samansafna sonum þinu/ lika sem at hæna safnar vngu sinum vnder væng sier/ ok þier hafit ecki viliat. Siaet/ ydart hus skal ydr j eyde latid verda. Ek eg seige ydur/ at þier munut eigi sia mig vpp gra þessu/ þang at til at þier seigit/ Blezsadr sie sa sem kemur j nafne Drottins.

LSANCTE JOANNIS
Postula dag/ Collectan.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Fyr Herra Gud/vpplyse godgirndarsamliga þina allemeneliga Kristiliga Kirkiu/ suo at su vpplysing sem at er j lærdome og kenningu hins heilaga Joannis Postula ⁊ Gud: spialla mañz/mætte koma henne til eilifrar nadar og giafa. Fyrer drottin vorn Jesum Christū þin elskuligan son/ hū mz þier lifer ⁊ riki j eínigu hlis h. A. e. G. vm a. all. all.

Þeñan epter þarāda Pistil skrifar oss Jesus Sirach/ j xv. Capitula.

Hver hañ ottazt Gud/ hañ mun giora goda hlute. Og huer sem eptir þylger riettlætino/ sa mun þiña Spekona/ þuiat hun mun mæta hñ suo sem veglig modir. Og hū mun med taka hañ/ suo sem ein kuiña þra meydome sinum. Og hun mun þæda hñ med lifs braude/ ⁊ skilnīge/ ⁊ dryckia hañ med vatne hialprædisins speke. Þa mū hñ verda styrkur/ ⁊ stadugliga standa/ ⁊ lata hā ecki beygiatz. Hun mū ⁊ vppliuka munne hās j midre samkūdu/ ⁊ vpp þylla hañ med andligre speki ⁊ vnder stodu/ og þæra hā j klæde dyrdarinnar/ og audga yþer hñ þognud og gledi. Og lata hā eignazt ad arþtoku/ þat eilifa lif.

GVDZSPJALLJT/

Joannis xvj. Capi.

Fyrir þañ tima. Sagdi Jesus til Peturs. Fyld þu mier epter. Petur snere sier vid/ ⁊ leit þañ Lærisuein epter þylgiãda/ sem at Jesus elskadi/ sa er ⁊ vm kuelldmaltidia hafdi a hñs brioste legit/ og sadt. Herra/ huer er sa/ er þig þorædur? Þa ed Petur leit nu þeñan/ seiger hā til Jesu. Herra/ huad skal þssi? Jesus seigir til hās. Ef eg vil at hañ bliue til þs at eg kem/ huad kemur þ vid þig? Fylg þu mier epter. Þa gieck su ord ræda a medal brædrana/ hañ deyr eigi. Og Jesus sagdi eigi til hñs/ hā deyr eigi/ helldur vil eg at hañ bliue so/ til þss eg kem/ huad kemur þat vid þig? Þessi er sa lærisuein/ er vm þtta ber vitne/ og þtta skrifade. Og

vier vitū

vier vitum/at hñs vitnis burdur er sannur.

FYRSTA SVNNUDAG
í Jolum/ Collectan.

HEyr þu allmattuge eilifze Gud/ styr þu oss og vorum verkum j þinne þockaseme/ suo at vier mætrū j nafne þins elskuliga Sonar verda audiger j godum verkum. Fyr er þañ hinn sama drottin vorñ Jesū christ. &c.

EPISTILL/
Galatas iiij. Cap.

BRædr. Eñ eg seige/ Suo leinge sem erfingin er barn/ þa er a millum hās og þionsins eingin greinar mūr/ þo at hañ sie herra allz godzsins/ helldur er hā vnder forūrunū/ ok fiarhalldz moñū/ allt til a setz tima afz fodrnū. Liķa vier eirnen/ þa vier vorum born/ vorū vier þræl kader vnder þssa heims setningū. Eñ þa vpp fylling timans var komin/ vt sendi Gud sīn Son/ fæddan afz kuinu/ ok log malino vnd vorþin/ vpp a þat/ at hā frelsadi þa sem vnder logmalino voru/ suo at vier med tækū sonarleifzdina. Enn med þui þier erut born/ hefz Gud sendt Anda sins Sonar j ydar hiortu/ kallandi Abba kære Fader. Suo er hier nu eingin præll meir/ helldr born ein. Eñ eru þat born/ þo eru þ eirnin arfzar Gudz fyrer Christum.

GVDZ SPJALL
Luce íj/ Capitula.

Fþañ tima. hañs fader ok moder vndruduzt þ/ hvad afz hñ sagdizt. Og Simeon blezsadi þau/ ok sagdi til Maríu modur hañs. Sia þu/ þssi er settur til fallz og vpp risu margra j Jsrael/ ok til merkis/ huerium j mote mū mælazt. Og sialfzrar þinar aund mun sverd j gegnū smiuga/ suo at auglios verdi hugskotz hiortu margra. Og þar var þa Hanna Spa kona/ dotter Phanuels afz kyne Aser/ hū var ok kom in til sinna ara/ og hafzde lifzat Cj sio ar) medur sīnū eignar

manne

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

manne þra meydome sinum. Og þessi eckia hafde nær þlora vetur vm attrætt/hueriu eigi gieck vr Musterino/ þionandi nott ok dag/med þöstū og bæna halldi. Og þessi geck samstū dis þægat at/ok prisadi drottin/ok sagdi aþ hñ til allra þrra sem endr lausnariñar bidu til Jerusalē. Og er þr hofdu allt þullgiort epter logmali drottins/sneru þau aptr j Galileam til borgar sinar Nazareth. Eñ barnit vox vpp/og styrktiz j anda/þullt visdoms/ok Guds nad var med hñ.

GAMLARS DAG Collectur ij. at hafa til skiptis fram til þrett āa/par Officiū er hafft.

NEYR Herra Gud/sem lætur oss helgan hallda vors þæddra þrelsara attāda dag/vier bidium/at lata oss med hās ciliþliga Guddome vard veitazt/med hūs likāligri hlut tekningu at vier erū endr nyader. F' þañ hñ sama vorn drotti þñ elskuligā son jesū chrm̄/h. m̄s þ. ꝛc.

OLLVR.

NEyr Herra Gud/sem at j timās þyllingu vt sender þñ einka son til at vm skerazt ept lögunū/lat þu vor hiortu aþ þinum helga anda vm skerazt/suo at vier mættum aþ logmalsins bolvan ciliþliga vdda prelsader. F' þañ hī sama vorn drottiñ jesum chrm̄ son þñ/hū m. þ. ꝛc.

S. PHETVR. Titum ij.

ALra kæraste breder. Em þa ed birtizt godgirnd og mannliuþligleike Guds/vors lausnara. Eigi þy riettlætis verana sāker sem v' hofdum giort/ heldur epter sinne mysku/sem þrelsadi hañ oss. Fyrer þañ endur þædingar vatz sa og nyiung heilags Anda/ hueriū hā heyer gnogligana vt hellt yþer oss/ þyrer Jesum chrm̄ vorn̄ lausnara. Suo at vier riettlættir þyrer hās nad værum erþingiar eiliþs lifs/ epter vonine. I Christo Jesu drottni vorum.

L. GVDS. SPJALLIT Luce ij.

Jhañ

fyllt þat med verkunnum Fyrer þiñ elſkuligan ſon Jeſum Chriſtum/huer mz þ̃ ꝛc.

ÆPISTLA
til Roma. xij. Cap.

BRædr. Fyrer þui beide eg ydur þ̃ myſkun Guðz/ at þ̃ gezit ydra likama til þſs oþzurs/ſem lifzãdi er og heilagt ⁊ Guði þackneemt/huert at er ydar ſkynſamlig þio nuſta. Og hegdit ydur ecki epter þiſſum heime/helldr giorit ydr vm ſkiptiſga í endr nyung yduars hugſkotz/ſuo at þier megit reyna hu ar ſie godr/ þægur/⁊ allgiordr Guðz vilie. Þt eg ſeige þ̃ þa nad ſem mer er gezin/hũtũ ſem eĩum ydar a mille/ þ eigin halldi meir ay ſier/ eñ hm̃ byriar az ſier at hallda/ helldur halldi hañ ſo az ſier/þar hã ſie kyrlatur og ſparlizr. Þt lika ſo ſem v̄ hoyũ marga limi a einũ likama/ eñ allerlũtirner hafa þo ecki lika hegdan. Lika ſo erũ v̄ ⁊ marger eirn likame í Chriſto/eñ vor a millũ erum vier huer annars limir.

LGVÐZSPJALLIT
Luce ij. Cap.

Þañ tima. Og þa ed hã var tolz ara gamal/þorũ þau vpp til Jeruſalem/ epter ſiduenju hatidar dagſins. Og er þr dagar voru lidner/⁊ þau þoru heimleidis/vard barnit Jeſus eptr í Jeruſalem/⁊ hãs foreldrar viſſu þat ecki. Eñ þau meintu þ at hñ vari hia ſeiſkapũ/ og voru ſo komin eina dag zerd/⁊ leitudu hãs medal frenda og kunninga. Og þa ed þau fũdu hã ecki/geingu þau aptr til Jeruſalem/⁊ leitudu at hñ. Eñ þ ſkiede ſuo eptr þria daga/ at þau fũdu hañ í Muſterino/ſitiãde mitt amillũ lærizadrana/ heyrãdi þm yþer/og at ſpyriandi þa. Eñ aller þr hã heyrdu/vndruduzt yþer hñs ſkilnige og andſvorũ. Og er þau ſau hañ/hneyckt þm vid. Eñ hñs Moder ſagdi til hñs. Son mñ/þui breyt ter þu ſwo vid ockur? Sia þu/Fader þiñ ⁊ eg/ leitudũ harm þrũgin at þier. Og hañ ſagdi til þeirra. Huad er þat/ad þid

leitid

leitid at mier? Vissu þier ecki/ at mier þyriar at vera j þeim hlutū sem mins þódrs eru? Eñ þau vnd stodu ecki þrra ord/ sem hñ mællti til þrra. Og hñ þor med þeim oþan/ og kom til Nazareth/ var þm vndirgefin. Eñ hās Moder geymdi öll þessi ord j sinu hiarta. Og Jesus proadizt at visku/ og alldre. Og nad hia Gudi/ og mönnum.

LÞRRRRRRRS SVNNVDAG

epter Þrettāda. Collecta.

DEyr þu allmatige eilifze Gud/ þu sem stiornar og styrder ollū hlutū a himne og jördu/ heyr milldiliga bæne er þins lydss/ og gef oss þrid vm vora daga. Fyrer þin elskuligan son Jesū chrm vorn drottin vndirgefin herra. Amen.

LÞJSTVLLRM

til Roma. xij. Cap.

BRædur. Vier hötzū marg hattadar giafer/ epter þrenad sem oss er gefin. Hafi nockr spadom/ þa sie hñ trunne likr. Hefr nockur embætti/ þa gieti hñ þess embættis. Kenir nockr/ þa vacki hñ þa kenningina. Ad minner nockr/ þa hygge hañ at þrre aminning. Gefur nockur/ þa gefe hañ einfalldlega. Stiornar nockr/ þa stiorne hañ med a hyggiu. Fremur nockr myskūseme/ þa giöre hñ hana med godzyse. Elskan sie flærdar laus. Hatid hid vonda/ eñ lodit a hino goda. Brodurligr kærleike/ sie astudligur ydur a mille. Hafi huer annan sier j virdingū ædra. Verit eige later j þui/ sem þier eigit at vinna. Verit gloandi j andanū/ drottne þionandi. Hegdit ydr epter tidine. Verit glader j vonine/ eñ polinmoder j kuöline. Stadfaster j bænine/ og añizt naudþurfter voladra. Kost giætzit gestrisne. Blessit þa er ydur ofsækia/ blessit eñ boluit eigi. Fagnit med þögnūdm/ eñ gratit med gratundū. Verit samhuga jñbyrdis. Stundit eigi þat huad hatt er/ helldur lutit ad þui sem lagt er

LGVDZSPJALLJT

Joannis ij. Capit.

J þañ tio

Þañ tima. Þar giorduzt brud kaup j Chana Galilea/ og moder Jesu var þar. Eñ Jesus og hans Lærisveinar voru og bodner til brud kaupsins. Og er þa þraut vinit/ seigir moder Jesu til hans. Þeir hafa ecki vin. Jesus sagde til heñar. Þu kuinna/ huad hefe eg med þig: Min stund er eñ eigi komin. Moder hãs sagde til þionustu mannana. Huad hañ seigir ydr/ þ giorit. Eñ þar voru sex steinker/ sett epter venju Ebreskra manna hreinsunar/ ok huert eitt tok two edur þria mæler. Jesus sagdi til þrra Fyllit vpp kerin af vatne/ og þr fylldu þau allt a barma. Og Jesus seiger til þeirra. Hellit nu a/ og færit Kiæmeistaranũ/ og þr færdu hñ. Eñ ed Kæmeistarin smackade vatnit/ þat at vine var ordit/ og hñ visti ecki huadan þ kom/ eñ þionustu meñirner sem vatnit soktu vissu þat/ kallar hã a Brudguman/ ok seiger hñ. Aller meñ geta j fyrstu hid goda vinit/ og nærr þr taka auluader at giorazt/ þa þat hid lærtara/ eñ þu hefer geymt hid goda til þssa. Þetta er hid fyrsta jardteikñ/ þat Jesus giordi til Chana j Galilea/ og hñ opinberadi sina dyrd. Og hãs Lær isueinar trudu a hañ.

ÞRIDJA S.D.

epter þrj. Collectan

Þeyr þu almattuge eilize Gud/ lit þu likñsækia til vors veikleika/ og vt rietta þina volldugu hægre hond oss til hlifdar. Fyrer drottin vorn Jesum chrm þinn son/ hann mz þier lifer og rikir ok c.

Epistillin

Roma. vij. Cap.

Brædur verit ecki sier klokir/ gialldit ongu illt/ i mote illu. Leggit kapp a at vera sidsamer þat mauguligt er vid huern mañ/ og þat þier gormegit/ þa hafit þrid vid alla meñ. Hefnit ydar eigi sialfer/ mier elskuliger/ heldur gefit rum reide. Þt skrifat er. Min er hefndin/ eg vil endur giallda/ seiger drottin. Nu ef o vin þinn hũgrar/ þa gef

honū ꝑadu. Eꝑ hañ ꝑyrstir/geꝑ hm̄ at drecka. Eñ nærr þu giorer þtta/þa saꝑnar þu glodū ellds yꝑer hǫfud hm̄. Lat eigi yꝑer stida þig hid vonda/helldr yꝑer viñ þu hid vonda med godu.

J. GVDZ SPJALLJT

Matthei viij. Cap.

Þañ tima Og þa ed Jesus geck oꝑā aꝑ ꝑialline/ꝑylgde hm̄ margt ꝑolk epter. Og sia þu/ at liꝑprar madur kom/til sad hñ/ ꝛ sagdi. Herra/ eꝑ at þu vilt/ matt þu mig hreinsa. Og Jesus rette vt hǫndina/a hrærdi hañ/ ꝛ sagdi. Eg vil/ vert þu hreinn. Og iaꝑn snarlt vard hanns liꝑra hrein. Og Jesus sagdi til hañs. Sia þu til/at þu seiger þat eigi neinum/helldur ꝑar þu og syn þig Kennemanninum/ og oꝑꝑra þina giaꝑ/ þa er Moses hezer bodit/til vitnis burdar yꝑer þm̄. Eñ þa ed Jesus geck sm̄ j Capernaum/kom til hās Hūdradz hǫfdinge nockr/bidiandi hñ og sagde. Herra/ þion mīn liggr heima sinkur j lima ꝑalle/og kuelst þūgliga. Jesus sagdi til hās. Eg vil koma/og lækna hā. Og Hundradz hǫfdingin suaradi/og sagdi. Lauardur/eg em þss eigi verdur at þu ganger īn vnder mitt þak/ helldur seig þu eitt ord/ ꝛ mun mīn þion heilbrigdr verda. Þui at eg em madur yꝑer valldino vnder gezin/ haꝑandi vnder mier strids polk/ og nærr eg seige þssum/ ꝑar/þa ꝑer hā/ og odrum kom þu/ og hā kemur/ og præliminū/ gior þtta/ og hā giorer þ. Eñ þa ed Jesus heyrdi þtta/ vndradizt hā/ og sagdi til þrra er hm̄ epter ꝑylgdu. Sañliga seige eg ydur/at þvilika tru hezi eg eigi þūdit j Israel. Eñ eg seige ydr/ þat marger munu koma aꝑ Austri og Vestri/ og sitia med Abraham Isaach og Jacob j Himna riki/ eñ rikisins syner verda vt rekner j hin ydstu myrckr/ þar sem vera mun op/ og gnistañ tañana. Og Jesus sagdi til Hūdradz hǫfdingians. Gack þu hiedan/ vde þier epter þui þu truder. Og hañs þion vard heill/a þeirre sǫmu stundu.

Fiorda

LFJDRDA SVNN. DAG
epter hinn xiij.

HEyr Herra Gud/ sem veizt j huerium voda vier erum ſtadder þyrer mañdomligan breyſkleika og o ſtaudug leik /geþ oſs badi ſálar og líkama þrelſi/ at huad ſem vier lijdum þyrer vorar ſynder/mættū med þiñe hialp yþer viſa. Fyrer vorn herra jeſum chrm þiñ ſon/hū mz þ. rc.

LPJSTJLLJN
til Roma. xiij.

BRædur. Verit ongū ſkyllduger/nema þ/ at þier elſkit huer annan. Þui huer hañ elſkar ſīn naunga/ sa heþer logmalit vpp þyllt. Þui at þar ſeigizt. Þu skallt ecki hoor drygia/eigi mañ vega/eigi ſtela/eigi liug vitne mæla/ eigi girnazt/ og eþ þar er nockut annad bodord/ þa þelſt þat j þſſum ordū/þat elſka ſkallt þu naunga þiñ/ſuo ſem ſialfa an þig. Elſkan giorir ecki naunganum mein. Þar þyrer er nu elſkan/logmalſins þylling.

LGVÞZSPJLLJT
Matthei viij. Cap.

EÞañ tima. Og er Jeſus ſtie a ſkip/ þylgdu hañ: Læri ſueinar hīn epter. Og ſia þu/at mickil o kyrleik gior dizt j ſionū/ſo at ſkipit la vnder a þollum/ eñ hū ſwaþ. Og hās læriſueinar geingu til hās / vocktu hañ vpp/og ſogdu. Herra/hialpa þu oſs/vier þorgongum Enn Jeſus ſagdi til þrra. Huad hrædizt þier litil truader! Þa reis hā vpp/haſi adi a vindin r ſioin/og þar vard logn mickit. Eñ menninner vndruduzt/og ſogdu. Huilikur er þſsi: Þui at vindurin r ſio rin/hlyda honum.

LFJMTA SVNNV DAG
epter hinn viij.

HEyr Herra Gud/vier bidium/vardueit þina heimkyn is menn j jdugligum Gudligheitum/ſo at þr ſem reida ſig vpp a þina hineſka nadar von/mættu jaþnliga med hiñe

hlizd

hlyþd vard veitazt. Fyrer drotti vorn Jesu̇ christu̇ son þu̇/ huer med þier liger ꝛ riker j einigu hins helga anda vm allar allder allda.

Epistillin til Colossen. j iij Capit.

Hærir bædur. Suo j klædizt þier nu/ so sẽ Gudz vtvalder/ heilager/ ꝛ elskãlig hiartþolgie myskũsemi/ god vilia/ hoguæri/ þolinmædi/ og vmlidit hu̇ annan/ ꝛ þyrer geþith u̇ audrũ/ eþ nockur heþer klaugu mal vid añan/ lika sem chfus þyrer gaþ ydur. Suo og sklu þi̇ eirnin. En þram yþer allt þtta/ þa j klædizt kærleikanũ/ hu̇ at er bãd algiorvileiksins. Og þridr Gudz stiorne j ydr hiortũ til hus at þi̇ er ut eirni kallader/ j einũ likama/ ꝛ verit þacklater. Latit chri ord gnogliga byggia medal ydar j allre vitzsku/ lærit ꝛ aminnit ydr sialþa/ med psalmũ/ ꝛ loþsongũ/ og andligũ liuþligũ kuædum/ ꝛ syngit Drottne j ydrum hiortũ ꝛ allt huad þier giorid med ord eda verck/ þ giorit allt/ j nafne drottins Jesu/ ꝛ þackit Gudi þaudr/ þ hã.

Gudzspiall. Matthei xiij. Capit.

Ean tima. Adra liking lagdi Jesus þram þ þa/ ꝛ sagdi. Himnarikit er lickt þm manne/ hu̇ at sadi godu sædi j akr sinn. En þa men suafu/ kom o vin hãs/ ꝛ sadi illgresi med j bland hueitio/ ꝛ geck j burt. Enn grasit spratt vpp/ og bar auogxt/ þa auglysti ꝛ illgresit. Enn þionustu menn Irner geingu til husbuãdans/ og sogdu hm. Lauardr/ sader þu eigi godu sædi j akur þinn huadã kemur hm þa illgresit? Og sagdi til þr[illegible]. Fiandmadurin heþur þat giort. Enn þionustu menn[illegible] sogdu þa. Villtu at vier þorum/ ꝛ vt lesum þ? Og hã sag[illegible]/ Nei/ so at þi̇ vpp rætid eigi hueitit vnder eins/ nærr þi̇ vrlesit illgresit. Latit huortueggia vagsa allt til korn skurdarins/ ꝛ a korn skeru timanũ skal eg seigia til korn skurdar mannana. Lesit þyrst saman illgresit/ ꝛ bindit þat

lt þat saman j sma byndne/til at brenna þui. Eñ hueitino saman sazsnit j mina korn hlaudu.

☞ Þat skier stundū at vðа vj. Suño dagar/ þa ma hafa þssa Collectu.

HEyr þu Drottiñ Gud/ vardueit þu þinn lyd/ og gior godzusan þino nazñe/suo at hā vði vnder gezin Gudsdomligū verkū/og mañliga halldi timanligū hlutū/suo at hañ audlizt eilizar gazur med at taka. Fyrer drottinn vorñ Jesum christū þiñ son/hū m.tc.

LÞJSTJLLJN
Timotheū j. Cap.

ALlra kæraste. þui at þau eru visiliga sannīde/og dyrmætt verdugt ord/þat Christus Jesus er komin j þeñan heim/synduga holpna at giora/ medal hūra eg em hiñ bremsti. Enn mier er þui miskūseme yþer komin/ vpp a þat Christus Jesus audsynde a mier þyrstū alla þolinmædi/ þm til epter dæmis sem at a hā skylldu trua/ til eilizs lizs. Eñ Gudi eilizligum Konūge o daudligum/ ok alleina visum/sie lof og dyrd/at eilizu Amen.

LGVDZ SÞJALLJT
Matthei xj. Cap.

I þañ tima. Andsuaradi Jesus og sagde. Eg þacka þier Fader og Drottiñ himins ok Jardar/ at þu dulder þetta þyrer spekingū og þor vitringum/ og opinberader þ smælingunū. At. sönnu Fader/þui at þat var so þæckt þyrer þier. Aller hlut eru mi' oþr gezn' / az minū Fōdr. Og eingī keñer Sonin nēa Fōdrī/ ok eīgin keñer Fōdrī nēa Sonī/ ok hūiū at Sonī vil þ opinbera. Komit aller til mī þi' sem erzidi drygit ok þūga erut hladn' /ok eg mun ēdr næra ydr. Takit a ydr mitt ok/ ok lærit az mier/ þt eg em hoguær og az hiarta litilatr/og mūu þier finna huilld salū ydrū. Þui at mitt ok er sætt/og miñ þūgi er liettur.

LA MARIO M. HREIN.
sunar dag Collectan.

Heyr þu

Fyr þu almattuge eilifze Gud/ vier audmiukliga bidiũm þitt Guddomliga velldi/ at lika suo sem þiñ eingetiñ Sonur var a þessum deige med vorre likams natturu/ Musterit oppradur/ so lattu oss eirnen med hreinu hiarta þier oppraest. Fyrer þañ Hinn sama Drottinn vorñ Jesum Christ son þiñ/ hu mz þ' ꝛc.

Þennañ epter þaranda Pistil skrizar oss Malachias Spamadz i iij. Cap.

Þetta seiger drottñ Gud. Sia/ eg mũ senda minn Eingil/ þann er til reida skal vegin þyrer minu auglite. Og þa strax mun koma sa stiornare til sins Musteris/ at huerium þier spyrst/ og Eigill Saltmalans/ huerñ þier girnizt. Sia/ hã kemur/ seig' drottñ allz heriar. Enn huer mun lida mega dag hañs til komu? Eda huer mun geta stadizt/ þa hñ mun birtazt? Þui at hñ er suo sem gloandi ellldur eins Gullz smids/ og suo sem sapa þuottar kuenna. Hã mun sitia og hreda/ og sylgrid hreinsa/ og hã mun hreinsa sonu Leui/ ꝛ þwga þa so sem Sylgr/ eda Gull. Og þa suo mũu þr drottne helgi oppur þara/ i riettlæti. Og þa mun drottne vel þocknazt þ helgi oppur Juda og Jerusalem/ lika suo sem adur fordum/ ꝛ fyrer morgum arum. Seiger drottñ almattugur.

LGVDSPJALLIT Luce ij. Cap.

Þañ tima. Og þa dagar hennar hreinsunar fullnuduzt epter Moses logum/ hofdu þau hañ til Jerusalem/ vpp a þat/ at þau a heidur gæli hñ Drottne/ suo sem at skrifat er i logmali drottñs/ at allt huad karlkyns var/ þat er fyrst opnade sinnar modur kuid/ þa skylde kallazt drottne helgat. Og at þau giæfe oppfrid epter þui sem seigizt i logmali drottñs/ twar turtil dunur/ eda tuo duzu vnga. Og sia/ at madur var i Jerusalem sa er Simeon hiet/ og þessi same mañ var riettlatr ꝛ Gud hrædur/

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

hræddur/biðande epter huggã Jsraels/ ꝛ heilagr Andi var
med hõm. Simeon hafdi ꝛ andsuar þeingit af þeim Anda/
at hann skylldi ecki dauðã sia/nema hã sæe adur þyrre christ
Drottins. Og hann kom af Andans til ladan j Musterit. Og
þa foreldrarner hofðu barnit Jesũ j Musterit/ og giordu
fyrer hõm epter siðuenju lagana/ ꝛ hann tok hã þa vppa sina
armleggi/ lofadi Gud og sagdi. Drottinn nu lætr þu þinn
þion j friðe fara/ epter þui sem þu heyrir sagt. Huiat minn
augu hafa sied þitt hialprad/ þat þu til reidder fyrer aug-
lite allra þioda. Ettt lios til vppbirtingar heidnũ þiodum/
ꝛ til dyrdar þis folks Jsraels.

☞ SIVNDV DAGINN FYRSTAN

j niu vikna fostu Collecta.

HEyr herra Gud vier biðiũ þig at þu milldiliga heyrir
ẽ bønier þins lyds og af viet sem kueliũzt saker vorra
synda mættum saker þins dyrdar fulla vafins nyskunsam-
liga þrelsazt. F̃ Drotti vorn Jesũ christum ꝛc.

A. PISTILL AF THEODORTH.

Fyrra Brefi ix Capit. ꝛ x.

BRædr mĩn Vite þier ecki/ at þr sem skeidit hlaupa/
þa þr allir hlaupa/ eñ einn er sa ed hino fit tekr? Hlaupid
nu og svo/ at þier houdlit þat. Eñ hu sem slæzt/ hann varar
sig vid ollu. Og þr at saunnu/ vppa þat/ þr odlizt forgeing-
liga Koronu/ eñ vier oforgeingiliga. Eñ eg hleyp lika suo/
eigi sẽvpp a hid ouissa/ eg slæzt eigi so sem sa j vindin slær/
helldur þiae eg mĩn likama/ ꝛ tem hã so/ at eg predike þeim
odrũ/ ꝛ verdi sialfr rake. Eñ eg vil eigi dylia þ ydur godir
brædr/ þat at vorer forfedr voru allir vnder skyinu/ ꝛ allir
geingu þr yfer hafit/ og allir voru þeir skirdir af Mosen j
skyenu/ og j sianum. Og allir hafa þr neytt hinar somu ã-
ligrar fædslu/ ꝛ allir hafa þr hinn sama andliga dryck druck
it. Þeir drucku og af þrre andligre hellu/ sem þm med fylg-
de. Huer hella/ ed var Christur.

Lodssyrlser

Matthei xx. Cap.

Þañ tima. Sagdi Jesus til siña lærisueina/ þessa epter liking. Himna riket er lickt eium huſbuanda/ sem vt geck snemma morguns/ verecka menn at leiga j sinn vingard. Em at giordū samnige vid verkmeñina aꝛ dagligu penīgs giallde/ sendi hā þa j sīn vingard. Og nærri þridiu stūd gieck hañ vt/ og leit adra jdiulausa standa a torgīo/ ꝛ sagdi til þrra. Farid þier j min vingard/ ꝛ huad rettuist er mū eg geꝛa ydr. Og þr geīgu burt þāgat. Og hñ gieck eñ vt aptr vm siettu ꝛ niūdu stūd/ ꝛ giordi slikt hidsama. Nærre elleztu stūd gieck hñ vt/ og þañ eñ adra standa jdiulausa/ ꝛ hañ sagdi til þra. Huat þyrer standi þier hier allan dag jdiulauser? Þr sogdu til hñs. Þr eīgin hezer leigdt oss. Hñ sagdi þa til þra. Farid þier og j min vingard/ og huad rettuist er/ skulu þier þa. Eñ þa kuelld var komit/ sagdi Herran vingardzīs til sins radsmañs. Kalla þu vercka menina/ og gialld þm verdkaupit. Hañ tok og til j þra hinū seinarsta/ ꝛ allt til hins fyrsta. Þa er þr komu sem nærri ellezstu stūdu leigder voru/ med tok ꝛ hu. þrra sīn pening. Eñ hiner sem fyrster komu/ þr þeinktu at þr mūdu þa meira. Og huer þra med tok sinn pening. Og þa er þr hozdu hñ med tekit/ mógludu þr j mote huſbuandanum/ ꝛ sógdu. Þesser hinu seinustu hafa eina stund erfidat/ og þu giordir þa jafna vid oss/ sem borit hofū þūga ꝛ hita dagsins. Eñ hā suaradi/ og sagdi til eins þra. Vinur/ eigi giore eg þier oriett. Ert þu ecki a sattur. vordin vid mig vm peningin? Tak þu huad þitt er/ og far j burt. Eñ þssum hinum seinarsta/ vil eg geꝛa suo sem þier. Eda lofazt mier ecki at giora aꝛ minu huad eg vil? Eda ert þu þar fyrer rangeygdur/ þo at eg sie godgiarn? So verda seinarster hiner fyrstu/ og fyrster hiner seinustu. Þui at marger eru kallader/ eñ fa er vt. valder.

Sunnudagin An-

nan j ix. vikna fostu. Collect Heyr

HEyr Herra Gud/þu sem sier at vier ecki treyſtũzt j vor
um nockrũ eigin giordum ẽ hondlunũ/veit þu oſs nad
arſamliga þat/ at vier mættũ veniazt þra ollu þui sem oſs
er gagnſtadligt/med þrehlitzigu sem þu hlitzder Sãcte Pale
Heidingiana lærara. F vorn̄ drottin̄ Jesũ Christũ son þin̄/
huer mz þ. ẽ c.

PISTILL H.
Corinth. j. x. ẽ xj. Cap.

BRædr. Þ at þ vmlidit giarnã þaþroda/mz þui at
þier erut sialtzrer vitrir. Þier vm lidit þo at nockr hnep
pe yd j þrælkan/þo at nockr skamm̃yrde yd/þo at nockr taki
þra yd/þott nockr hrokizt vpp yþer yd/þott nockr slae yd
j ydra a sionu. Þetta seige eg epter o virding/suo sem vaꝛ
vier breyskuer ordner. J hũ hellzt sem þ nockr er diarꝛzur
(eg tala heimsku)þa em eg eirnin diarꝛr. Þr eru Ebresker/
eg eirnin. Þr eru Jsraelite/eg eirnin. Þr eru Kristz þienarar/
(eg tala heiskuliga)eg em myklu þramar. Eg hefi meir erꝛ
idat/ eg hefi þleire hogg lidit/ eg em optar þangin verid/
optar j daudans hættu. Aꝛ Gydingunũ hefi eg þrim sinnum
þeigit þioru tiu slaug/einu þærra. Hrysuar sinnum em eg hud
strýckt/einu sinne grýttur/þrysuar skipbrot lidit/dag ẽ nott
var eg j siaþar diupi. Opt þo hefe eg j þerdũ verit. Eg em
verit j haska semdũ til vatz/ j haska semdũ medal mordi
ga/j haskasẽdũ medal Gydinga/j haskasemdũ medal Heida
ingia/ j haskasemdũ j Borgum/ j haskasẽdũ a eyde mörku/
j haskasemdũ a sio/ j haska semdũ medal þalskra brædra.
J eymdũ/ ẽ erꝛidi/ j myklũ vokũ/j hũgre ẽ þorsta/ j myklũ
þostũ/j kulda ẽ klædleyse. Fyrer vtã þ sem hid jnra kañ vid
at bera/ einkũ þ eg dagliga verd yþer vnn̄in/ berandi a hygge
iu þ ollũ sóttnudum. Huer er veikr/ so at eg eigi verdi veikr?
Huer verdr so hneykslaðr/at eg stikna ecki! Eꝛ eg skal þo hro
sa mier/þa vil eg hrosa mier aꝛ þeim hlutũ/sem at er mins
breyskleika. Gud og Fader Drottins vors Jesu Christi/ sa

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

sem blezsadur er vm allder veit þat/ at eg lyge ecki.

☞ Hier er skipti a Pistlinū j vikūne/ þar sem Officium et haft/eñ sie vt lesin elligar.

Þa eg kom til Damascho/liet Landz stiornarin Konūgsins Aretha geyma Borgina Damaschū/ og villde lata grepa mig. Eñ eg vard latin j eirne korz vt vm vinduga opan þyrer muren/ ok so þlyda eg vr hās hendū. Þo at hrosumin sie ecki nyt samlig/þa vil eg þo koma vid sionernar ok opīberīgar drottīs. Eg þecki mañ j Christo þyrer þiortan ærum/var hā j likamanū/ þ veit eg eigi/eda var hañ vtan likama/veit eg ok eigi/Gud veit þ/sa same vard ryckt allt j þridia heimin. Og eg þecki gloggt þañ mā/huort hñ var j likama/edr vtan likama/veit eg eigi/Gud veit þ/hā vard vpp ryckter j Paradis/ ok heyrdi o vmrædelig himnesk ord/þau sem eīgin madr þorir vt ralat. Af þessu vil eg mi hrosa/eñ af sialfū mier til vil eg mier ecki hrosa/nema alleinasta mis breyskleika. Og þo eg villda mier hrosa/giorda eg þ ecki þiz sligana/ þt eg vil seigia sañleikin. Eñ eg sporna vid þui þar y/ þat eingī hallde mig ædra/ eñ so sem hā a mier sier/eda af mier heyrir. Og suo at eg stæri mig ecki af mikileik þessara opinberana/er mier gefin þleiñ j holldit. Andskotans erind reki/huer at mig slær/vpp a þ eg stæri mig ecki. Fyrir þyrer er at eg hefi bedit Drottin þrysuar/þat hā vike j burt þra mier. Og hā sagdi til min. Lat þ nægia mīa nad/þui mīn kraptur er j breyskū mattugur og allgior. Fyrer þui vil eg sem þegnaste hrosa mier af minū breyskleika/suo at krapte Christz bygge medr mier.

J. GVDZ SPJALLIT

Luce j vij. Capi.

Eftir þañ tima. Og þa ed margt þolk var til samās komit/ og þat dreif til hās vr Stodunum/ sagdi hā j epterlikingū. Sa geck vt sem sadeat sa sadi sinu. Og þa hā sade/ þiell sumt vtan hia veginum/og var þotū trodit/ ok þuglar

loptzīs

loptzins atu þat. Og sumt giell a hellu steina/ og þa er þat spratt vpp visnadi þ/az þui atb haxdi eigi vokua. Og sut giell a millū klungr þyrna/ r þy. nē sprottu vpp mz/ r kæfdu þui nidr. Og sumt giell j goda jord/ og þat vox vpp/ r bar hundrad gallda anogst. Þa ed hū sagdi þtta kallade hā. Hlr eyru hexer at heyra/ heyre hū. Ēn hans lære sueinar spurdu hā at/ hū ed væri þsse epterliking. Hūium hū sagdi. Dur er vnt þss/ at vita leynda doma Gudz riks/ ēn þm ödr epter likingum/ suo at siande þa siae þr ecki/ r a heyrāde/ þa skil ie þr ecki. Ēn þssi er epter likingin. Sædit er Gudz Ord. Ēn hiner vid vegin/ eru þr sem heyra þat/ þar epter kemr Diox ullin/ r tekr burt ordit vr þra hiortū/ so at þr skle ecki trua/ og verda hialpliger. Ēn þ sædit sem giell vpp a hellu stei/ eru þeir/ sem heyra Gudz ord/ og medtaka þ mz gangande/ og haxa þo eigi neina root/ þt vm stūdar saker trua þr/ og a þreistingar tima þa falla þeir þar fra. Ēn þat sem giell a millū klungr þyrnana/ eru þr sem þat heyra/ r vt az a hyggiūm/ r audæfum/ og mūadar semdum þssara lifs daga/ velkiazt suo/ at þr kexiazt nidr/ og æra ōnguā anogst. Enn þ sem j goda jord giell/ eru þr sē heyra ordit/ r halda þui j godu r sidsamu hiarta/ r æra anogst j þolinmædine.

Á Sunno dagin j fostu jngang (þr kalla þer hallū Skirnar hatidr Christi epter Kongsins Ordinatio þa skl hafa þssa Oratio/ Pistil og Gudzspiall/ vm allt þps dæmit.

Opu elskulige herra Jesu Christe/ krs vpp/ einkū gyrer þina Guddomliga magt/ og opinbera þig med þinū kraptte/ vpp a þat/ at vier mættū fierdellis gyrer þia mān doms med reknig grelsazt az þui sem oss hidrar vorra synda vegna/ og at vēda eilifliga saln holpner. Þa sem lifer og riki gra eilifd til eilifdar.

Standum ma hafa þessa Oratio.

Oh herra.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

O herra Gud himneske/ Fader sem hefer opinberad þig med þinū hellga Anda/ j allre nad hia þins kæra sonar skirn/ huer at vpp a sig hefer lagt allar vorar synder/ ok visat oss med sīne raust til hās/ at vier þyrer hā skylldū hafa syndana þyrer gefning og alla nad /vier bidium þig/ halld þu oss j trune alleinasta vid þig/ og epter þui/ at vier erum og suo skirder epter þīne skipun/ og þins kæra Sonar epter dæme/ styrktu vora tru med þinū hellga anda/ og hialpa oss til þess eiliza lifs og salu hialpar. Amen.

LÆSTRAR
j. Petri j iij. Cap.

Rærer Brædur. Epter þui at Christr hefer lidid einu sinne fyr vorar synd/ rettlatur fyrer ranglata/ vpp a þ at hann fornæmdi oss Gudi. Og hā var deyddur epter holdinu/ en lifgadi giordr/ epter andanum. J þui hino sama er hann j burt geingin/ ok hefer þm̄ aundunū predikat sem j herþiotf voru. Huerier fordum daga eigi trudu/ þan̄ tima Gud einu sinne epter beid/ og hafi þolinmædi a dögum Noa/ þa er aurkin smidadizt. J huerre at faer (þat er atta Saler) hialpudust fyrer vatnit. Hūt vatn at oss nu eirnin hialpliga giorir j skirnene/ sem merkist fyrer þat. Ecki þat holldzins saurleike af leggizt/ helldr eirt Sattmals teikn godrar samuizsku hia Gudi/ fyrer vpp risu Jesu Christi. Sa sē at er j himinin vpp farin/ til Gudz hægri handar. Og Æiglarner/ ok hiner Volldugu/ og Kraptarner eru hm̄ vnder gefn.

GVDSPJALLIT
Matthei j iij. Capi.

Vm þan̄ tima. Kom Jesus af Galilea ad Jordan til Joanis/ vpp a þat/ at hann skirdizt af hm̄. Enn Joanis varnadi hm̄ þess/ ok sagdi. Mier er þorf/ at eg skirizt af þ̄/ og þu kemur til min? en Jesus suaradi/ og sagdi. Lat þu so va. þui at so hæfer oss allt riettlæte vpp at fylla. Og þa liet hann þat epter hm̄. En er Jesus var skird:/ skie hā jafn̄

skiot

Eyr Herra Gud vier þidium/ littu myskū samliga yþer
pitt þolk/ ⁊ milldiliga sinu þra þui þiñe reide/ þyr Je-
sū Christū sem med þier lifer ⁊ rikir j einigu hins helga anda
eirn Gud vm allar allder allda.

I. PISTILL IN ODRUM PIST

li til Corinth. j vj. Capit.

Kære brædr. Eñ vier amiñum ydr so sem mz hialpara/
þat þier med takit ecki Guds nad til onytis. Þui hann
seiger. I þægā tima heyrda eg þig/ ⁊ a deige hialpradisins
hiaipade eg þier. Siait/ nu er sa þægilige time/ nu er dagur
hialpradisins. Latum oss þui geza ongū hindran/ vpp a þat
at vort embætti/ verdi ecki lastad. Heldr audsynū oss sialfa
j ollum hlutū/ so sem Guds þienara. I mikilli þolin mædi/
j harmkuælū/ j haskasemdū/ j þyngslū/ i hudstrokū/ j þiot-
rum/ j vpphlaupū/ j erfyidi/ j voku/ j þóstu/ j hreinlifi/ j
vidrkeñingu/ j bidlundar gædi/ j hogværi/ j helgū anda/ j
þalslausum kærleika/ sañleiksins ordi/ j Guds krapti. Fyrer
herklædi rettlætisins/ til hægre og vinstri handar. Fyrer veg
semd/ ⁊ vansemd. Fyrer vandryckte/ og gott ryckti. So sem
þalsarar/ og þo sañarliger. Suo sem o kuñiger/ ⁊ þo kuñ-
iger. Lika so sem þeir ed deya/ og siaic/ þ vier lifū. So sem
hegnder/ eñ eigi lizlatner. Suo sem syrgendr/ eñ þo jafnan
glader. Suo sem volader/ eñ þo marga rika giorandi. Lika
sem þr ed eckert hafa/ og eignar þo alla hlute.

IESUS SPANAÐIT

Matthei j iiij. Capi.

Þañ tima. þa var Jesus leiddr af helgum anda a eyde
morck/ vpp a þ at hā yrde freistadr af Dioflinū. Og þa
hñ hafdi þastad fiorutiger daga/ og fiórutiger natta/ hūg-
radi hā. Og freistari geck til hās/ ⁊ sagdi. Ef at þu ert Guds
sonur/ þa seig þu at steinar þessir verde at braudū. Hūum hā
suaradi ⁊ sagdi. Skrifat er/ þ madrin life ecki af einu sam
braude/ heldr vt af sier hueriu ordi/ þui sem fram geingur

aþ Gudz muñe. Þa þlutte Dioþullin hñ med ſier j Borgina helgu/ ꝛ ſette hñ vpp a Muſteriſins ſuſtina/ ꝛ ſagdi til hãs. Eþ at þu ert Gudz Sonr/ þleyg þier hier oþan aþ/ þt ſkriþat er. At hañ mune bioda Einglũ ſinũ vm þig/ ꝛ þat a hõndum bera þr þig/ ſo at þu ſteyter ecki þot þiñ vid ſteine. Eñ Jeſus ſagde til hans aptr. Skriþat er/ at eigi ſkalltu þreiſta Drottin Gud þin. Og eñ aptr þlutte Dioþullin hñ mz ſier vpp a eitt miog oþur hatt þiall/ og ſynde hñ aull riki veralldariñar/ ꝛ þrra dyrd/ og ſagde til hañs. Allt þetta mun eg geþa þier/ eþ at þu þraiñ þell:/ og til bidur mig. Þa ſagde Jeſus til hãs. Far j burt þra mi' Andſkoti þuiat ſkriþat er/ Drottiñ Gud þin ſkalltu til bidia/ og hñ einum þiona. Þa þorliet Dioþullin hañ. Og ſia þu þat/ at Einglar komu til hañs/ og þionudu honum.

Lþann ij. SVNNVDAG j Fóſtu/ Collectan.

NEyr Herra Gud/ hú ed ſier þat vier vañ mattuger erũ til allz gods/ vardueittu oſs jnuertis og vtuertis/ ſuo at vier mættum þrelſazt aþ ollum gagñſtadligum hlutum j likamanum/ og hreinſazt aþ ollũ vondum hugſumũ j hiartanu. Fyrer vorñ Herrra Jeſum Chriſtũ/ h.m.þ.ꝛc.

Lþiſtill Lærdoms Thessn. j.piſtliũ j iij. Capitula.

NAfrer brædr. Vier bidiũ ydr ꝛ a miñum j Drottne Jeſu. Epter þui þier hafit med tekit aþ oſs/ huernen þier ſkulit ganga og Gudi þocknazt/ ſuo at þier æ meir og meir þullkomnare verdit j truñe. Þt þier vitit huad þyrer bodord vier hõfũ gefit ydr/ þyrer Drottiñ Jeſũ. Þui at þat er vilie Gudz/ yduarar helgãar/ at þi' halldit ydr þra þrillu life/ ꝛ hú ydar ſem eirñ kunne at eignazt ſitt ker j helgan ꝛ heidre/ ecki j girndar bruna/ ſo ſem Heidingiar/ þr ſem aþ Gude eckert vita. Og hier mz/ at eigin nidr þrycki eda ſwiki ſiñ brodur j nockre hõndlan/ þt Drottiñ er ſa ſem hefner allz þſſa/ [illegible] Gud gordi hann erkj hann ſem hefia welgiorninga til-þ þyſt/ at hiaudgadi hũe ti[illegible]

sem at vier hoztu þyrre sagdt/ og ydur vottad. Þt Gud hefr ecki kallat oss til o hreinleiks/helldr til helganar.

LGVDZSPJALLIT
Matthei i xv. Cap.

Fþañ tima. Og Jesus geck vt þadan/ og þor burt j lądz alþr Tyri og Sydonis. Og sia þu/þat Chanauersk Kona geck vt ap þm somu ede mörku/ kallade/ t sagde. Auþi Herra/Sonur Dauids/myskuna þu mier/min dotter kuelst illa ap Dioþlinum. Og hã suarade hene ongu ordi. Eñ hãs lære sueinar geingu til hñs/badu hã og sogdu. Latt hana þara/ap þui at hun kallar epter oss. Eñ hã suarade t sagde. Eg em ecki vt sendr/nema til þortapadra sauda/ap huse Israels. Eñ hun kom t til bad hã seigiãde. Herra/hialpa mier. Hñ suarade/og sagde. Þ er ecki gott at taka braud it barnãa/t at kasta þui þyrer hũdana. Eñ hũ sagde/Satt er þ Herra. Eñ þo eta hundarner ap molum þm/ sem detta ap bordum drottna peirra. Þa suarade Jesus/og sagde til hennar. O þu Kona/mykil er þin trua/verdi þier so sem þu villt. Og a þre sõmu stũdu/vard heñar dotter heilbrigd.

LA iij. SVNNV DAG
j Fostu/ Collect.

O þu almattuge Gud/ vær bidium/lit þu til godgirnda ar og audmykrar þins þolks/og vt rett hægri hond þis velldis til vorrar hlizdar. Fyrer vorn Herra Jesum Christum hũ mz þ. t c.

LPJSTÞLLJN
til Ephesios j v. Cap.

Hærir brædr. Suo verid nu Gudz epter þylgiarar suo sem elskulig bõrn/ t gãgit j astseme/ lika so sem Christus hefer oss elskat/og gaf sig stalfã vt fyrer oss til þorn þæringar og ofrurs Gudi/j sætleiks jlm. Eñ þrillu lize/ og allan ohreinleik/ edr agirne/latit ecki ap ydr seigiazt/helldr suo sem heilugum hæfer. Skamarlig ord/ t þizlsligt hial/

eda keſkne/huad ydr heyrir eckı/helldr mykiu þramar þacka
ar giord. Þt þat ſkulu þier vita, þ at eigin þrillu liþis madr/
edur o hreiñ /eda agiarn/huer at er ſkurgoda þienare/hefer
aryt̃ku j riki Kriſtz ⁊ Gudz. Latid onguñ villa ydue/med o
nytſamligū þortolū/þui at þyrer þat kemur reide Gudz/yþ
born vantruariñar. Aþ þui verid eigi þrra hlut takarar. þui
at þier vorud þordum myrckr/eñ nu erut þ lios j Drottne.
Gangit ſo ſem born liosſins/þui at auoxtr liosſins er allz
hattud godgirne/rettlæti ⁊ ſañleike.
þ helldr mz ſkilıkı

GVDZ SPJALL

mngañ þorſvaraſt actus Lucæ j xj. Capit.

Iþañ tima. Jeſus hā rak vt dioxul/þañ er dumbe var.
Og þat ſkede/ er Dioxullin var vt xarin/ at hinn mal
lause talade/ ⁊ þolkit vndradizt þat. Enn nockrer vt aþ þm
ſogdu: At þyrer Beelzebub dioxla hǫfdingia/ þa driþur
hann Dioxlana vt. Adrer preiſtudu hañs/ og leitudu aþ ho
num epter teikne aþ himne. Eñ er hñ ſa þrra hugreñingar/
ſagdi hā til þrra. Huert riki ſem j ſialfu ſier er ſundr þyckt/ þ
mū eydazt/ ⁊ hūt hus mū yþ añat hrapa. Og eþ Andſkotı
er j ſialfum ſier ſundr þyckr/hueriñen ma hañs riki þa ſtādaſt/
epter þui at þier ſeigit mig þyrer Beelzebub vt reka Dioxla
na: Eñ eþ eg a þyrer Beelzebub vt at reka Dioxlana/ þyrer
huerñ verda þr þa aþ ydrum ſonū vtrekner: Þar þyrer vda
þeir ⁊ ydrer domēdur. Eñ eþ eg rek vt Dioxla med: Gudz
þingre/ Sennelıgana kemur þa Gudz rike til ydar. Nær ed
ſterckur heruopñadur vardueiter ſitt aundyre/ þa er allt med
mak huad hñ a. Enn eþ añar hñ yþer ſterckare kemur/ yzer
viñur hñ/ ⁊ þletter hā ollum herklādū/a hū ed hā treyſti/
og j ſundur ſkipter ſuo hañs herfangi. Huer hñ er eigi med
mier/ſa er a moti mier/ ⁊ hū hñ ſamañ ſafnar ecki mz mi /
ſaj ſūdr dreiþer. Nær ed o hreiñ ande þer vt aþ mañenum/
rafar hā vm þurra ſtade/leitar at huilld og þimur ecki/ þa
ſeiger hañ. Eg vil aptr hueria j hus mitt/huadā eg þor vt.
Og þa

gudz ord ma avallt nocxru luchaſt

ord naud eyda/Gud/þeſſum veſalingi/þyrſt/þeir hafa allt j hel

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Og þa hã kemur/þiñur hann þat med soplimũ hreinsat. Og þa þer hñ ↄ tekr mz sier sió anda sier verre/ ↄ sẽ þr eru iñkomn̄/ byggia þr þar ↄ vdnr so þss mañz hid sidasta/ verra hinu fyrra. Eñ þat skiede þa hñ talade þtta/ at kona nockr vr aþ þolkino/ hoz vpp sina rausi/ og sagdi til hans. Sæll er sa kundur sem þig bar/ og þau briost er þu mylkter. Enn hann sagdi. Huad vm þat. Sælir eru þeir sem heyra Gudz ord/ ↄ vardueita þat.

LMD FOSTV SVNNV dag Collectan.

Opũ allmattige Gud vier bidũ/ veit þu oss/ sem at sak er vorra verka plagunsi/ og kueliunsi/ at vier mattum koma til vppkuickingar ↄ þinar nadar huggãar. Fyrer vorñ Drot tĩ Jesũ Christũ hú mz þ' lifer ↄ riker ↄ c.

LPSTOLA LFRTS Galatas j iiij. Capi.

Brædr. Segit mier/ þier sem vnder Logmalino vilit vera/ hafi þier ecki heyrt Logmalit? Þt skrifat er/ þ Abrahã hafdi tvo sonu/ eirn aþ Ambattine/ eñ annan aþ eigi konunne. Eñ sa sem aþ Ambattine var/ er fædd: epr holldinu. Eñ hañ aþ eigin konunne/ er fyrer þ' heitid fædd:/ hú ord ed hafa andliga meining. Þt þtta eru þau tvó testamenta. Eitt aþ þiallinu Syna/ þat er til þrælkunar fæder/ hú at er agar. Þt agar heiter j Arabia þiallit Syna/ sẽ hall da sig allt þangat til/ sem nu j þañ tima er Jerusalem/ og er j þrælkan med sinũ bornum. Eñ hin Jerusalem sẽ þar er vppi hã er eigin konan/ huer ar er moder vor. Þviat skrifat er. Verttu glöd hĩ o byria/ þu sem ecki fæder/ briost fram ↄ kalla sem ecki ertt þũgud/ þui at hin ein sama heyr myckl̄ fleire born/ eñ su sem mañen hefr. Eñ vier kærer brædr: erũ Issaks born epr fyrer heitio. Og lika sem j þañ tima/ at sa epter holldinu var fæddur/ opsockte þañ sem epter andanũ var fæddur/ suo og er þ nu eirnen. Eñ huad sieger ritningen

ningen! Rekia burt ambattiña/ og son heñar. Þt ambattar
sonurin skal ecki erfua med syne eigin konũar. Suo ✝ erũ vi
nu kærir brædr/ ecki ãbattariñar bornũ/ helldr eigi konũar/
med hũu frelse/ oss frelsadi Christus.

GVDS SPIALL IT
uon tolfs iij Joañis j vj. Capi.

Þañ tima. Epter þetta for Jesus yfer siafar hafit Ga
lilea/ sem liggur vid stadin Tiberiadis/ og mikill mann
fiolde fylgde hõm epter/ þuiat þeir sau þau teikn/ er hõm giorde a þm sem siuker voru. Eñ Jesus geck þa vpp a fiallit/ og
settizt þar nidur med sinũ lærisueinũ. Eñ þa var Paska ha
tid Gydinga nalæg. Og Jesus leit þa vpp/ og sa at mikill
mañ fiolde kom til hõs/ og sagdi til Philippũ. Huar kaup
um vier braud suo at þesser neyte! Eñ þetta sagdi hõ/ til at
preista hõs þar med/ þuiat hañ visse sialfr huad hañ villde
giora. Philippus andsuaradi hõm. Braud fyrer two hũdrud
peninga nægizt þeim ecki/ so at huer og eirñ fae þa nockut
litid. Eirn af hãs lærisueinũ sem at var Andreas brodr Si
monar Petri/ sagdi hõm. Ertt vngmeñe er hier/ sem hefer fim
bygg braud ✝ two fiska. Eñ huad skal þetta a medal suo
margra! Þa sagdi Jesus Latid meñena setiazt nidur at bor
da. Eñ þar var j þeim stad gras mikid. Og þar settuzt nidr
til at borda/ karlmeñ at tolu nær fiim þusunder. Jesus tok
þa braudin/ giorde þacker/ og þeck sinũ lærisueinũ/ eñ þeir
þeingu þeim sem til bordzins hofdu sest. Slikt hid sama af
fiskunũ/ so mikid sem huer villde hafa. Eñ þa ed þeir vor
u metter/ sagde hañ til sinna lærisueina. Safnit saman þæ
leifar/ sem af geingu so at ecki spillizt. Eñ þr sofnudu þm
saman/ og fylldu tolf karfa med þssar leifar/ af þeim fim
bygg braudũ/ hueriar at voru auk þss/ sem þr hofdu neytt.
Eñ þa er þesser meñ sau huer teikn þat Jesus giorde/ sogdu
þeir. Þesse er sañarligana sa Spamadur sem j heimen skal
koma. Eñ er Jesus formerkti þat/ at þr mũdu koma ✝ hãd
taka hõ/

at folbat lofaz gud fuelgiorz nignũ epfad auitazhr j motgiu
lopa liba sina vtgida ũ.

Sud vill ẽ ueza biozin hy
af oss helld² hyrfhr oss tol

taka hañ/ og giora hñ at Konge/ flyde hã eirñ j burt/ vnn
aptur a fiallid.

LSVNNUDAGINN EPTER Midfostu/ sem vier kollū Passionem Domini. Collecta n.

OPu almattige Gud/ vier bidium/ lit þu milldeliga til þinna heimkynnis manna/ suo at þeir mætta med þiñe milldre gazu stiornazt j likamanū/ ok med þiñe geymslu vardveitazt j hiartanu. Fyrer vorñ Herra Jesum Christum seni med þier lifer ok rikir ok c.

PISTILL til Hebreos j ix. Cap.

BRædur. Christur er kominn þ hñ sie Biskup epter komandi aud æfna/ fyr' stærre ok algioruare tialldbud/ þa sem ecki er med hondū giord/ þat er/ þa sem ecki er þessarar skopūar/ ecki eirnen fyrer hafra blod/ ne kalfzua/ helldr er hã fyrer sitt eigit blod einu sinne inn geingin j hid heilaga/ og fañ eilifa endur lausñ. Þui ef vrana/ og hafrana blod/ og askan kuigunar a dreifd helgar hino saurugu til holldzins hreinsunar/ hūssu myklu fremar mun þa blodit Christi/ sem sialfan sig hefer an fleckunar fyrer helgan Anda Gude offrad/ at hañ hreinsadi vorar samuitzskur af daudū verkum/ til at þiona Gudelifanda. Og þar fyrer er hañ eirnin medal gongu madur hins Nyia Testamentis/ suo at fyrer þañ dauda sem skedur er/ til frelsunar vt af þm yfer trodningum (þar sem vnder hino fyrra Testamētino voru) suo at þr sem kallader eru/ med taki eilifa arfleifd fyrer heitisins/ j Christo Jesu drottne vorum.

GVDSPIALLTI Joannis j viij. Capit.

Þañ tima. Jesus sagde til Gydinga folksins/ og hofdingia Kennemannana Hver sa af ydr/ þat hñ mege straff fa mig vm neina Synd: Fyrst eg seigi ydur sañleikin/ huar fyrer true

Þyrer tru[illegible] þ[illegible] ecki: Þu hã er aþ Gudi/ sa heyrir Guds ord/ þar þ heyr[illegible] þier þau eigi/ þuiat þier eruit ecki aþ Gudi. Eñ Gydingarner suorudu/ og sogdu til hañs. Eda seigium vier ecki vel/ þat þu ertt Samuðsk[illegible]/ og hefer Diofzulin? Jesus hañ suarade. Eg hefe ecki Diofzul/ helldr heidra eg miñ Fodur/ og þier vañ heidrid mig. Eñ eg leita eigi miñar dyrdar/ sa er sem leitar og dæmir. Sañliga sañliga seige eg ydur/ huer hañ geymer min Ord/ sa mune eigi sia daudan at eilifu. Þa sogdu Gydingarner til hñs. Nu þormerkiñ vier/ þat þu hefer Diofzulin. Abraham er daudur/ og Spameñirner/ og þu seigir/ ef at sa er nockr sem geymer min Ord/ þat hã skule eigi daudan smacka at eilifu. Huort ert þu meiri Fodur vorum Abraham/ sa er þrañ lidin er/ ok Spameñirner eru þrañ lidner? Hũ giorir þu sialfã þig? Jesus suaradi. Ef at eg vegsama mig sialfan/ þa er min dyrd eigin. Miñ Fad er sa/ sem mig vegsamar/ huerñ þier seigit ydarñ Gud vera/ og þier þeckit hñ þo eigi. Eñ eg þecki hañ/ og ef eg segdaz eg þeckta hã eigi/ þa væra eg eirñ lugare/ likr ydr. Helldur þecki eg hã/ og eg geyme hñs Ord. Abrahã Fader ydar gladdizt/ þat hañ skylde sia miñ dag/ og hã sa hñ/ og vard gladur vid. Þo sogdu Gydingarner til hñs. Þu ert eñ ecki þritugur/ þa satt þu Abraham? Jesus sagdi til þrra: Sannliga sannliga seige eg ydr/ adur eñ Abraham var/ em eg. Þa toku þr vpp steina/ suo at þeir kostudu a hñ. Eñ Jesus fordade sier/ og gieck vt aþ Musterino.

LAUGARDAGINN MARGE/

sem er getnadar dagr Jesu Christi vors einka lausnara/ Collectã.

ODrottin vier bidiñ/ jñ hell þu þinne nad[illegible] vor hiortu/ suo at vier (sem medkennunzt getnad Jesu Christi þinsonar þyrer Eingilsins bodan) mættum þyrer hñs Pino og Krossins kuol/ komazt til dyrdar vppristunar. Fyrer þann hñ sama vorn Herra Jesum Christũ/ hũ m.þ.t e.

Pistill

uife/þa er honum þocknan/a medal allra handa folks. hier
vitid brædur/ad þrie Predikan/ sem Gud sende til Israels
Sona/ bodandi þeim þrid þyrer Jesum Christū (huer at er
Drottin allra) ad huerre Predikan at rykrid vt barst vm allt
Gydinga land/su er vpp hofst þyrst j Galilea/epter þa skirn
sem Joannes predikade/ þ Gud hefdi smurt Jesum ad Na-
zareth med helgum Anda og krapte. Huer ed vm kring geck
og giorde gott/ og græddi alla/ þa sem ad Diofli vorū
nidur þrykter/þui at Gud var med honū. Og vier erū vott-
ar allz þss sem hann giorde a Gydinga lande/ og j Jerusa-
lem/ huern þr adlifudu og heingdu vpp a tred. Þann sama
vpp vackte Gud a þridia deige/ ok liet hann opin beran verda
eigi ollu þolki/helldr oss/sem adr voru hins vt valder vott
ar ad Gudi/ vier sem atū og druckū med honum/ epter þat
hann var vpp risinn þra þm daudu. Og hann baud oss at predi-
ka þolkino/og vitne vm bera/þat hann væri sa/ sem skickadr
er ad Gudi Domare lifendra og daudra. Vm þennan bera
aller Spa menn vitne/at aller þr sem a hann nafn trua/ sklu
þyrer hans nafn med taka/syndana þyrer gefning.

LGVDZSPJALLIT/

Luce xxiiij. Cap.

Þann tima. Og sia/at tweir ad þeim geingu a þann sama
dag til nockurs Kauptūs/ þat ed var þra Jerusalē sex
tiger skeida rum/at nafne Emaus. Og þr voru at tala vm
alla þa hlute sin a millū/sem vid hofdu borit. Og þ skiede
þa þr radduzt vid/og spurduzt a sin j millū/ ok sialfur Jesus
nalægdizt þa/og geck jafn þramt þeim. Enn þrra augu voru
so halldin/at þr þeckte hann eige. Og hann sagde til þra. Huad
er þat þyrer radu sem þit hondlit yckar a mille reikande/og
erut hryggver þar af! Þa swarade einn er Cleophas var at
nafne/og sagde til hans. Ertu alleina so o kend: til Jeru-
salem/ at þu veizt eigi huad a þessum dogū þar inne giorst
hefer! Enn hann sagde til þra. Huad er þat! Og þr sogdu til

hañs. Þat aþ Jesu hinum Hadurſka/huer ed var ſpadoms madi/mattugr j verkum ⁊ ordum þyrer Gudi ⁊ ollu folki. Og huernen at vorer hauþud Preſtar/og höfdingiar/ſelldu hañ j þordæming daudans/og kroſs þeſtu hñ. Eñ vier vonudum/at hã müdi endur leyſa Jſrael. Og yþer allt þetta/ er nu hñ þridie dagur j dag/er þetta ſkiede Suo ⁊ haþa ſkelþt oſs nockrar Konur aþ oſs til/ þær ed þyrer lyſingina hofdu hia grefþinne verit/og fundu ecki hãs likama/komu ⁊ ſögdu ſig ermin ſied haþa Enginana ſioner/þeir ed ſogdu hañ lifa. Og nockrer vr aþ oſs geingu til grafarinnar/og fundu eins lika ſem Konurnar hofdu ſagdt/ eñ hãs likama fundu þeir ecki. Og hã ſagde til þra. O þier heimſker og treger j hiarta/ at trua þui ollu ſem Spa mennernir haþa talat. Hefdi Christur eigi þetta at lyda/og ſñ ganga ſo j ſina dyrd? Og hñ tok til þra Moyſe og ollum Spa mönnum/ og lagdi vt þyrer þñ allar ritningar/þær aþ hñ voru. Og þeir foru at nalgaſt Kauptunit þar þr geingu til/ og hañ let/ſem villde hañ leingra ganga. Og þr neyddu hã og ſogdu. Ver hia oſs Herra/þui at kuellda tekur/og a dagin lidur. Hañ geck ñ/ og var hia þeim. Og þat ſkede þa hã ſat med þm til bords/ at hã tok brauded/giorde þacker/braut þat/og rette at þñ. Og þa opnuduzt þra augu/ſo at þr þeckte hã. Og hã huarf þra þra augum. Og þeir ſogdu ſin a mille. Brañ ecki vort hiarta j ockur/þa hã talade vid ockur a veginum/ ⁊ opnadi þyrer ockr ritningarnar? Og þr ſtodu vpp a ſömu ſtundu/ og ſneru aptur til Jeruſalem/ og fundu þa ellefu ſaman ſafnada/og þa ſem med þeim voru. Hñier ed ſogdu/at Drottin være ſannarliga vpp riſin/ og heyrdi Simone. Og þr ſogdu huad giorſt hafdi a veginũ/ ⁊ hünen þr höfdu þeckt hañ/ j þui hañ braut braudit.

A þRIDJA DAG PASKA

Collectan.

Þeyr þu almattuge Gud/ſem ſafnar eykur þñ almuga

med nyum

med nyum Kristsinar auknīngū/velt þu þinū þionū at halda þat Sacramētum a medan þr liþa/huert þr j truñe med tekid hafa. Fyrer vorn herra Jesū Christū/sem med þ' rc.

J. PJSTJLL JN J GJORNJNGA

Bok postulana j xiij Capit.

Þeim dögum. Stod vpp Paulus/og sagde til Gydīga ana. þier menn goder brædur/og þier syner Abrahams sectis/ a þr sem ydar a mellū ottazt Gud/ydur er þetta hialp radis ord sendt. þui at þr sem bua j Jerusalem/ og þeirra hozdingar/med þui þeir þeckte hañ ecki/ne Spamañs radbirnar hueriar lesnar verda huern þuott dag/haza þeir med sino doms at kuabi vpp fyllt. Og þeir fynde öngua dauda sank ined hñ/beiddu þeir az Pilato at hñ liete az liþa hañ. En sem hñ hafdi fullkomnat allt huad ay honū var skrifat þa toku þeir hñ ofan az trenu/ og lagdu hñ j grauz En Gud vpp vakte hñ fra daudum/ hner og sied ur er vm marga daga/ af þeim sem med hñ foru az Galilea til Jerusalem/ huerier at eru hñs vottar hia folkinu. Og vier bodum ydur þ fyrer heit/sem til fedra vorra er sked/at þat sama hefer Gud vpp fyllt a oss þeirra sonū/j þui hñ vpp vackti Jesū.

LVDS SPJALL

Luce xxiij.

Þann tima. þa Farisueinarner voru nu enn at tala vm hañ/stie Jesus mitt j mille þeirra/ og sagdi til þeirra. Fridur sie med ydur. En þeir skelfdust og vrdu hrædder/og meinudu at þeir sæi anda nockurn. Og hā sagde til þeirra. Huar fyrer skelfizt þier? Og þui koma slikar hanckar j ydar hiortu? Siaid minar hendur og minar fætur/at eg em þetta sialfr. þreifid a mier og skodit/þt andi hefer eigi hold og bein/so sem þier siaid mig haza. Og þa hñ sagde þ/ synde hñ j m hendr og fætur. Og er þr trudu enn eige/fyrer fagnadar saker/ a vndrandi þ/sagdi hñ til þeirra. Hafi þier nockut matarligt? Og þeir leigdu fyrer hā stycki af steiktū fiski/

eg hunangs ſeim. Og hã tok þat/ og mꝛ þyrer þꝛra augum. Og hã ſagde til þeirra. Þꝛta eru þau ord huer eg talade til ydar/ þa eg var hia ydr/ þui at þat hlaut allt at fullkomnaz ſem aþ mier er ſkrifat j Moyſes laugmale/ og j Spamanna bokum/ og Pſalmum. Þa opnadi hã þꝛra hugſkot/ ſuo at þeir ſkilldu ritningarnar/ ꝛ ſagdi til þꝛra. Suo er þat ſkrifat/ og ſo byriadi Chriſte at lida/ ꝛ vpp at riſa a þridia degi þꝛa dauduꝫ/ og predikaz lata j ſinu nafne idran og þyrer gefning ſynda a medal allra þioda/ vpp hefiaz j Jeruſalem. Og þier erut vottar/ allra þeſſara hluta.

Á ÞRIDJA SVNNV dag epter Paſka. Collec.

Heyr þu almattuge Gud vier bidiuꝫ/ gef at vier ſem nu hoptuꝫ halldit Paſka hatider/ mꝛtuꝫ þeim med þinne hialp hallda j lifi og þrafñ þerdi. Fyrer vorn Drottin Jeſum Chriſtuꝫ/ ſem mz þꝛ lifer ꝛ rikir. ꝛc.

Á PJETTJLLJN j. JOANNIS v Ca.

Mjner allra kꝛruſtu. Allt huad aþ Gude er fꝛdt/ þ yfer vinnur heimin. Og vor trua er yfer vinningin/ huer verolldina hefer yfer vinnr. En hú er han/ ſem verolldina yfer vinnur/ vtan alleinaſta ſa er truer at Jeſus er Gudz ſonr. Þſſe er hã ſa ſem kemr mz vatne ꝛ blode Jeſus Chriſtꝛ. Eige med vatne alleinaſta/ helldr mz vatne ꝛ blod. Þt þrir eru ſe vitnis bꝛdin gefa a hine/ Fade/ Sonr/ ꝛ heilagr And. Og þr þrir eru eitt. Og þrir eru ſe vitnis bꝛdr gefa a jordu/ Andi/ vatn it ꝛ/ blodit/ ꝛ þau þriu eru eitt. Eþ vi mz tokuꝫ manna vitnis burd/ þa er þo Gudz vitnis burdr meire. Þt Gudz vitnis burdur er ſa/ þ hã hefer vitnat aþ ſinuꝫ Syne. Hú hã truer a Gudz Son/ ſa hefer þenan vitnis burdin j ſier.

Á GVDZ SPJALLIT/ Joannis xx. Cap.

Jþann tima. Og at kuelde þeſs ſama þuott dags/ þar ed Lꝛri ſueinarner voru ſamann komner/ at lyckt uꝫ dꝛr

þyrer

þy̆ hræddstu saker við Gyðinga/kom Jesus þar/ ⁊ stod j midit/og sagde til þrra. Fridur sie med ydur. Og þa hañ sagde þetta/synda hã þm hendurnar/ ⁊ sina sidu. Eñ læri sueinarner glaudduzt vid/ at þr sau Herran. Jesus sagdi þa eñ aptr til þrra. Fridr sie med ydr. Lika so sem Faderen sendi mig/ og so sendi eg ydur. Enn sem hã sagde þetta/ bles hã a þa/ og sagde til þeirra. Med taki þier heilagan Anda/ hûiû sem þĭ þ̆ gezit syndernar/ þeim eru þær fyrer gefnar. Og hûiû hellst þier aptr halldit þar/ þa eru þær þm aptur halldnar. Eñ Thomas einn af þeim tolfe/ sem kalladizt tortryggur/ var eigi med þeim/ þa ed Jesus kom. Enn hiner adrer Læri sueinarner sögdu til hãs. Vier hofum sied Herran. Eñ hã sagdi til þeir ra. Nema at eg siae naglaforin j hans hondû/ og eg lati minn fingur j nagla faurin/ ⁊ eg leggi mina hond j hãs sidu/ þa true eg ecki. Og epter attra daga voru enn aptr hãs Læriſueinar þar inne/ ⁊ Thomas med þeim. Kom Jesus lucktum dyrû/ stod j midit ⁊ sagde. Fridur sie med ydr. Sidã sagde hã til Thomam. Riett þinn fingur hingat/ og skoda minar hendur/ lyppt vpp þinne hendi/ og legg j mîa sidu/ og vert eigi vantrnadr/ hellour truadur. Thomas suarade ⁊ sagde. Drottinn miñ/ og Gud minn. Jesus sagdi til hãs. Af þui at þu sæt mig Thoma/ þa truder þu. Sæler eru þr ed eigi sia/ og trua þo. Mörg ômur teikn þa giordi Jesus j augsyn sinna Læri sueina/ huer at eigi eru skrifut j þſſare Bok. Eñ þetta eru skrifat/ suo at þier truit/ þat Jesus sie Christr so nur Gudz/ og at þier so truader/ hefdut lif j hãs nafne.

Á þRIDJUDAGINN.

epter Paska/ Collectan.

DEyr Herra Gud/ sem epter þeim liggianda heime med þins sonar læging vpp reiſter/ gef þinum trulyndum Kristnum æuinliga glede/ og at þu villder lata þa njota eilifzs fagnadar/ hueria þu hefer frelſat fra falle eilifzs dauda. Fyrer þañ ſama Drottiñ vorn Jesum Christû. ⁊ c.

pistill

Epistell/
s. Petri ij. Capit.

Kærustu bræður. Þui at þar til eru þier kallader/ með þui/at Christur hefer eirnī þolat/ ok oss til epter dæmis latit/at þier skylldut so epter fylgia hans fotspórū. Huer ed óngua synd giorde/ ok eigi hellder er ncī flærd fūdin j hās munne. Huer ed ecki formællti j gegn þa hann var formællt. Eigi ógnandi/þa hann leid. Enn ofr gaf þ hānī/sem rett dæmer/ sa er sialfur hefer vorar Synder opfrat vpp a trenu/ suo at vier j þra syndumū deydder/ lifdum rettlætino/ fyrer huers fenar vier erū heil frigder vordner. Þui at þier vorut suo sem viller rafande sauder/ enn nu eru þier vm vender til hirdis og Biskups/ syduara salna.

Gvdz Spiall/
Joannis x. Capi.

Vpa fañ tíma. Jesus sagde til Gydingana. Eg em god hirder. Godur hirder/ hann setur sitt lif vt fyrer sina saude. En leigu lidin/ og hā sa sem ecki er hirdir/ hūs at sauderner eru eigi eiginliger/ nærr hann sier vlfinn koma/ þa yfer gefer hann saudina/ og flyr j burt. Og vlfurin gripur saudina/ og sundur dreifir þeim. En leigu lidin flyr/ af þui at hā er leigu lide/ og giætir ecki saudana. Eg em godur hirdir/ og eg þecki mina saude/ og eg þeckiumzt af minum. Suo sem þat at Faderen þecker mig/ og eg þecki Fódurin/ og eg legg mitt lif vt fyrer mina saude. Eg hefe ok adra saude/ sem eigi eru af þessu sauda huse/ þa fyriar mier og hier til at leida/ ok þe munu heyra mina rodd. Og þar skal verda eitt sauda hus/ og einn hirder.

Anan tí. Sunnud.
epter Paska. Collectan.

Heyr Herra Gud/ þu sem tier þitt sañleiksins lios fyrer þeim sem viller fara/ so at þeir mætte aptur koma til sannleiksins vegar/ gef ollum (sem reiknazt Kristnum at

vera) at

verad at þor ſnia gagnſtadliga hlute/ ſem at eru ſ moti þol-
Kriſtiliga nazne/ og at epter zylgia þm ſem hæpiliger eru.
Fyrer vorn Drottinn Jeſum Chriſtum/ ſem med þier lifer
og rikir. ꝛc.

ANNAR PISTILL
j. Petri ij. Capi.

Aurustu Brædur. Jeg bid ydr lika ſem pramandi ꝛ veg-
arendr/ at þier halldit ydr az holldligū girndum/ hū-
ſar j gegn ſalunesstrida. Og hazid goda vm geinge a medal
heidna þioda ſo at þr ſe vm ydr a bak tala/ ſo ſe az illgior-
dur ſiai ydar god vk/ dyrke Gud a vitiar deige. Verit vnd
gezner allre mannligri ſkipā/ fyrer Herrans ſaker/ ſie þ Kon-
ungenū ſo ſem hinum ypparſta/ ꝛ landz ſtiornurunū/ ſo ſem
az hann ſkickudū til hezndar yzer illuirkiana/ ꝛ godū til lofs.
Þui at þ er vilie Gudz/ at þier med velgiorninge nidr þaggit
ó vitur leik heimſkra manna. Suo ſem frelſingiar/ og ecki ſo
ſem hezde þier frelſit illzſkune til yzer hylmīgar/ helldr ſo
ſem Gudz þionuſtu menn. Giorit virdīg hūium manne/ elſkid
brædrna. Ottizt Gud/ heidrit Konūgin. Þier þionuſtu menn/
verit Herrunū vnder gezner mz allre otta ſeme/ eigi alleinaſta
godum ꝛ ſpakzerdugū/ helldr eirnin hrekuiſū. Þui þ er nad/
ez nockr þ ſamuiſkunar ſaker til Gudz/ þoler hid illa/ ꝛ vm
lidr þ orietta. Þui hū hroſan er þ/ ez at þier þ miſgiornīgāa
ſaker ſlóg lidit. En nær þier vnlidit og þolit/ þ velgio. da
ſaker/ þat er nad hia Gudi.

GUDSPJALLIT
Joanis j xvj. Cap.

Eſus sagde til ſinna Lærisueina. Jnnan litils
tima þa mūu þier ecki ſia mig/ og þa en jnnan litils tima
munu þier en ſia mig aptr/ þui eg fer til fódurſins. Þa ſogdu
ſumer az hās Lærisueinū ſīna mille. Huad er þat hann ſeiger
til vor/ jnnan litils tima þa munu þier ecki ſia mig og þa en
jnnan litils tima mūu þier ſia mig aptr/ þr eg fer til fódr ſins

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Þa sogdu þeir. Huat er þat hã seiger oss sñan litils tima? Vier vitũ eigi huad hã seiger. Eñ Jesus gormerkti at þr vill du spyria hañ at/ ok sagde til þrra. Þier spyrit at þessu ydar a millũ þ eg segda yd:/ sñan litils tima mũu þier ecki sia mig/ ok þa apt: sñan litils tima munu þier sia mig. Sañliga sañliga seigi eg yd:/ þat þier mũu syta ok grata/ eñ heimzin mũ þagna/ ok þier mũit hryggner verda/ eñ ydar hrygd skal snuazt j þógnnud. Ein kona nærr hun skal þæda/ þa hefer hun hrygd/ þui at heñar stund er komi. Eñ þa hun hefer barnit þædt/ miñzt hũ eigi þss harmkuælis þ þagnadar saker/ þui at mad: er j heimin borin. Og þier hafit nu ok so hrygd. Eñ eg sk sia ydur aptur/ og yduart hiarta skal þagna/ og ydarn þógnut skal eingin af ydur taka.

Á. þRRM iij. SDM. D.
epter Paska Collect.

HEyr Herra Gud/ sem hegdar trulyndra manna siñe til þins vilia/ gef þinu folke þ/ at elska huad þu byd:/ og at girnazt huad þu lofar/ so at vor hiortu mætte a medal þssa heims gagñ stadligra a þella stoding va/ huar sem þiñazt ma sañligur þógnnudur og glede. Fyrer vorn Drottinn Jesum Christum. ok c.

Á. PJSTJLLJN
Jacobi j.

KArir bræd:. Aull god giof/ ok oll fullkomin giof kem at ofa fra fodurnũ liosins/ hia hñum er eingin vmskipting/ ne fytig liosins ok myrk:sins. þui at hã hefer get ld oss epter siñe villd/ fyrer sañleiksins ord/ vpp a þat/ vier værũ frum burd: hãs skepnnu. Fyrer þui kærir bræd:/ sie hi madur fliot: at heira/ eñ tregr at tala/ og til reide tregr/ þ mañzins reide giorir þat eigi/ huad þ Gudi riettferdugt er Þar fyrer af leggit allan o hreinleik ok illsku/ og med taki ordit med hoguæri/ þ j yd: er rotsett/ huad ed ydar saler kal hialpligar at giora.

Gud:

Í GVDSPJALLIT
Joañis xvj. Capi.

Þañ tima. Jesus sagde til sína Lærisueina. Nu fer eg til hans/sem mig sendi/ ok eingin af ydur spyr mig at/ hvat fer þu? Helldr af þui/at eg talade þetta til ydar/þa vpp fylldist ydart hiarta af hrygd. En eg seige ydur sañleikin/ at þ batar ydur ad eg fare hiedan. Þui ef at eg fer eigi j burt hiedan/þa kemur ecki huggarin til ydar. En ef eg fer j burt hiedan/mũ eg senda hañ til ydar. Og þa ed hañ kemur straf-far hañ heimin vm syndena/og vm rettlæti/og vm doma-in. Vm syndena/af þui þeir trudu ecki a mig. Enn vm retta-læti/þui at eg fer til Fodursins/og epter þat siae þier mig ecki. En vm domin/þat hofdinge þessa heims er dæmdr. Eg hefe enn nu margt at seigia ydr/en þier kunnit at sinne ecki bera þat. Enn nærr ed sa sañleiksins Andin kemur/þa mun hañ kenna ydr allan sañleik. Þui at hã talar ecki af sialfũ sier/heldr hvad hã heyrir/þat talar hañ/ok hvad epter kõ-anda er/þ mun hã kunngiora ydr. Allt hvad hellzt Faderen hefer/þat er mitt. Þar fyrer sagda eg ydr/at af minu mun hañ þat taka/ok kunngiora ydur.

Í Þrenn. Sonn. D. Collectan

Eyr herra Gud/af hiũm at aller goder hluter fram ganga/veit þu þinum audmiukũ Christnum mõnum/ at vier mættũ fyrer þin jnblastur hugsa þa hlute sem retter eru/og med þinne stiornan mættum vier þat sama giora. Fyrer Drottin vorn Jesũ Christũ. ok c.

Í Annur Collectan.

Eyr herra Gud himneskur Fader/sem oss hefer fyr-heitit og til sagdt fyrer saker þins sonar/at hvad vær beiddum vm j hãs nafne/þat villder þu geta/vier bidium þig/at þu hallder oss vid þitt heilaga Guddoms Ord/gef oss þinn heilaga Anda/sem oss kann stiorna og leida epter þinum vilia/vardueit oss fra Diofullsins rike/fra fol-skũ

lærdome og rangre Gudz þionuſtu/ varðueit þu og ſo vorrt liz og þram̃ gerdi þra allre olucku/ geyz oſs þina Blezsan og Frid/ ſo at vær mættu̇ j allan mata þinna þina hialp/ þar med bæde hier og þar til æþenligs tima loþza og dyrka þig/ ſo ſem vorn̄ milldan og nadarſamligan Fodur. Fyrer vorn̄ herra Jeſum Chriſtum ſon þin̄ elſkuligan. Amen.

IAKOBS BRAEFF/
Iacobi fyrſta Capit.

KAerir bræður. Verit giorendur ordzins/ eñ ecki alleina ſta til heyrendur/ huad þier ſialfza yd̃r med a talar dra git. Þui ef eirn huer er ordzins til heyrare/ eñ engin giorare/ ſa er likur þeim manne ſem ſina likamliga aſionu ſkodar j ſpeg le. Þui epter þat hann hefer ſkodat ſig/ ja þann̄ ſkiott ſem hann geingur j burt þadan/ þa gleymur hann huernen hãs ver litr var. En̄ huer j gegnu̇ ſkodar hid algiorza lögmal þre ſiſins og ſtadnæmiſt þar jnne/ og er eigin þorgleymanligr heyra re/ helldr giorningſins giorare/ ſa ſame mun hialpligr j ſino verki. Enn ef ein hú jn̄ a medal ydar lætur ſier þikia/ at hun̄ þione Gude/ og temur ecki ſina tungu/ helldur þoruiller ſitt hiarta/ þeſs Gudrækne er hiegome. Enn ſkiær og o þleckut Gudrækne hia Gude Fodur/ er hun/ ſem vitiar Ecknа/ og þodralauſra j þrra haurmungu̇/ og ſig o þleckadan af heim enum vardueita.

IGVDZSPIALLIT/
Joannis xvi. Cap.

Vm þann tima. Jeſus ſagde til ſinna læriſueina. Sañliga ſannliga ſeige eg ydr/ huers þier bidiit Fodurin̄ j minu nafne/ þat mun hann̄ geza ydr. Hingat til hafi þier einſkis bedit/ j minu nafne. Bidiit og þier munit med taka/ ſuo at ydar þógnudur ſie fullkomligur. Þetta hefe eg talat j Ordz kuidum til ydar. Sa time kemur/ at eg tala eigi leingr j ordz kuidum til ydar/ helldr mun eg kunngiora ydr opinberliga af minum Fodur. A þm deige munu þier og bidia j minu nafne.

Og eigi seigi eg ydur af eg mune bidia Fadrinn vm ydur/ þt sialfr Fadereñ elskar ydur/ af þui þier elskudut mig/ + trud ut þui at eg være af Gudi vt geingin. Eg em af Fodurnum vt gengin/ og komin j þennan heim. Eg yfirger læt og aptur þeñan heim/ og fer til Fodursins. Og hãs Læresueinar seigia þa til hãs. Sie/ nu talar þu berliga/ og mælir ongua ordz kuidu. Nu vitũ vier at þu veizst alla hlute/ og þu þarft eigi at nockur spyrie þig. Fyrer þat truũ vier/ at þu siert af Gudi vt geingin.

IAFNAR DOGVM/

Pistillin Jacobi v.

Hæret Brædr. Jate huer ödrũ sinar synder/ + bidie huer fyrer audrũ/ þat þier heilbrigder verdit. Þui at idug-lig rettzerdugus hans ma mikit. Elias var madr lika so sem vier/ + hã bad bænar/ at þat skyllde ecki regna/ + þrigiñde ecki yfer Jordina/ þriu ar/ og sex manade. J annat sin bad hann aptur/ og himinin gaf regn/ og Jordin bar sin auogst. Hæret Brædur/ ef at nockur a medal ydar villizt j þra sañ-leikanũ/ og vmsnyr hann eirn huer/ sa skal vita þat/ huer at Syndaranũ vmsnyr fra villu hãs vegar/ hefer frelsat aund fra dauda. Og mun nidre fyrgia/ fiolldan syndana.

J. GVDZSPJALLIT/

Luce vj. Capit.

Vpann tma. Jesus sagde til sina Larisueina. Huer ydar sem hier hefer vin/ og fer til hãs vm midnætte/ + seigir honum. Vinur/ lana mier þriu braud/ þui at vinur min er komin af leid til min/ og eg hefe eigi þat/ er eg megi fram fyrer hã setia. Og hann sem fyrer innan er/ suarar og seigir. Gior mier eingo nad/ þui at dyr eru lucktar/ og born min eru j swefn hus hia mier/ + eigi get eg vpp stadit/ + fa þier þau. Eg seige ydr/ ef hã stendur eigi vpp/ og fær hann þau/ fyrer þat at hã sie vinur hãs/ nu mun hã fyrer saker hãs leidilig-ar frekunar vpp standa/ og fa hann svo mickit sem at honũ þarfnaz.

þarfnaſt. Og eg ſeigi ydur/ bidiſt/ og mũ ydur geſaſt. Leitid at/ og munu þier finna. Knyit a/ og mũ þ' ydr vpp lokit va. Þui at huer ed bidr /hñ mun odlaſt. Huer at leitar/ hñ finr. Og huer a knyr/ fyrer hñ vpplyckt. Enn hũ þader er ſa af ydr/ eſ ſonr bidr vm braud/ at gefi hñ ſtein þar fyrer? Eda bidie hã vm fiſk/ gefr hã hñ nockut hógg orm fyrer fiſk? Eda eſ hã bidur hñ vm egg/ riettir hã at hñ flugorm þar fyrer? Þui eſ þi' ſem vonder erut/ kunnit at gefa godar giafer ſonũ ydrum/ myklu meir þa mun Fader ydar af himnum gefa þeim helgan Anda/ er hañ bidia.

A VPP STIGNINGAR Dag/ Collecta.

Dꝛeyr þu almattuge Gud/ vier bidiũ/ veit þu oſſ ſem þ truũ/ at þin einka Son vor endr lauſnare hafe a þſſũ deige til himna vpp ſtigit/ mættum ꝛ ſialfer bua j himnenũ med vornñ hug og hiarta. Fyrer þann ſama Droctinn vornñ Jeſum Chriſtũ/ ſem mz þier l. ꝛc.

A PÓSTALLA FR & GRORNINGA Bok Peſiulana j fyrſta Capi.

Jn fyrra bok mala giorda eg at ſoñu vm allt þ þu Theophile/ ſem Jeſus hof vpp at giora ꝛ lꝛa/ allt til þeſſ dags er hañ vard vpp numin epter þui hñ hafdi fyrer heilagan anda kunnigiort Poſtulunũ hueria hñ hafdi ꝛ vt valit. Huerũ hã tiæde ſialfa an ſig lifanda epter piſl ſina/ j marg hattudũ audſyningum/ og liet þa ſia ſig vm fiorutiger daga/ talandi þ' þm af Gudz riki. Og ſem hñ hafdi ſaman ſafnat þeim/ baud hñ þeim/ at þr fære eigi vt af Jeruſalem/ helldur at þr ſkylldu epter bida fyr' he te fódrſins/ ſem þier (ſagdi hañ) hafid af mier heyrt. Þuiat ſannliga ſkirde Joañes med vatñe/ eñ þier ſkud med heilugũ Anda ſkirder verda/ eigi langt epter þeſſa daga. Eñ þeir ſem þar voru ſaman komner/ ſpurdu hã af/ ꝛ ſogdu. Herra villt þu nu a þeſſum tima vpp retta Iſraels riki? Eñ hañ

Vm hañ sagdi til peirra. Pat er eigi ydart at vita stun-
puncta timana. hueria padurin setti i sialfs sins valde. E-
dur munu þier ödlazt krapt heilags Anda þesser yþer yd mi-
koma/og þier skulit miner vottar verda til Jerusalem/ og
i ollu Judea/ ok Samaria/og allt til hins yfsta Jardar enda.
Og er hñ hafde þetta sagdt/ var hañ þeim a siaundū vpp
numun/ ok skyit tok hā i burt fra þrra augū. Og er þr horf-
du vpp epter hñ til himins faranda/sia/at tueir meñ stodu
hia þeim i huitū klædū/huerier at sogdu. Þier meñ af Ga-
lilea/til huers standi þier/og horfit vpp i himin/þesse Je-
sus sem vpp numin er fra ydur til himins/mū koma/lika so
sem þier saut hā til himins fara.

Jgudspiall Jc
Marci xvj.

Epañ tima. Eñ seinazt ed þr ellezu satu til bords/
opinberadi hñ sig og a vitade þeirra vantru/og
hiartans hardud/þ þeir hofdu eigi truad þm sem
hā hofdu sied vppriſin. Og hñ sagde til þeirra.
Farit vt vm allañ heim/predikit Gudz spiöllin allre skepnu.
Hú hñ truer og verdr skirdur/skal hialpligr vera. Eñ huer
eigi truer/sa skal fordæmdr verda. Eñ teiknin er þm munu
fylgia sem trua/eru þesse. I minu nafne skulu þeir Diofla
vt reka/nyar tungur tala/ hogg orma vpp taka. Og ef þeir
drecka nockut banuænligt þa skal þat eckt þm granda. Yfer
siuka munu þr hendur leggia/ ok mū þeim þa batna. Og epter
er þ ed Drottin Jesus hafdi talad vid þa/vard hañ vppnūin
til himins/ og situr til Gudz hægri handar. Enn þr geingu
vt/ ok predikudu alls stadar/ Drottñe samuerkanda/ ok ordit
styrkianda mz epter fylgianda teiknū.

Þann vj. Sonn. D.
epter Paska.

Neyr þu almattugr eilifze Gud/lat þu oss iafnan hafa
þenn Gudligan vilia til þin/ og þiona þinu valde med
hreinu

...n hiarta. Fyrer Drottin vorn Jesum Christ/ sem m...
...ijper og rikir. t c.

LYSSTIDAGR 1. Petri iij.

Mærir brædur. Fyrer þui verit sparneytner/ og arnakrer til bænana/ enn vm þrem alla hlute hafit innbyrdis gloanda kærleika. Þt kærleikurin hylur þiollda syndana. Verit gestrisner innbyrdis an mógunar/ og þione hu audr. Huer og einn med þeirre giof sem hann hefer odlazt/ suo sem goder þoistiornar men margfalldrar Gudz nadar. Ef nockr talar/ hann tale þat so sem Gudz Ord. Og ef þionar nockr/ hann þione epter þrre orcku sem Gud gefur Suo at j ollum hlutum verde Gud dyrkadur. Fyrer Jesum Christ/ hueriu sie dyrd og valld/ vm allder og at eilifu. Amen. samleikssins andi er holdgull
hvad þaudzi. GVDSPIALLIN Tim þauzþ þui er vzu
kallar postulinn heilagfadir Joannis xv. og xvj. Lygi grannar psalmo

Þann tima. Jesus sagdi til sinna Lærisueina. Enn þa ed sa huggarin kemur/ huern at eg mun senda ydur af minu Fodur/ sem at er samleikssins Ande/ huer af Faudrunum þram gengur/ hann mun bera vitnne af mier. Og þier munut mier vitne bera/ þui at þier hafit j þra vpp haze hia mier verit. En þetta tala eg til ydar/ so at þier blygdizt ecki. Þt þeir munu þorboda ydr. Og sa time kemur/ at huer hann liflætur ydur/ sa meinar sig giora Gudi þægt verk. Og þetta giora þr ydr/ af þui/ þeir þeckia huorki Fodrin/ ne mig. En þetta tala eg þui til ydar/ at nærr ed su stund kemur/ at þier minnizst þess/ at eg sagda ydur þat. Þetta sagda eg ydur eigi j vpp hafi/ þui eg var hia ydur.

FALLIT Á HVÍTA SVNNV DAG

Collectan.

Heyr Herra Gud/ sem a þessum deige lærder tru lyndra manna hiortu med vpp lysingu heilags Anda/ gef oss at skilia j þeim sama Anda rettiliga alla hlute/ og af hans huggan jafnan atgledizt. Fyr vorn Drottin Jesu. tc. Pistillin
at herdia hiörtu þaudzins ne sem þat/ at üa mz
heilags anda

Apostalla Sogurnar

Bok Posiulana i þyrsta Capi.

Aþeim dögum. Og þa er huita Sunno dagar fulls komnuduzt / voru þr aller med einum huga i þeim samastad. Og þar vard skyndeliga þytur aþ himne / lika sem mikils til komis vidar / ok fyllde allt husit þar þeir satu i. Og a þm sauzt sundur greinelegar tũgur / so sem væri þær gloandi / hã setti sig og yfer huern þrra. Og þeir vrdu aller fuller aþ helgum Anda / og toku at mæla ymislegar tũgur / epter þui sem heilagr Ande gaf þm vt at tala. Enn þar voru Gydingar byggiande til Jerusalẽ / Gud hræddir menn / aþ allra handa þiod / þrre sem vnder heimenum er. Og er þessi rödd skede / kom mannzioldin til samans / og vard otta slegin / þui at huer og eirn heyrde þa tala sinne tungu. Enn þeir aller toku at skelfazt og vndrazt / seigiande. Sia / eru þesser eigi aller sem þar tala aþ Galilea? Hvernen heyrũ vier þa / huer eirn sitt tungu mæl / þar vier erũ fine þæder? Parthi / ok Medi / og Elamite / og þr sem byggia i Mesopotamia / Judea / Capadocia / Ponto / ok Asia / Phrygia / og Pamphilia / a Egipta lande / ok i alzũ Lybie / hueriar at eru nærre Cirena / ok vtlẽdsker aþ Roma / Gydingar / ok þr sem ny gydingar hafdu giorst / Kreter ok Arabiar / ok vier heyrum þa tala vorũ tungũ / Gudz storuerke.

Af Gudz Spiallt

Joannis xiiij. Capi.

Epañ tima. Jesus sagdi til sina Lærisueina. Huer hañ elskar mig / sa mun vardueita min ord. Og þader minn mun elska hã / og til hans munum vid koma / og hia hñ visar veru giora. Enn hñ hañ elskar mig eigi / sa vardueiter ecki min ord. Og þ ordit sẽ þi heyrdut er eigi mitt / helldr Fodrsins þss sem mig sẽdi. Þetta talade eg yfer ydr / amedan eg var hia ydur. Enn huggarin sem er hinn heilage Ande / hañ er mun Fader mun senda ydur

j minu nafne/han mū læra ydur alla hlute/ ✝ aminna ydr alle
þ/ sem jeg sagda ydur. Fridin læt eg ydur/ minn þrid geþ eg
ydur. Eigi so sem heimurin geþur/ þa geþ eg ydur. Yduart
hiarta hryggizt eckine skelþuizt. Þier heyrdut þat eg sagda
ydur/ eg þer burt/ og kem aptur til ydar. Eþ at þier elskuout
mig/ þa gleddizt þier vid þ eg sagda ydur/ at eg þer til Fod-
ursins/ þuiat þaderin er mier meire. Og nu sagda eg ydur þat
adur þyrre en þat sker/ so at þier trydut þui/ þa er þat være
sked. Hiedan j þra mū eg ecki tala margt vid ydur. Þt þessa
heims hofþdinge kemr/ og med mig heþer han eckert. Heldur
so at heimrin þecki þ eg elska þodrin/ ✝ þat eg giore/ so sem
Faderin heþer mier bodit.

LAMNDAG FYRIR UPPSTIGNINGAR DAG Drottins.

Collectan

NEyr Herra Gud/ sem gafst þinum Postulum þan hell
gā Anda/ veit þinu þolki algiorleik sinar Gudligrar
þeidne/ at hueriū þu heþer geþit truna/ vilier þu veita þridin.
Fyrer vorn Herra Jesū Christū.

APJSTLLIN I GJORNINGA Bok Postulana x. Capitul.

APeim dogum/ vpp lauk Petur munne sinū og sagde til
Cornelium/ ✝ til þera sem voru hia hm. Drottin baud
oss at predika þyrer þolkinu/ og vitne vm þera/ þ hn væri
sa sem skipadr er af Gude/ domare lifendra og daudra. Af
þessū bera aller Spamen vitne/ at þyrer has nafn sklu aller
þeir sem a hans nafn trua/ med taka syndana þyrer geþnig.
Þa ed Petr talade þessū ordum/ þiell heilagur ande yfer þa
alla sem ordit heyrdu/ ✝ þeir sem trudu af vmskurningū/ ✝
med Petre hofdu komit/ vndrudust þ/ at heilags anda giof
væri vthellt yfer heidna menn. Þui þeir heyrdu þa tūgr tala/
og vegsama Gud. Þa suarade Petur. Huer ma þ bioda þm
vatnit/ at þier skirizt eigi sem medtekit haza heilagan Anda
lika sem vier. Og hā baud at skira þa/ j nafne Drottins.

Gudz

Gvdzspiallit
Joānis iij. Capi.

Thann tima. Jesus sagde til Nicodemo. So elskade Gud heimin/ at hann gaf vt sinn eingetin Son/ til þess at allir þr sem a hann trua/ fyrer ßarizt eigi. Helldur at þr hafi eilizt liff. Þui eigi sendi Gud Son sinn j heimin/ at hann fyrer dæmde heimin/ helldur at heimurin frelsizt fyrer hann. Huer a hann truer fyrer dæmizt eigi. En hann hann truir eigi/ hann er nu þegar fyr dæmdr/ þui hann truer eigi a nafn eingetins Gudz Sonar. En þsse er fyr dæmingin/ at lioſit kom j heimin/ ok meñerner elskudu meir myrkrid en lioſit/ þuiat þeirra verk voru vond. Hu sem illa giorir/ hann hatar lioſit/ hann kemr eigi til lioſſins/ at eigi strafßizt hans verk. En huer sem sannleikin giorir/ hann kemur til lioſſins/ suo hans giordir verdi kunnar/ þui at þær eru j Gude giordar.

Þridje Dagvr j Fvitu
Suño. Collectan.

Heyr Herra Gud vier bidium/ lat þu krapt hins helga Anda jafnan vera oss nalægan/ sem at vor hiortu mill diliga hreinsar/ ok af ollum gagnsiadligum hlutum jafnan varda neitir. Fyrer vorn Drottin Jesum Christum.

Apjstjallit j Gjorninga
Bok Postulana viij. Capi.

Apeim dögum. þa ed Postularner heyrdu þeir sem j Jerusalem voru/ at Samaria hefdi med tekit Gudz ord/ sendu þr til þrra Petrum og Joannem. Og þa þeir ofan komu/ badu þeir fyrer þm/ so at þeir mætti med taka heilagan Anda. þui hann var eigi enn komin yfer nockurn þrra/ nema þ/ at þeir voru at eins skirder j nafne Drottins Jesu Christi. þa logdu þr hendur yfer þa/ og þr med toku heilagan Anda.

Gvdzspiallit/
Joannis x. Cap.

Thann tima. Jesus sagdi til Phariseana. Sannliga sanne-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

liga ſeige eg yðr/huer hñ geingur eigi jñ vm dyrnar i ſauða huſit/helldr ſtigur hã jñ med audrũ hætti/ſa er þiofur/og ſpilluirki. Enn ſa sem geingr jñ vm dyrnar/hã er hirðir ſauðanna/þyrer hñ lyket dyra vorðurin vpp/og ſaudirner heyra hãs rödd. Og hã kallar ſina ſaude med nafne/og leidir þa vt. Og þa hã hefur ſina ſaude vt latit/geingr hã þrañe fyr̃ þeim/og ſauderner fylgia hñ epter/þui at ſaudirner þeckia hãs raudd. Enn audrũ añarligũ fylgia þr eigi epter/heldr flyia þeir fra hñ/þui at þeir kenna eigi añarliga rödd. Þſſa malſgrein talade Jeſus til þrra/en þeir viſſu eigi huad hañ ſagdi þeim. Þa ſagdi Jeſus til þrra. Sannliga sannliga þa ſeigi eg yðr/at eg em dyr ſaudana. Og aller huerier hellzt ſem fyrer mier komu/þr eru þiofar ok ſpilluirkiar/en ſaudarner hlyddu þñ eigi. Eg em dyrnar. Ef nockr geingr jñ fyrer mig/ſa mũ frelſaſt/hã mun og ganga vt og jñ/hã ſkal og finna ſitt fiooður. Enn þiofurin kemur eigi til annars enn hañ ſtele/drepi og fordiarfe. Enn eg em kominn til þeſs/at þr ſkylldu hafa lif/og fulla nægd.

Hellagrar þrenningar.

ar Dag Collectan.

Fyr þu almattuge eilife Gud/ſem hefer gefit oſs þionuſtu mñ þinũ j ſañre jatnĩgu truarinnar/at med kenaſt eilifa dyrd þrenningarinnar/og j makt þins velldis at bidia einingena/vier bidium/at vær mættũ j þrre ſaumu truarinnar ſtyrkingu/fra ollu þui oſs er j mote vardueitazt. Fyr er Drottin vorn Jeſum Chriſtum ꝛc.

Pjetlan

Romanos pj. Ca.

Brædur. O hvilik dypt audæfana bædi ſpekinar ok ſo Gudz kennĩngar/og huerſu o vnrædanliger eru hãs domar/og o finnanliger hãs veger. Þui huer hefr þeckt hugarans ſinne? Eda huer hefer hãs radgiafe verit? Eda hú hefr honum nockut fyrre gefit/ſo at hñ mætte þ verda endr gollditt

gollde! Þui at aþ honum/ og þyrer hañ/ og j honū eru allir hluter/ honū sie og heidur og dyrd/ ad eilifu Amen.

GUDSPJALLIT

Joannis iij. Cap.

Þann tima. Var þar eirn madr aþ Phariseumum/ Nicodemus at nafne/ eirn hofdīge Gydinga/ hā kom til Jesu a nattar þeli/ og sagdi til hañs. Meistari/ vier vitum at þu ertt eirn lærri þader komin aþ Gudi. Þui eigin getr giort þau teikn sem þu giorir/ vtan Gud sie med hōm. Jesus suarade/ og sagdi til hañs. Sannliga sannliga seige eg þier/ þat eingin neina hañ/ sa at nyiu verdur endur fædder fyr at sia Guds riki. Nicodemus sagdi til hañs. Huernen ma madurin fædazt þa hā er gamall! Huort getur hā horfit aptur j sīnar modur kuid/ og fædazt so at nyu! Jesus suarade. Sannliga sannliga seige eg þier/ vtan þat at eirn huer verdi endr fæddur vt aþ vatne og helgū Anda/ þa kañ hañ ecki jn at gānga j Guds riki. Huad aþ holde er fædt/ þat er holld. Enn huad aþ Andanum er fædt/ þat er Ande. Vndrazt þu ecki/ þo at eg sagde þier/ þat þier hliotit at nyu endur fædazt. Vindrin blæs huar ed hañ vill/ og þu heyrir hañs þyt/ en eigi veistu huadan hā kemur/ eda huert hañ fer. Suo og er huer sa/ sem vt aþ Andanū er fæddur. Nicodemus suarade/ og sagdi til hās. Huerñen ma þetta ske! Jesus suarad hōm og sagdi. Ert þu eirn Meistare j Israel/ og veist eigi þetta! Sannliga sannliga seigi eg þier/ at vier seigū þat vier vitum/ og vitnum þat vier sied hofum/ og vorn vitnis burd med take þier ecki. Fyrst þi' truit ecki þat eg seigi ydr aþ Jardligū hlutū/ huerñen munu þier mega trua/ eþ at eg segda ydr aþ Himneskum hlutum! Og eingin mun vpp stiga til himna/ vtan sa sem opan stie aþ himne/ mannsins Sonur sa sem er a himne. Og suo sem at Moyses vpp hof hogg ormin a eyde morkine/ lika so byriar mannsins Syne vpp at hefiazt/ so at allir er þr se a hā trua/ fortapizt eigi/ heldr hafi eilift lif.

Fyrsta

Á FYRSTA DOMGRJEN
epter Trinitatis/ Collec.

Þeyr Herra Gud/ sem at ertt allra þeirra styrkur sem j þier vona/ virdst þu milldiliga nalægur at vera vorum bœnum/ og að þui at vor dauligu veykleikema sier eckirt mat þin/ veit þu gullting nadar þinnar/ og at vier mœttu j epter fylgingu þinna bodorda/ bœdi med vilia og verki þier þocknazt. Fyrer vorn Drottin Jesum Christu. &c.

Á PJSTLA Á JN/
j. Joannis iiij. Cap.

Kærustu brædur. Gud er kærleikrin/ j þui auglysizt kærleiki Gudz vid oss/ þat Gud sendi sinn eingetin Son j heiminn/ at vier skylldu fyrer hann lifa. Þar jnne er kærleikrin eigi þat vier elskudum Gud/ helldr þat hann elskadi oss/ og sendi sinn Son til endur lausnar fyrer vorar synder. Þier elskuliger/ fyrst þat at Gud hefer oss elskat/ þa skulum vier eirnin elska oss jn byrdis. Eingin hefer Gud neinn sinne sienan. Enn ef at vier elskum oss jnbyrdis/ þa er Gud j oss/ og hans kærleiki er fullkomligur j oss. Þt hann hefer gefit oss af sinum Anda. Og vier sáum og vitum þat/ at Faderin hefer sendt Sonin til heimsins lausnara. Huer sem nu vidr kennur/ þat Jesus sie Gudz Sonur/ j þm blifr Gud/ og hann j Gudi. Og vier hofum þeckt/ og truat þm kærleika/ sem Gud hefer til vor. Gud er kærleike/ og huer j kærleikanum er/ sa er j Gudi/ og gud j hm. J þui er kærleikurin fullkominn hia oss/ at vier hofum trausta leika degi domsins. Þui at lika sem hann er/ so erum vier og j þessum heime. Ogg ur og otte er eigi j kærleika/ helldr vt drifr fullkomligr kærleike hrædslu/ þui at hrædslan hefer kuól. Enn huer hann hrædizt/ sa er ecki fullkomligr j kærleikanum. Latum oss hann elska/ þui at hann hefer elskat oss fyrre. Ef eirn huer segir at eg elska Gud/ og hatar sinn brodur/ sa er lygare. Þui huer hann elskar ecki sinn brodr huern hann sier/ huernen getur hann þa Gud elskat/

þann er

þañ er hañ ſier eigi: Og þetta bod ord höfum vier aþ Gudi/
þat/ huer hã elſkar Gud/ hñ ſkal og elſka ſin brodur.

G. GVÐSPJALLIT

Luce j xvj. Cap.

Iþañ tima. Jeſus ſagdi til Phariſeana. Þar var eirn
rikur mann/ ſem klæddizt j Pell og Purpura/ og æt
daglega ſkinandi kraſir. Og þar var eirn þurfa madur/ La-
zarus at nafñe/ huer edvtilæ fyrer hãs dyrũ fullur kauna/
hañ girntizt at ſedia ſig aþ þm molum ſem fiellu aþ borde
hins rika/ og eingin gaf hñ nockut. Helldr komu hũdar/ og
ſleiktu hãs ſar. Enn ſo ſkede/ þat hinn voladi andadizt/ og
vard borin aþ Englunum j þadm Abrahams. Enn hin riki
andadizt lika/ og var greptradr j helviti. Enn ſem hã var j
helvite/ og kuolunum/ hof hã vpp ſin augu/ leit Abraham
a leingdar og Lazarum j þadme hãs. þui kallade hñ/ og ſagd
di. O þader Abraham/ myſkuna þu mier/ og ſendt Lazarum
hingat/ at hñ drepe hinum þremſta ſins fingrs j vatñ/ og kæ
li tungu mina/ þui eg kuelſt j þſſum loga. Og Abraham ſagd
di til hans. Sonur/ hugleid þu/ at þu med tokſt hid goda i
lifi þinu/ og Lazarus lika eirnin hid vonda. þui hlytur hã nu
at huggaſt/ eñ þu at kueliaſt. Og þrañ yfer allt þetta/ er a
millum vor og ydar/ mikit diup ſtadfeſt/ ſo at þr ſem hiedã
vilia fara til ydar/ geta þat ecki/ og eigi þr helldur þadan fra
ydur/ vpp til vor komaſt. Og hñ ſagdi þa. Eg bid þig þader
at þu ſeder hñ j mins fodurs hus/ þui at eg hefi fim brædr/
þat hñ ſkyri þm fra/ ſo at eigi kome þr j þeſſañ kuala ſtad.
Og Abraham ſagdi til hãs. þr hafa Moyſen/ og Spameñ
ina/ heyri þeir þm. Eñ hñ ſagdi. Nei þader Abraham/ hell
dur ef nockr fram lidna/ fari til þra/ þa mundu þeir idran
giora. Eñ hã ſuaradi hm. Ef at þr heyra ecki Moyſe og Spa
mönnũ/ þa munu þeir ecki helldur trua/ þo at nockur fram
lidin vpp riſi.

Z. DOMM ij. SVNDA

epter Trinitatis/

Collectan.

Heyr herra

Eyr herra Gud/lat oss jafnann þitt helga nafn ottaz
og elska/þui at alldregie slepper þu þvi af þine stiorn/
hucria þu hefer jafn skickat i sroduglleika þinnar elsku. Fyrer
Drottin vorn Jesum Christum ↄ c.

LJOSTOLLIR/

j. Joannis iij. Cap.

Olskuligir brædr. Vndrizt ecki þo at heimurin hate yd-
ur. Vier vitum þat/at vier erum vr daudanum komner til
lifsins/þui vier elskum brædurna. Huer hann elskar ecki brød
urna/sa blifur i daudanum. Huer sinn brodr hatar/sa er mann
drapare. Og þier vitid þat/at mandrapare hefer eigi eilift
lif i sier blifande. A þui peckium vær hans kærleika/at hann
hefer sett sitt lif vt fyrer oss/og vier skulum eirnin setia lifit
vt fyrer brædrna. Og nærr at eirn hu hefr þessarar valldar
audi annan/og sier sinn brodur naud lida/ↄ lykr sitt hiarta fyr"
honum/hvernig ma Gudz kærleiki vera hia honum? Min sona korn/
elskum eigi med orde og tungu/heldr med verki ↄ sannleika.

GVDSPJALLIT/

Luce xiiij. Capit.

Fyrir tima. Jesus sagdi til sinna Lærisueina þessa epter
liking. Nockr madur var sa/sem giorde mykla kuelld
maltid/og kallade marga til sin. Og sende vt sinn þion vm
kuelld mals timan/at hann segdi þim sem bodner vorn/koma
it/þui at nu eru aller hlutir til reidu. Og þr toku aller til i
sen at afsaka sig. Hinn fyrste sagdi til hans. Bugard keypta
eg/og hlyr eg at fara vt at skoda hann. Eg bid þig/af saka
mig. Og hinn annar sagde. Sinn akneyte keypta eg/og fer eg
nu vt/at reyna þau. Eg bid þig/af saka mig. Hinn þridie sag
di. Konu hefi eg mier festa/og fyrer þui ma eg ecki koma
Og þionustu madurin kom aptur/kunngiordi þetta sinum Her
ra. Þa vard husbondi reidr/ↄ sagdi til sins þionustu manns.
Far þu snarliga vt a stræti/og götur Borgarinnar/ↄ leid vo
lada/vallada/blinda/og hallta hier inn. Og þionin sagde.

Herra

herra þer giort / huad þu skipader / og þo er eñ meira rum
Og herran sagdi til þionsins. Far þu vt a þiodbrautir / og
vm tungarda / ok naudga þm hier jñ at ganga / so at mitt hus
verdi fullt. Eñ eg seigi ydr þat / at eingin þrra manna sem kall
adir vor / munu smacka mina kuelld maltid.

III. LAUGARDAGINN SVÐNAD.
epter Trinitatis. Collect.

HEyr herra Gud vier biddiũ / at þu godgiarnliga heyr
ir vora bæn / ok þiñ sem þig audmiukliga bidia / gefir þu
hialp / og veiter fullting þinar hliðar. Fyrer Drottin vorn
Jesum Christum. ok c.

EPISTILLIN
j. Petri v. Capi.

MInner allra kærustu. Fyrer þui audmykid ydur nu vnder
volldduga Gudz hond / so at hann vpp hefie ydr a vitiũa
ar tima. Allre ydare a hyggiu varpit hier a hann / þui hann ber vm
hyggiu fyrer ydr. Verit sparneytner / ok vakit / þuiat ydar mot
standare Diofullin / gengur vm kring sem greniande Leon /
epter leitandi þm sem hann ma vpp suelgia. Hũum þier orugg
liga motstandit j trune / ok vitid þat at ydrer brædr þr sem j
heimenũ eru hafa þa hinu sõmu a naud. Eñ sa Gud allrar
nadar sem at kallade hefer kallat til sinnar eilifrar dyrdar j chri
sto Jesu / hann same nũ ydr. Þier sie vm litla stund lydit / fullni
ægia / til reida / styrckia / efla / ok stadfesta. Þeim hinũ sama
se dyrd ok vellde / vm alldur ok at eilifu. Amen.

GUÐSPJALLIT
Luce xv. Capi.

THann tima. Eñ aller Tollheimtarar ok þersyndger menn /
nalægdu sig til hans / so at þr heyrdu hann. Og hier skrifat
lærdu / og Pharisei / mogludu vm þ og sogdu. Þessi maz tekr
þersynduga menn / og et med þm. Eñ hann sagdi til þrra þessa
epter likig / so seigiande. Hu sa madr az ydur / sem hann hefer
hundrat sauda / og ef hann glatar einum az þm / yfer gefr

hafi ecki þaniu/ og niutiger/a eydu morcku/og þer epter þm
sem at glatadizt/þangat til hã þiñ: hã:Og þa hã hefer þũ-
dit hã/leggr hñ þañ sama vpp (med þognude) sier a herdar.
Kemur heim/ ⁊ kallar saman vine ⁊ nabua/ ⁊ segir til þra.
Samgledizt mz mier/ þui at eg hefi miñ saud aptr fundit/
þañ sem glatadr var. Eg segi ydr/at lika so mun þognudur
vera a himnum/yfer einũ syndugum sem sdran giorir/ meir
enn yfer þm niu ⁊ niutigu rettlatũ sem at eig þurfa yfer bot-
ar at hafa vid. Eda hu su Kona sem hefer tiu peninga/ef hun tyner
einum er eigi so þat hun kueikir lios oc sopar husid/ ⁊ leitar
vandliga þagat til at hun finn. Og þa ed hũ hefr hã fundit/
saman kallar hun vinkonr sinar ⁊ grankonur/segiandi. Sam-
gledizt med mier/þui at eg hefi miñ pening aptr fundit, hũ-
sũ eg tynda Lika so ⁊ segie eg ydr/ þ þognudr in mũ vera þ
Englũ Gudz/yfer einũ syndugũ/þm ed yfer bot giorir.

Á ÞRIDA iiij. SVNNV. D. ||||
epter Trinitatis. Collec.

Nefyr herra Gud/sem at ert hliſare þrra sem j þier vo
na/an hũs at eckert er stodugt ne heilagt/ margfallda
gior þu yfer oss myskũ þina/so at vier mz þiñe stiorn/ ⁊ leid
sogu/mattu so fraim gaga fy timanlig gædi/at vier missũ
eig þau eilifu. Fyrer Drottin Jesũ Christũ. ⁊c.

Á ÞRIDJVDAGINN
til Roma. vij. Capi.

Brædur. Jeg helld þ þar fyrir/at motlæting þess
ara tima sie ecki verd til þrrar dyrdar/ sem vid oss mũ
opin berud verda. Þt a hyggiu samligt epter bid skepnunar/
stundarepter vpp birtingu Gudz barna. Eñ epter þui at skep
nan er hiegomanũ vnder gefin an heimar vilia/heldur fyrer
hanes saker sem hana hefer vnder lagdt/vpp a vonina. Þuiat
sialf skepnan mũ frelsut vda/af þrælkan fallualltrar veru/
til dyrdarligs frelsis Gudz barna. Þui at vier vitum/ þ allar
skepnur for leingir og fer soett med oss allt til þessa tima.

Eigi alle

Eigi alleinasta hnn/ helldr vier sialfer sem hoyg̃ andarins
þrótt/ berum mod i sialfum oss/ epter þeirre arfleifd/ og
þentu epter lausn vors likama i Christo Jesu Drottne vorũ.

GAGNDAGSPISTILL

Luce vj. Capi.

Hann tima. Jesus sagdi til sina Lærisueina. Verit miskunsamer / lika sem ydar Fader er miskunsamur. Ongvan skylu þier dæma/ so at þier dæmizt eigi. Fordæmit ecki/ so at þier fordæmizt eigi. Fyrer gefit/ og þa mun ydr fyrer gefazt. Gefit/ og þa skal ydr gefazt. Eina goda mæling/ munu þr gefa i yduart skaut. Þui at med þrre hinũ sómu mæligu húre er þier mæl it vt/ mũ ydr jn aptur mælt verda. Og hã sagdi þm eina e prer liking. Huort kann nockr blindr blindan at leida? Eda er eigi suo at þr falla badar i grófina? Lærisueinin er eigi yfir Meistaranum. En nærr lærisueinin er so sem hãs Meistare/ þa er hã algiordr. Huad sier þu ógn i þins brodrs auga/ enn at þeim vaglinum sem i þinu Auga er/ giætir þu eigi? Eda huerneñ mattu seigia brodr þinum/ Broder/ leyf þu at eg i burtu dragi ógnina vr þinu auga/ þar ed þu sier ecki sialfr vr vaglin i þinu auga? Þu hræsnari/ drag fyrst vt vaglin vr þinu auga/ og sia þu þa so til/ at þu fær vr dregit ógnina/ af þins brodurs auga.

S. IAS. JOANNIS BAPTI.

ste Dag/ Collectan.

Heyr Herra Gud/ sem giort hefer þennan dag dyrdlegan af Sancti Joannis fædingu/ gef þinu folki Nad til þeirrar andligrar glede/ og styr allra truanda manna hiortum til þess eilifa salu hialpar vegar. Fyrer vorn Herra Jesum Christũ/ sem mz þier lifer. v. c.

EPISTILL

Esaie xl. ix.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Þetta seiger Drottin. Heyri þier mier eyiar / ⁊ þ' folk sem at er langt j burt / gaumg&xzit ⁊ merkit. Drottinn kalladi mig aþ modur liki / hã endr minntizt mis nazñs þa jeg var eñnu j modr kyidi. Og hũ giorde min muñ so sem huast suerd hũ hylde mig j skugga sinnar haudar. Og han giorde mig suo sem vt valid skeyte / og galdc mig j sinu pilna kõzre. Og hã sagdi til mī. Þu ert min pionari Israel / þ' huerñ at eg vil dyrkazt. Eñ jeg hugsade. Jeg arzuida til einskis / og eydde mine magt þ' gezins / ⁊ onytsãliga. Eñ þo at min sõk sie Drottins / ⁊ mitt embætti er mins Gudz. Og enn nu seigir Drottin þtta / sem at mig giorde til sinc pienara aþ modr liki / at eg skylde vm veñda Jacob til hans / so at Israel skal burt takazt. Þar þ' er eg dyrdligr þyrer Drottñe / ⁊ min Gud er min styrkur. Og hã seigir. Þat er litid / þo at þu siert min pienare til at vppretta Jocobs kyn / ⁊ aptr at sækia / þat hid tapada aþ Israel. Og ieg giorda þig at liosi til Heidigiana / so at þu siert mi heilsa til heimsins enda.

þæhum þ&yogh; christum &c ut aþ christo //

LAVDZSPIALLIT G

Luce j. Capi.

Þañ tima. Og þa er sa time var komin / þ' Elizabeth skylde liettare vda / ⁊ hun þædde Son. Og er nagrañar heñar / ⁊ þændr heyrdu þ / at Drottin hefde margfaldat myskũ sina vid hana / sam glauddust þeir henne. Og þat skede / at þr komu a hinũ attanda deige / at vm skera sueinin / og nefndu hã sins faudurs nazñe Zacharias. Eñ moder hãs suarade og sagde. Ongua nefnñ / helldr skl hã Joannes heita. Og þr sogdu til hennar. Þar er þo eigin j þinñ ætt / sem at heitir þssu nazñe. Eñ þr bentu faudur hãs / huad hũ villde at hã hiete. Eñ han bedd izt kneza spiallz litils / skrifade ⁊ sagde / heite han Joannes. Og þr vndruduzt allir. Enn jafnsnarrt laukzt hãs munnur vpp / ⁊ hãs tunga / ⁊ hã talade lofande Gud. Og otte kom yfer alla

yfer alla þeirra nagranna/ og vm allar þiallbygder i Judea vidgrœgozt öll þessi ord. Og aller þr ed þat heyrdu/settu þat sier i hiarta/og sögdu. Huer grunar þig/at þesse sueinn verdi? Þui at hond Drottins var med honum. Og Zacharias þader hãs/þylldizt af heilugũ Anda/spadi og sagdi. Blezadur sie Drottinn Gud Israels/þui at hã vitiade og giordi þrelsan sino þolke. Og hã vpp reiste oss eitt hialpar horn/i hüsi Dauids þions sins. Suo sem hã hefer talat þyrer munn heilagra Spamanna/þeirra sem nu eru af heimenum. Hann þrelsadi oss þra o vinum vorũ/ og af hendi þeirra sem oss hötudu. Hã giordi t myskũsemd vid þedur vora/og mintizt a sitt heilagan sattmala: Og a þat sœri er hã suor þaudur vorum Abraham/at hã giafe oss sialfum sig. Suo at vier leystir af hendi o vina vorra/þionudũ hũm an ottа. I heilagleik og riettlœti þyrer honũ sialfum/ alla vora lifs daga. Og þu sueinn mũt kallazt Spa madr hins hasta/þyrer reñandi anglite Drottins/at til bua hãs vegu. Og at geфa hans þolke hialparinnar skilning/til þyrer gefningar synda þrra. Fyrer myskunar jdur Gudz vors/i huerium hã vitiadi vor/vpp runnin i hœdum. At lysa þũ sem i myrkrum/og dauds skugga sitia/til at greida fœtur vora fraũ a veg fridarins.

AN MARJU BJTJVRAR
M: Dag/ Collectan.

HEyr þu almattugi eilifzi Gud/sem af kœrleiksins nœgd til setter þa heilugu Jungfru Mario þa hun geck med þũ Son/at hun skylde knedia þa heilugo Elizabeth/ vier bidium/veit þu at vier þyrer hãs til virdan mœttum fyllazt med himneskum gafum/ og þrelsazt þra öllũ gagnstaddrũ hlutum. Fyrer þann hin sama vorn Herra Jesum Christum þinn Son/ t c.

AP JESTJLJR/
Esaye fj. Capi.

Þetta seigir

ÞEtta seigir Drottin Gud. Har mũ vpp renna ein
voñdur aþ ætt Jesse/ og ein kuistur af hãs rot
skal auogst bera/ og yþer hñ skal huilazt Ande
Drottins. Ande sañleiks ꝛ skilnings/ Ande rada
og styrktar/ Ande kenningar og otta Drottins. Og hãs reyk
elmur mũ verda j otta Drottins. Hañ mun ecki dœma eptir
þui sem hãs augu sia/ eigi helldur hegña eptir þui sem hans
eyru heyra. Helldr mun hã dœma þa hinu þatœku med rett-
lœti/ og jaþñ girne hegña hinna aumu j landino. Og hã mũ
sla Jordina med voñde sins muns/ ꝛ deyda þa hinu omilldu
med Anda sinna vara. Og rettlœtit mũ vera belti hãs lẽda/
og truan gyrdill hñs nyrna.

L. GVDZSPJALLIT//

Luce j. Capitula.

EÞañ tima. Stod Maria vpp a þeim dögum/ og
þor med þlyte til þiall bygda j Borgina Juda/ ꝛ
iñ geck j hus Zacharie/ og heilsadi Elizabeth.
Og þat skiede so/ þa er Elizabeth heyrde heils-
un Mariu/ at barnid spratt vpp j hennar kuidi. Og Eliza-
beth vpp þylldizt aþ helgũ Anda/ kalladi harre rõddu/ og
sagde. Blezud siert þu a medal kuenna/ og blezad sie a vog-
stur kuidar þins. Og huadã kiemr mi þtta/ at Moder Drott
ins mins kemur til min! Sia þu/ at þa er raudd þinnar kued-
in kom mier til eyrna/ spratt barnet vpp aþ þagnadi j minũ
kuide. Og sæl ert þu sem truder/ þui at þat mũ þu!komnazt/
hvad þier var heitid aþ Drottñe. Og Maria sagde. Min
Aund myklar Drottiñ. Og miñ ande gladdizt j Gudi/ heil-
su giafara minum. Þt hã leit a læging ambattar siñar/ sia/
aþ þui munu mig hieda aþ allar þioder sœla kalla. Þui at hã
giorde vid mig mykla hluti sa sem mattugr er/ og hãs naþñ
er heilagt. Og hãs myskũseme varir þra eirne kynslod til añ
arar/ yþer olle þm sem hañ ottazt. Hañ þramde magt med
sinũ arme/ sundr dreifdi hñdrambladũ j þrra hiartãs hugrã.
Vollduga

Voldvga sette hñ aþ stole/ ꝛ vpp hoþ litilata. Hñgrada þyll te hñ ollū gꝛdū/ ꝛ hinū rikum slepper hañ/ snaudū ꝛ þa nyt- um. Hñ endr miñtizt myskūar sinar/ ꝛ vpp retti sin þion Jsrael. So sem hñ talade til ꝛedra vorra/ Abrahams/ ꝛ hans aþ kuꝛmis at eilizu. Og Maria var hia heñe/ so nꝛrr sē vm þria manude/ ꝛ þor sidā aptr/ til sins heim kynnis.

A ÞANN V. SVNN. D.
epter Trinitatis. Collec.

HEyr Herra Gud/ vier bidium/ veit oss at bꝛdi heim- sins hlaup ꝛ tꝛas/ mꝛtte j oss þridsamliga mꝛ þiñe hꝛg dan stiornazt/ ꝛ þin samkunda megej eirne stilligre huilld/ og godþyse gledizt. Fyrer vorn Drottin Jesum Christū/ sem mꝛ þier liþer ꝛ rikir. ꝛ c.

A ÞISTLLJN
j. Petri iij. Cap.

KArir brꝛdr. Eñ at alycktan verid aller einhugader/ sam þoluger/ brodurliger/ myskūsamer/ hoguꝛrir/ litilater. Endr g allditt ecki illt med illu/ eingin skamar ord/ þ skam- ar yrdi) heldur blezsit þar j gegn. Og vitid/ at þier erud þar til kallader/ at þ blezanīa skulit erþua. Þui hú hñ vill liþa/ ꝛ at sia goda daga/ sa stilli sina tungu/ og sinar varir at þꝛr eigi þlꝛrd tale. Hā skal hneiga sig þra vondu/ og giora hid goda. Leite þridarīs/ ꝛ ept þylgie hñ. Þui at augu Drottis er yþ rettlatū/ ꝛ hās eyru til bꝛna peirra. Eñ auglit Drott ins er yþer ollum þeim sem illa giorir. Huer er sa/ ydur gett grandat/ ep þier þylgit þui hinu goda? Og þott at þier lidit þyrer rettlꝛtisins saker/ þa eru þier sꝛler. Og hrꝛdizt ecki þeirra ognan/ og skelþizt ecki. Helldr helgit Gud Drottin/ j ydrum hiortum.

A GVDSPJALLJT
Luce v. Capi.

Þann tima. Og þat skiede/ þa er folkit þryckizt at hñ/ til at heyra Gudz ord/ ꝛ hñ stalþ sꝛ fyd vid siaþar vatd

Genez.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Genezareth/ og hñ leit two skip standa vid sioenn. Eñ giska-
rarner voru stigner aþ skipunū/ og þwogu netiñ. Hñ stie þa
vpp j añat skipit/ þat sem var Simonar/ ⁊ bad hañ at dra-
ga nockut þra landi. Og hã sat so/ og kendi þolkino aþ skip
inu. Og sem hã gaþ vpp at kenna/ sagdi hañ til Simonar.
Drag þu vt á diupit/ ⁊ leysit vpp ydar net/ til giski drattar.
Simon suaraδ/ og sagde til hãs. Meistare/ j alla nott hoþ
um vier erþidat/ og geingū eckert. Enn j þinu ordi/ mun eg
netinu vt kasta. Og þa þr hafδu þtta giort/ inne lucktu þr
mykla mergd giska/ suo at þrra net riþnudu. Og þeir bentu
þa sinū gielogū/ sem voru a hinu odru skipinu/ þat þr kæme
þer/ og hialpudu þeim. Og þr komu/ og hlodu bædi skipiñ
full/ so at þau sucku at mestu. Þa ed Simon Petr⁹ sa þtta/
fiell hã a kne þyrer Jesu/ og sagde. Gack þra mier Lauard-
ur þui at eg em madr syndugur. Aþ þui at gelmtur var yþer
hã komin/ ⁊ alla þa sem med hñ voru/ aþ þm giske drætti
er þr geingu til samans. Lika og eirnin yþer Jacobū og Jo
annem sonu Zebedei/ sem at voru lags meñ Simonar. Og
Jesus sagdi til Simonar. Ottazt þu eigi/ þui at hiedan j þra
skallttu menn veida. Og þr droga sin skip at landi/ yþer gazu
allt saman/ og þylgdu hñ epter.

Lþnr vj. sunn. j. 6
epter Trinitatis/ Collecta.

Dyr Herra Gud/ sem huit hezer ollū þeim sem þig el-
ska osyneliga og Gudliga goda hluti/ inn hellttu j vor
hiortu girnd þinar elsku/ so at aller þr sem þig elska/ j ollū
hlutum/ og yþer alla hlute/ megi odlazt þin þyrer heit/ sem
yþer ganga allar girnder. Fyrer vorn Herra Jesum Christū
sem med þier liper, ⁊ c.

Lpjstjllm
Romanos vj. Ca.

Brir brædr. Viti þier ecki at aller vier sem skirdir erū
j Jesu Chr sto/ þat vier erum j hñs dauda skirdir. Þui
erum vier

erum vier ꝛ lika med hiñ greptrader þyrer skirnina j daudâ/ vpp a þ/ lika sem Christur er vpp vakin þra daudū þý dyrd Fǿdursins/lika so skulū vier ganga j nyiung liꝛ dagana. Þui þyrſt vier verdū hiñ ſamplantader j epter likianligū dauda/ ſo og verdum vier hiñ og liker j vppriſune. Med þui at vier vitum þ/ at vor gamle mañ er med hiñ krosſþeſt:/ ſo at aꝛ skæꝛzt likame ſyndarinnar/ at epter þat þionudum vier eigi ſyndiñe. Þui at huer ſem deyddur er/ hañ er rettlatr aꝛ ſyndiñe. Eñ þyrſt vier erum deydder med Chriſte/ þa truū vier/ þ vier munū ꝛ med hiñ liꝛa. Enn vier vitum þat Chriſtur er vpp vakin þra þiñ daudu/ og deyr eigi meir/ daudin mun og eigi meir drotna yþer hiñ. Þui þat hañ do/ þat er hañ einu ſiñe ſyndiñe dain. Eñ þat hañ liꝛir/ þat liꝛer hañ Gudi. So og lika þier/ ſkulid halida ydur ſialꝛa þar þyrir/ at þier ſieud og deydder þra ſyndinne/ enn liꝛid Gude. J Drottinne vorum Jeſu Chriſto.

J. GVDZ SPJALLJT/
Matth. v. Capitula.

Jeſus hañ tuna. Jeſus ſagde til ſiña Lærisueina. Nema at þa ſo ſie at ydnart rettlæti yþer gnæꝛi meir eñ þat hinna ſkriptlærdu/ ꝛ Phariſeis/ þa munu þier eigi iñ ganga j himnariki. Þier haꝛit heyrt/ huad ſagdt er til hiña gomlu. Ad ecki ſkallt þu mañ vega. Eñ hu hiñ vegr mann/ ſa vdr doms ſek. Eñ eg ſeigi ydur/ þat huer hañ reidiꝛt brodur ſinū/ ad ſa verdur domſins ſek. Eñ eg ſeigi ydur/ þ huer ſem ſeiger til brodur ſins Racha/ hiñ verdur radſins ſekur. Eñ hu ſem ſeigir þu aꝛglape/ hiñ verdur ſekur helviti elldꝛs. Þar þyr'/ nærr ed þu offrar þina gaꝛu til Altaris/ og þier kemr þar til hugar/ þat þiñ broder haꝛi nockut a moti þier/ þa lattu þar þina gaꝛu þyrer Altarino/ ꝛ þar adur at ſætta þig vid brodr þiñ. Og kom þa at offra þina gaꝛu. Vert þu ſnarliga ſamþyckr þinum motſtodu mañe/ a medañ þu ert eñ a vegi med hiñ/ ſo eigi ſelie þig þinn motſtodu madur Domaranū/ og

Domarñ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Domarin selie þig þienarann/ ⁊ verdi þu j dyblyzu kastade. Sannliga seige eg þier/at eigi mũt þu þadã vt gara/þangat til þu borgar hin sidasta penning.

A. ÞANN VIJ. SVNN. D.
epter Trinitatis. Coll.

HEyr þu kroptuge Gud/ hús alle at þ er/sem allra best er/jnn planta j vor briost elsku þins naþns/⁊ gef gudliga aukning j oss/⁊ at þu villder þa hlute vpp ala sem god er eru/og þa hluti sem vpp alder eru/ vilier þu þa j millore jdiu og Gudligri vardueita. Fyrer þann Son Jesum Christ vorn herra/sem mz þier lifir ⁊ rikir.

A. ÞJSTJLLJN
Rom. vj Cap.

BRædur. Eg hlyt hier mannliga at seigia/þyrer yduars holldz breyskleika saker. þui at lika sem þier hafit ydra limu lied til at þiona o hreinleikanum/ þra odru rãg læti til annars/ lika suo og skulu þier nu lia ydra limu til at þiona rettlætio til helganar. Þui þa þier vorut þionustu menn syndarinnar/voru þier þrý þyrer rietlætuno. Hvm a vogxt hofdu þier þann tima/þann þier skammizt ydur nu af? þui at æfelok þrra hluta/er daudin. Enn nu eru þier þrelsader þra syndine/⁊ ordner Gudz þionustu menn hafit þui þa yduarn a vogxt til helganar/en at enda lokunũ eilifzt lif. Þui verdlaunin syndarinnar er daudin/ enn Gudz gafua/ er eilifzt lif. J Drottin vorum Jesu Christo.

A. GVDZSPJLLIT
Marci viij. Capit.

Þann tima. Þa en aptur var margt folk med Jesu/og hafdi ecki til matar. Jesus kalladi saman sina Lærisueina og sagde til þra. Mig aumkar yfer folkid/þuiat sia þu at j þria daga hafa þeir med mier verit/ og eckert til matar haft. Og ef eg læt þa fastandi heim til sin fara/ þa vannmegnazt þeir a leidine. Þuiat sumer voru langt til komner.

Og hãs

Og hãs Lærisueinar suorudu honũ. Huadan þaum vier þau braud/ hier a eyde morku/ so at vier getũ þa mettad? Og hũ spurdi þa at. Huersu morg braud hafi þier? Þr sogdu hm̃. Sió. Og hũ skipadi þolkinu nidur at setiazt a Jordina. Og tok þau sió braudin/ þackadi og braut sundur/ ↄ þeck sinum Lærisueinũ at þr legdu þau þram̃. Og þr logdu þau þram̃ þyrer þolkit. Þr hofdu og þa eina þiska/ og þa hinu sõmu blessade hũ/ ↄ baud þram̃ at leggia. Eñ þeir neyttu/ ↄ vrdu metter. Og þeir toku vpp þat yfer var/ sió karfuer med afgangs leifar. Eñ þeir sẽ neytt hofdu/ voru nærr fiorar þusunder/ ↄ hañ liet þa j burtu fara.

Sunnudag. VIII. SVNNAN.D.
epter Trinitatis. Collec.

Dyr Herra Gud/ hús þorsia ecki ma teflast j sine skickan/ vier audminkliga bidiũ þig/ at þu vilier j burt vẽda ollu þui sem skadligt er/ ↄ veita oss alla þa hluti sem aderu gagnliger. Fyrer vorn̄ Herra Jesũ Christũ ↄ c.

Epistillin
Roma. viij. Cap.

Ef Brædur. þar þy' erũ vier nu eige holldzins skulldu nautar/ þ vier eigũ epter holldinu at liza. þui ef þier lifid epter holldino/ munu þier deyia. Eñ ef þier deydit þy" Andan holldzins giordir/ munu þier liza. þuiat þeir sem afz Gudz Anda drifner vda/ þeir eru Gudz Syner. Þt þier hafit ecki med tekit þræliunar Anda/ so þier þurfit nu aptr at vgga vm ydur/ helldr hafi þier med tekid sonarligan Anda/ þyrer huerñ vier kollũ Abba/ elskuligr fader. Sa same Ande ber vitnis burd med vorũ Anda/ þ vier erũ Gudz syner. Ef þyrft at vier erũ syner/ so ↄ erum vier erfuingiar. Sañarliga Gudz erfingiar/ ↄ samarfuar Christz. Ef vier lidum añars med hm̃/ vpp a þat at vier verdũ eirnin med hm̃/ vpp hafner til dyrdarinnar.

9 A GUDSPJALLZT
Matt. vij. Capi.

Þann tima. Jesus hñ sagdi til sinna Lærisueina. Vacktid ydr þyrer þals Spa mönnum/ sem koma til ydar j sauda klædum/ eñ hid sijra eru þr glepsandi vargar. Vt af þrra auogstum mege þier kenna þa. Verda nockut vin berin saman lesin af klūgr þyrnunum /eda þikurnar af þistlunū? Suo lika mun huert gott tre giora godan auogst/ eñ huert vondt tre vondan auogst. Og huert þat tre sem ecki giorir godan auogst/ skal vpp hóggvaz t/ og j eldin kastaz. Þar þyrer mege þier vt af þrra auogstū þeckia þa. Þeir mūu eigi aller sem til min seigia/ Drottin/ Drottin/ jñ gāga j Guds rike. Heldur hā/ sa sem giorir vilia muns Fodrs/ þss a himnum er/ hañ mun jñ gānga j himna rikit.

9 A ÞANN ix. SVNNVD.
epter Trinitatis. Collect.

Þyr Herra Gud / vier bidium/ geff oss milldeligan andeda og nad þar til/ bæde at hugsa ↄ giora þa hlute sem retter eru/ og at vier sem ecki kunnum at vera an þui/ mattum epter þinum vilia liffa. Fyrer vorn Herra Jesum Christū/ sem med þier lifer. ↄc.

A PJSTJALJN
j. Corinth. x. Ca.

Kærir bræder. Enn þetta er skied oss til þyrer myndar/ at vier skulum eige girnaz huad illt er/ so sem þr girnt uzst. Giorizt og eigi blot menn skurgoda/ lika suo sem nockrir af þm vrdu/ epter þui sem skrifat er. Folkit settizt nidur at eta og drecka/ og stodu vpp at danzsa. Drygiū eige horaner/ so sem nockrir vt af þm drygdu horaner/ og fellu a einum deige þriar þusunder og tuttugu. Freistū ↄ eige Christz/ so sem nockrer af þeim freistudu/ og þyrer zoruzt af hóggormū. Moglit og ecki /so sem nockrer af þm mogludu/ og fyrer foruzt af vañ virdaranum. Þetta allt skede þa til þyrer myndo

er myndar. Og þat er oss skrifat til vid vorrnar/ yfer húia þessa heims ende er komin. Fyrer þui huer hã låtur sier þickia/ þat hã standi/ gaum gisfe sa/ at hã falle eigi. Nour hefr er eñ nu.ecki hóndlat/ vten alleinasta mannlig þreifsne. Enn Gud er trur/ sa sem ecki lýgur/ þat vdar sie þreifstat/ þramar eñ þier þor megit. Helldur giorir hañ þat/ at þreifstanin þae eirn enda/ þat at þier getit vel stadizt.

GODZSPJALLIT/
Luce xvj. Capit.

Vm þann tima. Jesus sagdi til sinna Lærisueina. Nockur mañ audigur var þar/ sa ed hafdi eirn Radsmañ/ og sa same var ofrægdur vid hã/ so sem hefdi hñ eydt hãs godzse. Og hã kallade þañ sama til sin/ og sagde til hañs. Huad heyri eg petta af þier! Gior þu reikningskap af þinne Radzmensku. Þui at þu mart ecki leingr Radz menskv hafa. Eñ Radz madrin sagdi med sialfvñ sier. Huad skal eg giora? Þui at min Herra tekr af mier Radz menskv̊a. Jeg duge ecki til at grafa/ enn eg skómumst at þiggia. Jeg veit huad eg skal giora/ suo at þa eg verd settur af Radz menskv̊e/ at þrmed taki nig j sin hus. Þar fyrer saman kallade hã alla skulldaa menn sins Herra/ og sagdi til hins fyrsta. Huerssu mikit ert þu skylldugr minv̊ Herra? Enn hñ sagde. Hvndrat tunnur vid smiorc. Og hã sagdi þa til hãs. Tak þitt bref/ og setz snarliga nidur/ og skrifa fimtiger. Epter þ sagdi hañ til hins annars. Eñ huerssu mikit ert þu skyldugur! Enn hã sagdi. Hundrat mæli kerulld hueitis. Þa sagdi hã til hãs. Tak þitt bref/ og skrifa attatige. Og Herran lofadi þann hinn rangláta Radzmañ/ þat hã hafdi giort so forsialiga/ þui þessa heims born eru kœnare/ sonum liossins j sine kynslod. Og eg seige ydr/ giorit ydr vine vt af þeim ranglætis Mammona/ so ad þanœr ydr frytur/ at þr med taki ydr/ j eilifar tiallds buder.

DAGSKRIFT.
epter Srinitatis/ Collec.

Heyr

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Þyr Herra Gud/lat þin miskunar eyru opin þyrer þin sem þig j anda og sañleika bidia/ + vpp a þat þu vilier gefa þeim sem bidia þar sem þr girñazt/þa lat þu þa bidia þrra hluta sem þier þocknazt. Fyrer vorñ Herra + c.

I. Þ E S S A L Ã R/
1. Corinth. xij. Capi.

Æ Rir brædur. þier vitit þat at þier vorut Heidner/og geingut burt til mal lausra skur goda/sem þier vrdut til leidder. Fyrer þui kuñgiore eg ydur/ þ einguñ sa sem þyrer Guds Anda talar/þor mælir Jesu. Og eingiñ þar Drott iñ Jesum kallat/vtan alleinasta þyrer helgan Anda. Sammliga eru giafernar margvisligar/eñ hiñ same er Andin. þar eru og marg hattut embætti/eñ hinn same er Drottiñ. þar eru og marghattadar vkaner/eñ hiñ same Gud er/sem vtvar alla hluti j ollũ. Enn j sier hverium einũ/audsyna sig giafer Andans/til allrar nytsemdar. Einũ vr gefit þyr Anda/ at mæla af vitzsku/eñ ödrũ vr gefit at tala af skynseme/ eftir hinum sama anda. Andrum truan/j sõmũ anda Einum giafer lækningaña/j sõmũ anda. Andrũ krapta verk at giora. Andrũ Spadomar. Og audrũ at giora adskiliãliga grein anda ña. Hinum audrũ m á g hattud tungu mal. Enn odrum vr legging sagnaña. Enn allt þetta verkar eirn og hiñ same Ande/skiptandi sier hverium/epter þui sem hñ vill.

Lucæ xix. Capi.

Þann tima. Og þa ed Jesus kom nærr/athñ sa Borgina/gret hã yfer henne/og sagdi. Ef at þu visser huad ed til þins fridar heyrdi/þa muñder þu a þessum degi þar vaktan a hafa/eñ nu er þat hulit þyrer þinum augum. þui at þr dag ar munu koma yfer þig/ þat þiner o viner munu leggia her virki kringũ þig/ + þin forum med þier/ + vm krigia þig/ og alla vega at þier þrongia/ + þig nidr at jordu briota. Og eigi muñu þr j þier lata stein yfer steine va/af þui at þu heckst eigi vitia/

tir ecki þin vitkunar tima. Og hã geck jn j Musterit/ og tok til at reka vt/ þa sem selldu og keyptu þar jnne/ og sagde til þrra. Skrifat er/ at mitt hus sie bœna hus/ en þ' hafit giort þat sem annat spill virkia jnne. Og huern dag kendi hañ j Musterinu. En Æsme maña hófdingiar og Skript lærder/ og hofdingiar lydsins/ leitudu þast epter at þyrer koma hñ. Og gatu þ ecki fundit/ huad þr skylldu giora honum. Þui at allt þolkit hlyde at hñ/ og hlydde hãs ordum.

Þann xj. Sunn. D.
epter Trinitatis/ Collec.

Dyr herra Gud/ sem allra mest tier þitt almœtte j þui at þu þyrmer og myskunar/ og margfalldar yfer oss þina nad/ at þu villder giora oss hlut takara himneskra gœda/ sem skunda til þinna fyrer heita. Fyrer vorn herra Jesũ Christũ/ sem med þier &c.

Þann Epistolu/
j. Corinth. xv. Cap.

Brædr! Jeg aminne ydr a þat Euangelium/ sem eg predikade ydr/ huert þier med tokut/ j huru þier stãdit/ fyrer hut þier vdit og hialpligir/ med þui hœtte sem eg kunngiordi þ ydr/ ef þier hafit þ halldit/ vtan at suo sie/ at þier hafit til onytz truat. Þui eg gaf ydr j fyrstu/ huad eg med tok/ þ at Christr sie lifflatin/ fyr vorar synder/ epter ritningunum/ og at þ hañ sie grafin/ og vpp aptr risin a þridia deige/ epter ritningunũ/ og þ hañ er sied af Cephas/ og epter þ hinum tolf. Og þarepter a var hã sied meir en af fimm hundrut brædra j sen/ af huerium at marger en lifa til/ en nockrer eru sofnader. Og epter þ var hã sied af Jacobo/ og þar epter af ollũ Postulunum. Og sidazst allra er hã sied af mier/ suo sem af ódrũ o skapligum burde. Fyr eg em sidstr Postulaña/ og eigi verdugur at eg skule Postule heita/ fyrer þ eg ofsokn veitte Gudz sofnudi. Enn af nad Gudz/ em eg þat eg er. Og hans nad j mier/ hefer eige fdin laus verit.

Gudz-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

GVDSPJALLIT

Luce xviij. Capi.

Tpann tima. Jesus sagð til nockra þra / sem treystu vpp a sialfa sig / lika sem mundi þeir rettlater vera / og þor smadu adra / þessa sömu epter liking. Tveir menn gengu vpp j Musterit at bidiazt þyrer / einn var Phariseus / en annar Bersyndug: Tollheimtu madr. Phariseorin stod / og badzt þyrer a þann veg / med sialfum sier. O Gud, eg packa þier / þ eg em eigi so sem adrer menn / Ræningiar / Orettþerduger / horðos menn / eda lika sem þessi hinn Bersynduge Tollheimtu madur. Eg þasta twisar j viku, og eg gef Tiunder af ollu þui eg a. Og hinn Bersyndugi stod langt j burtu þra / og villde ecki vpp lypta sinum augum til himins / helldr bardi hann sier a briost / og sagdi. Gud, vert þu mier syndugum likn samur. Sanliga seige eg yd: / þessi þor rettlættur j sitt hus / framar hinum. Þui at huer sa sem sig sialfan vpp hefr / hann skal nidr lægiazt. Og hann sem sig sialfan nidr leger / hann mun vpp hafin verda.

Hinn Þridia Sunn. D.

epter Trinitatis / Collec.

O þu almattugi og eilifi Gud / sem af gnægd þinar miskunsemi dyrder geingur badi audmiukra þorþienan og godþysi / hell þu vtber oss mysknum þinne / so at þu villier þyrer gefa huad vor samuitzka ottazt / og til at leggia þ sem vor bæn þorir ecki þyrer sig at taka. Fyrer vorn Herra Jesum &c.

APJSTILLIN

j. Corin. iij. Cap.

Brædr. Slikan truskap hofum vier þyrer Christum til Gudz / eige so / þ vier sieum af sialfum oss neyter / nockut at hugleida / so sem af sialfum oss til / helldur ey vier erum nockut neyter / þa er þat af Gude. Huer sem oss giordi neyta þramm at þlytia ebætti hins nyia Testamētis / eige bokstafsins / helldr Andans. Þui at bokstafurinn deyder / en Andin lifgar. En fyrst at þ embætti sem þyrer bokstafin deydir / og

k/ og a steinū ergrafit hafde kiartleik/ so at Jsraels syner gatu eigi litid j a sionu Mosy fyrer kiartleika saker sins and litz/ sem fo tekr enda. Huernen skylde fa ecki myklu meir f emkættit sem Andin gefr/ kiartleik hafa: fui fyrst f emkætti sem fyrer damungina kodar hefer kirti. Myklu fram ar hefer fa f emkætti er riettlætid kodar/ fyer gnæfanliga kiartleik.

4 L. GVDZSPJALLIT
Marci vij. Capit.

Fafañ tima. Og fa Jesus geck j burt aptur vr landz alfū Tyri/ for hann vm Sydonen til siafarins j Galilea/ j gegnūm midiar kygdir frra tiu Stadana. Og feir leiddu til hañs fañ mañ sem daufr ok mallaus var. Og feir badu ad hñ legdi hond yfer hñ. Og hñ veik hñ af sidis fra folkinu/ let sina fingur j hās eyru/ hrækte vt/ og a hrædi hñs tūge u/ leit vpp til himins/ andvarpade/ ok sagde til hās. Hepheta/ fat er opna fig. Og jafnñ snart fa vpp lukūst hās eyru/ fa leystist og eirnin fiokr hās tungu/ so at hañ talade rett. Og hñ skipade at fr segde f eigi neinū. En fui meir sem hñ fy fraud fmi f/ fess meir fa vidfrægdu feir f vt/ ok fa sialfua vndrade fetta næsta miog seigiande. Allt giorir hñ vel/ fr daufa latur hñ heyra/ ok mallausa tala.

XIII L. fALM. xiij. SVN.D.
epter Trinitatis. Collec.

Gfu almattuge ok myskūsame Gud/ af huers gafu fat kemur/ at fier af finū trulyndū mañū ma makliga ok lofligafionast/ vier fidium/ veit fu oss at vier megū skūda an hindranar til feirra hluta/ sem fu hefer oss lofat. Fyrer vorn Herra Jesū Christū ok c.

L. PJSTJLLN
Galat. iij. Cap.

Brædr. Jeg tala epter mañligū plagsid. Eingin vafr fraukir mañz sins Testament/ nær f er stadfest/ me

yki þar vid. Nu eru þo þyrei heitin Abrahe/ ⁊ hans sædi til sogd/ eigi seigir hñ sædunū so sem þy' morg/ helldr so sem þyrer eitt/ þyrer þitt sæd hūt at er Christur. Eñ eg seige þar aþ/ at þat Testamēt sem adur til þorna er stadfest aþ Gude/ vpp a Christū/ verdr ecki o nytt giort/ suo at þ þyrerheitid skylldi þ' Logmalit enda taka. Huert at geþit er þyrer þiorū hundrudū ara/ ⁊ þria tige arū þar epter. Þui eþ at arfleiþsdi yrdi þ' Logmalit aþrekut/ þa yrde hū ecki þy' /þyrerheitid geþin. Eñ Gud heþer þyrerheit sins vegna/ geþit hana Abraham. Huar til skal þa Logmalit? Þ er vegna yþer trodslūar til sett/ þangat til þat sædit kæme/ hūnu at þyrer heitid var skied/ ⁊ er til sett aþ Einglinū/ þyr er hond medalgōgu mañs ins. Enn medal gongu madurin er eige/ at eins einka medal gongu madur Eñ Gud er einn. Hūnen þa? Er Logmalit þa nu/ j gegn Guds þyrer heite? Þ sie þiarre þui eþ þar være þ Logmal vt geþit sem liþgat gæte/ sañarliga þa kæmi rettlætid vt aþ Logmalino. Eñ ritningin heþer þat allt inne luckt vnder syndiñe/ so at þ þyrer heit sem kemr þyrer truna a Jesū Christū/ gæþizt truundū.

GUDSPJALLIT

Luce x. Capi

Jþañ tima. Jesus hñ snere sier til siña Lærisueia/ ⁊ sagde. Sæl eru þau augu sem sia þ/ huad þier siaet. Þui at eg seige your/ þ marger Spamen og Konūgar/ villdu haþa sied/ huad þier siait/ ⁊ sau þ eigi/ og at heyra huad þier heyrid/ ⁊ heyrdu þ eigi. Og sia þu/ at nockr Loguitring stod vpp þreistade hañs ⁊ sagde. Meistare/ Huad skal eg giora/ suo ad eg eignizt eilift lif? Eñ hañ sagde til hās. Huad er skrifat j Logmalīo? Hūnen les þu? Hñ suarade ⁊ sagde. Elska skaltu Drottin Gud þin/ aþ ollu hiarta þinu/ ⁊ aþ allre ondu þiñe/ ⁊ aþ ollū mætte þinū/ ⁊ aþ ollu hugskote þinu/ ⁊ þin naūga suo sem sialfā þig. Jesus sagde til hañs. Þu suarader rett. Gior þ sama/ ⁊ mūt þu lifa. Eñ hañ villde rettlæta sialfan sig/ og

sig/og sagde til Jesu. Hū er þa min naunge! Eñ Jesus leit vid ⁊ sagde Mad: nockur þor þra Jerusalem ofan til Jeri-cho⁊/ hrasade medal Rœningia/huier at þlettu hñ klædū/⁊ lemstrudu hañ sarū/geingu sidā j burt/ og lietu hñ þar epꝛ halfdau dan liggia. Eñ so bar til/at keñe madur nock: þor ofan hiñ sama veg/⁊ er hñ leit hñ/ geck hñ þram hia hñ. Slikt hid sama Leuitē/þa hñ kom nœrre þm stad/⁊ sa hā/ geck hañ þar þram hia. Enn Samuersk: madur nockur þor vm þarin veg/kom þar nœrre honū/ og sem hañ sa hañ/þa hrœrdizt hā afꝛ myskūseme vid hañ. Og geck at hñ batt vm sar hans/hellandi þar j Vidsm:orue og Vine. Og lagde hā vpp a sin Eyk/og þlutte til herbergis/gafꝛ og giœt: a hñ. Enn annars dags þar epter þa hā þor j burt/tok hann vpp two peninga/⁊ þeck hus buandanū og sagde. Hafꝛ þu gœt a honū. Og huad þu leggur meira vt/ þat skal eg borga/nœrr at eg kem aptur. Huer þeirra þriggia synizt þier vera þess na unge/ sem hrasadur var a medal rœningiana! Enn hā sagde. Sa er giorde myskūar verkit a hñ. Og Jesus sagde til hās. Far þu/⁊ gior slikt hid sama.

XIIII. Sunnud. eptir Trinitatis. Coll.

Oþu almattuge eilifꝛe Gud/geþ oss aukning truarinnar/ vonarinnar/⁊ kœrleikans/ ⁊ vier mœttum odlazt þ þu lofꝛar/ ⁊ suo at elska þ sem þu bydur. Fyrer vorn Drottinn Jesū Christū/sem mz þ liferꝛ ⁊ rikr. ⁊c.

Epistill
Galat. v. Ca.

Hrir brœdr. Enn eg seige ydr/gāgit j Andanū/þa mūu þier ecki þull koma hollduins giorder. Þui at likamen girnizt j mote Andanum/⁊ Andin j mote likamanū. Og þss er eru hū j mote odrū/so at þier giorit ecki huad þier vilit. Enn eþ Andin stiornar ydur/þa eru þier ecki vnder Logmalino. Þt hollduins verk eru opinber/so sem at er/hordam:/

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

þrillu liꝛnaðr:/ saurlifꝛe/lausung/ skurgoda dyrkan/þiofkyn
ge/þiandskapur/hat/agg/reide/þrꝛta/sundur þyckia troi=
dregne/ofꝛũðskapur/mañdrap/ofꝛdryckia/ofꝛ at/ꝛ þessum
likt. Vt aꝛ hueriũ jeg hefꝛi aðr þyrer sagt/og seige eñ nu þyr
er/þat þr sómu sem þetta giora/erfꝛa ecki Guðs riki. Enn
hier j gegñ er auogstur Andans/ kærleike þaugnadur/þriðr/
þolin mæði/blidleike/godgirne/tru/hoguærd/hreinlifꝛne/
j gegñ slikũ er ecki Logmalit. Þt þeir sem Christe til heyra/
krossfesta sitt hollð med girndũ/og til hneigingum.

ℒ. GVÐS SPJALLIT
Luce xviij. Capi.

Þann tima. Og þat skede suo þa ed Christur gieck til
Jerusalem/ at hã þerdadizt j gegnum midt Samari=
am og Galileam. Og sem hañ gieck jñ j nockurt Kaup tu/
mættu hñ tiu Lik þraer menn/ hñer ed stodu langt j burtu
þra/hoꝛfu sinar radder/og sogdu. Jesu gode Meistare/mysk
unna þu oss. Eñ sem hañ leit þa/sagde hã til þrra. Fare þier
og synit ydur Keñe monnunũ. Og þskede suo þa er þr geingu
þadan/ at þr vrdu hreiner. Enn einn vt aꝛ þm/þa hañ sa þ
at hañ var hreiñ vordin/snꝛi hañ aptur/loꝛandi Guð med
harre raust. Og þiell þrain a sina asiomu þyrer þætur Jesu/
giorandi hm þacker. Og þesse var Samuerskur. Enn Jesus
suaradi/og sagdi. Huort voru ecki Tiu hreinsader? Eñ huar
eru hier niu? Fást eigin añar sa aptr snꝛi ꝛ gæꝛe Gude dyr
ð na/nema þssi vtlendingur? Og hã sagde til hns. Statt þu
vpp og þar hiedan/þui at þin trua/giorde þig hialpligañ.

ℒ. ÞRIÐR Sv. HVR. D. XV
epter Trinitatis/ Collec.

Odrottiñ vier biðium/ vardueit þu þiñ almuga j þinne
eilifꝛe þorlikingu/og aꝛ þui at mañdomligur breysk=
leike an þin skridnar/ þa lat þu hã med þinne hialp dragazt
þra þm hlutum sem at eru skadliger/og at styrkiazt til þrra
sem at eru hialpliger. Fyrer Drottiñ vorñ Jesũ Christũ ꝛc.

Lpystallin Galat. vj.

Hærir bræður. Fyrst vier lifum j Andanum/ þa gongū
eirnen j Andanum. Og verum eigi agiarner hiegoma
dyrdar/ huer annan jnbyrdis at reita/ og at ofunda. Kærir
bræður/ eꝛ madurñ verdur j einhueriū glæp hindradur/ þa leid
rettit hā med hoguærum Anda/ þier sem erut Andliger og
haꝛ gæt a sialfū þier/ at þu verdir ecki freistadur. Eirn bere
annars byrde/ og suo munu þier vpp fylla Christz Logmal.
Eñ eꝛ eirn hú lætur sier þikia þ hā sie nockut/ sem hā er þo
eckert/ sa tælir sialfan sig. Huer og eirn reyne sin verk/ þa
mun hā a sialfū sier hrosan haꝛa/ eñ eige a einum ödrum.
Þui at huer og eirn mū sina byrde bera. Em sa er leidrettur
verdur med Ordinu/ hañ bꝛte hñ allz hattudū audæfum/
sem hā leidretter. Farit eigi viller vega/ Gud lætur eigi at
sier hæda. Þui huad madurin sæer nidur/ þ mun hā vpp skera.
Hú a holldit sæer nidr/ sa mū aꝛ holldū skadsee vpp skera.
Em huer j Andanum nidr sæer/ sa mū aꝛ Andanū vpp ske
ra eiliꝛt liꝛ. Preytumzt vier eige gott at giora/ þui at a sinū
tima munum vier eirñen o þrotñande vpp skera. Fyrst vier
hoꝛū nu tidina/ þa giorum gott huerim manne/ eirña mest
þm sem eru truarñar heim kynne.

L. Gvdsspjallit
Matt. vj. Kapi.

Þann tima. Jesus sagde til sinna Læri sueina. Eingin
kann tweimur herrum j señ at þiona. Annat huort hā
aꝛræckir þañ eina/ og elskar hann annan/ eda hā þydiꝛt þann
eina/ og fyrer litur hann annan. Eige geti þier Gude þiona
at/ og þm Mammona. Þar fyrer segie eg ydur/ verit eige
hug sukker fyrer ydru lifze/ huad þier skulit eta og drecka/
og eige helldur fyrer ydrum likama/ huerin hā skal klædaꝛst.
Eda er ecki lifit meir en fædslan/ oc likamñ meire en klæda
nadurin? Litit a fugla himins/ þr ed huorke sa/ ne vpp ske
ra/ oc ecki helldur safna þr j korñ hlaudur/ og sa hñ him
neske fads

reske Faderiñ/hã þæder þa. Eda eru þier ecki myklu þramar enn þeir? Enn huer ydar getur med sinne ahyggiu/aukit eina alin vid sina leingd? Og huar til eru þier hug siukir/ þyrer klædnadinum? Hyggit at akursins liliu grósum/huernen þau vagsa vpp/þau vinna ecki ne spinna. Enn eg seige ydur/þat Salomon j allre sinne dyrd/var eige so skrydd sem eitt af þm. Enn þyrsi at Gud pryder so grasit þat j dag er a akre/ oc a morgun verdr j ofn kastad/skyllde hã ei myklu þramar þ sama vid yd giora/o þier litil truader! Þar þyrer sku þier ecki hug siukir vera suo seigiande. Huad eigum vier at eta/eda huad eigum vier at drecka/eda med hüu eigum vier at kladazt? Þui at epter þssu ollu leita heidnar þioder. Og ydar himneskr Fader/hañ veit at þier þurfit allz þessa vid. Þar þyrer leitid þyrst Gudz rikis + hãs rettlætis/og mũ yd allt þetta til leggiazt. Fyrer þui skulu þier ecki ahyggiu bera þyrer morgun deiginum/ þui at morgum dagurin mun þyrer sialfum sier vm hyggiu bera. Af þui at huerium deige/næger sin þianing.

Í þann xvi. sunn. í. xvi
epter Trinitatis Collec.

Fyr herra Gud/lat þia jdugliga myskũseme hreisa + verunda þina almennliga kristne/ + af þui at þar ma alld reigi vera stöduglig salubialp an þĩ/þui lat þu hana mz þine gaþu jafnan stiornazt. Fyrer vorn Drottin Jesum Christũ/ sem mz þier lifer + riker + c.

Í pistlinn
Ephesios iij. Ca.

Kærir brædur. Jeg bid ydur/ þat þier tregizt ecki saker minar hórmügar sem eg þole þy ydr/ hú ydar dyrd er. Huar þyrer at eg beyge min kne þyrer Fodur vors Drottins Jesu Christi/sa sem rettr þader er/yfer allt þ þader kallast/ a himnũ + a Jordu/ at hañ gefe yzur krapt/epter rikdome sinar dyrdar/at styrkiazt þyrer hss Anda j hinũ jnra mañe/ og lata

og late Christum þyrer trua byggia j ydrum hiortum. Og þyrer kærleikin jnrætazt og grundvallazt/ so at þier mættut hondla med ollum helgum/ huer þar sie vidd/ dypt/ leingd/ og hæd. Og at vita eirnin kærleikan Christz/ sem þo alla vidur kenning yþer geingr/ so at þier vpp fyllduzt med allzs hattadre Guoz gnægd. Enn honū sem mattugr er alla hlute yþer gnæþanligar at giora/ helldur en vier biduū eda skiliū/ epter þm krapte sem j oss verkar/ þeim sama sie dyrd j safnadinum/ sa j Christo Jesu er/ vm allar allder allda at eilifu Amen.

GVDSPPJALLT/

Luce vij. Capit.

I þann tima Og þat skede so/ epter þat at Jesus geck til þrrar Borgar sem kallazt Naim/ og hās Læri sueinar geingu marger med hōm/ og mikill þiolldi annars folks. Þa ed hann tok at nalægiazt Borgar hlidit/ sia þu/ þat þrann dain madur var borinn vt/ einka sonur sinnar modr. Og hun var Eckia/ oc mikill þiolldi Borgar manna gieck vt med henne. Enn þa ed Drottin leit hana hrærdizt hā myskunar yþ henne/ oc sagde til hennar. Grat þu eige. Og hann geck þar at og ahrærdi bōrunar. Enn þeir ed baru stodu vid. Og hann sagdi. Þu vngmenne/ eg seige þier/ ris þu vpp. Og sa sertizt vpp sem þrann lidin var/ oc tok til at mæla/ oc hā gaf hann aptur sinne modur. Enn aller vrdu otta slegner/ lofzudu Gud og sogdu. Spamadr mikill er a medal vor vpp risin/ t Gud hefer vitiat sins folks. Og þessi saga barzt vt vm allt Gydinga lād af hōm/ og j aull krungum liggiande hierōd.

ANNAR XVj. SVNN. D. XVII

epter Trinitatis/ Collectan.

HEyr herra Gud/ vier biduim/ lat þina nad oss jafnan þyrer koma og epter þylgia/ og lat hana giora oss jduugliga a stunda til godra verka. Fyrer vorn Drottin Jesū Christum/ sem mz þier lifer og rikir rc.

pistill-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Æ. PJSTJLLJN
Epheſios iiij Ca.

Æ Vrir bræder. So amiñe eg yder nu eg bâdĩge j Drottne/ at þ᷑ gãgit ſuo ſẽ vdugt er yduare kallã/ þar þier erut jñe kallader/ mꝫ ollu litilæti/ ⁊ hoguæri/ ⁊ niz þolĩ mædi/ og vm lydit hỳ añan j kærleika. Verit koſtgiæfner at hallda eindrægne j Andanum/ þyrer band þridarins. Eirn likame/ og eirn Andi/ ſuo ſem þier erut kallader vpp a eina von/ yd arar kallanar. Eirñ Drottiñ/ ein trua/ ein ſkirn/ eirn Gud ⁊ Fader allra/ ſuo ſem at er yfer ydur ollum/ ⁊ þyrer yder ollum/ og j ydur ollũ. Huer at er blezader vm allder allda Amẽ.

L. GVDSPJALLJT
Luce viij. Capit.

Æ þañ tima. Og þ ſkede ſuo/ at Jeſus geck jñ j hus nockurs Phariſeis hóyddĩgia a þuott deige brauds at neyta/ og þr hoyrdu vard hóllð a hñ. Og ſia þu/ at madur nockur varz ſiukur var þar fyrer honũ. Og Jeſus andſuarade/ og ſagdi til Logſpekingana/ og Phariſeis ſo ſeigiãde. Huort leyfizt nockut at lækna a þuott dógum? Eñ þr þogdu. Og hã tok þa a himum ſiuka/ læknadi hañ/ og let hañ j burt fara. Suaradi og ſagdi til þrra. Huers yduar Aſne eda Naut ſem fellur j pytt/ er þat eige jafnn ſnart vt dregit a þuott deige? Og þr gatu hñ ónguhier til ſuarad. Enn hã ſagde þſſa epter liking til þrra ſem bodner voru/ þa ed hañ ſa/ hùnen þr matuzt epter hinũ fremſtũ ſætum/ ſeigiãdi ſo til þrra. Nær ed þu verdr bodin af einhueriũ til Brudlaups/ þa ſet þig ecki j hin æðſtu ſæti/ kañ ſkie/ þ annar þier heidarligre eñ þu ſiert bodin af hñ/ og kome ſa ſem þier band og honũ/ ſeige til þin. Gef þſſum rum/ ⁊ hliot þu þa med ſkꝫ roda/ at haza hid yſta ſæti. Helldur ſuo/ nær at þu vdr bodin/ þa far þu/ og ſet þig j hiñ ydzta ſes/ ſo at þa nær ed ſa kemur er þier band/ hã ſeige til þin. Vinur/ þoka þier vpp fetur. Þa mun þier virding veitazt hia þinũ ſeſſu nautum.

Þui af

þui at huer sig sialfur vpp hefiur/ hañ mun niður lægiazt/ og huer sig lítelætir/ hañ skal vpp hafiin verda.

MA MICHAELS MESSV Dag/ Collectan.

DEyr Herra Gud sem med dasamligū hætte skipar og skickar Englana og mañana þionustur/ veit þu þeim likū samt/ at hüer sem j hinenū jafnan fyrer þier standa og þiona/ megi hier a jordunne vort liff verñda og vardueita. Fyrer vorn Herra Jesum Christum. &c.

APJSTILLIN VR Opinberingar Bok S. Joannis xij. Cap.

APeim dögū. Og þar giordizt strid mikit a Himne/ þat Mikael og hans Englar borduzt vid Drek an. Drekin bardizt + hans Englar/ og yfer vnnu ecki/ og þeirra Stadur vard eigi meir fundinn a himne Og sa mykle Dreke/ og hin gamle hoggormur/ sa sem kallazt Diofull og Andskote/ var vt kastadur a Jordina/ huer ed alla veralldar kringlina viller. Og hañ vard vt snaradur a Jordina/ og hans Englar vrdu eirnin vt snaradir. Og eg heyrde raudd mykla a Himne segiandi. Nu er heilsa og kraptur/ riki/ og mattur/ vors Gudz vordin/ hans Christz/ med þui at hañ er j burt snaradur sem þa asakade/ dag og nott fyrer Gude. Og þeir hafa hañ yfer vnnit fyrer Lambsins Blod/ og fyrer Ordit þrra vitnis burdar/ og þr hafa ecki elskat sitt lyff/ allt til daudans. Þar fyrer gledizt þier Himnar/ og þier sem þar inne byggit.

L. GVDZ SPJALLIT/ Matthei xviij. Cap.

Þañ tima. Geingu Lærisueinarner til Jesu/ og sogdu. Huer er mest j Himna riki: Jesus kallade eitt barn til sin/ og sette þat mitt a millum þrra/

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

og sagde. Sannliga seige eg ydr/nema þier vm snuizt og giorizt so sem smaborn/ mege þier ecki jnn ganga j riki Himnanna Enn huer sem sig lægkar suo sem vngmenni þetta/ sa er mestr j riki Himnana Og hu sem medtekur þat likt vngmenni j mino nafne/sa medtekr mig. En huer hn hneyckslar eirn af þessum vesalingu/sem a mig trua/þarfuara væri hm at mylnu steinn heigdizt vm hns hals/ og væri j siafar djup sóckstur. Ve sie heimenu fyr' hneykslan'. Þar hliota þo at koma hneyckslaner. Ed ve sie peim manne/fyrer huern at hneyckslunin kemur. Enn ef þin hond/edur þin fotur hneyckslar þig/ snid hann af/og snara hann fra þier. Betra er þier jnn at gánga til lifsins/halltur/og handlame/enn þ þu hafer tuær hendr/ og two fætur/og verder j eilifan eld kastadur. Og ef Auga þitt hneyckslar þig/þa slit þat vt/ og snara þui fra þier. Betra er þi' ein eygdu/ jnn at ganga til lifsins/enn þ þu hafer two Augu/og verder j heluitzskan eld kastadr. Siaet til/at þier fyr smaet ecki eirn af þessum vesalingum. þuiat eg seige ydur/ at þeirra Einglar a himnum/ sia jafnan mins Faudurs auglit/sem er a himnum.

XVIII. Dann XVIII. Sunn. D.
epter Trinitatis Collec.

Heyr Herra Gud/ vier bidium/veit þinu folki at flyia Diofulsins a eggian/ og þier einu saman af hreinu hiarta epter at fylgia. Fyrer vorn Drottin Jesum Christu/ sem med þier lifer og rikir. &c.

Epistilan
j. Corinth. j. Ca.

Kærir brædur. þacker giore eg Gudi minum jafnan ydar vegna/ fyrer þa Gudz nad sem ydur er gefin j Christo Jesu. þat at þier erut j ollum hlutum audgader/ j allre kunnattu/og allre vidurkenningu/epter þui sem vottan af Christo

Jesu/

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Jesu/er kröptug ordin j ydur. So at þier haþit ónguan brest j nockre giöz/epter bidande auglysingu vors Drottins Jesu Christi. Huer at ydur mun stadþesta allt til æþeloka/ suo ad þier sieud o straþþanliger a deige Drottins vors Jesu Chri. Þui at Gud er trur/þyrer huern at þier kallader erut til samlags Sonar hans Jesu Christi/vors Drottins.

Q. GUDZ SPJALLIT
Matth. xxij. Cap.

Þa ñ tima þa Phariseærner heyrdu þat/at hañ haþdi nidur þaggat þa Saduceos/saman soþnudust þr j eitt. Og eirn Logvitringur aþ þm/spurde hñ at/þreistandi hns. Mastare/huert er hid hæsta bodord j Logmalinu! Eñ Jesus sagde til hans. Þ/at þu skallt elska Drottin Gud þin aþ ollu hiarta þinu/og aþ allre ondu þine/ og aþ ollu hugskoti þinu/ Þtta er hid þyrsta og stærsta bodord. Eñ hitt añat er þssulikt. Þat/at elska skallt þu Naunga þin/so sem sialfa þig. J þessum tweim: bodordum er jñ bûdit allt Logmal/ og Spameñernir. Eñ þa ed Phariseærner voru suo til samans komner/spurdi Jesus þa at/og sagdi. Huad virdizt ydr vm Christ/huers Son hañ er! Þr sogdu hñ. Dauids. Hann sagdi til þeirra. Huernen kallar David hann þa j Anda eirn Herra! þar hñ seigir. Drottin sagdi minu Drotti̇ñe. Sit þu mier til hægri handar/þagat til at eg set o vine þina/til skarar þota þina. Eñ þyrst David kallar hañ Herra/huernen er hañ þa hans Sonur! Og eingin gat suarad honum/einu ordi. Og eigi dirþdizt nockur vpp þrapeim deige/ hañ þramar at spyria.

L. DAGN. XIX. SUNN. D. 19
epter Triniratis. Collectã.

Dyr Herra Gud/vier bidiu/lat þitt myskunar verk styra vorum hiortum/þuiat an þin megum vier þier ecki þocknazt. Fyrer vorn Drottin Jesu Christu. &c.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

Á PJSTJALJN
Ephesi. iiij. Ca.

Á Rir Brædur. Ad̃ leggit þra ydur epter þorfñra Breytñe hinn gamla mannin/ sem sig þordiarþar j girndū villudomsins. Enn endur nyit ydur j anda yduars hugskotz/ og kladizt þeim nyia mañe/ sem epter Gude er skapadur/ j sañ arligu rettlæti/ og heilagleik. Huar þyrer ad̃ leggit lygar/ oc talit samleik/ huer og ern vid sin naunga/ þui at vier erum jñbyrdis huer annars limir. Reidizt/ og syndgizt ecki. Latid eigi Solena vnder ganga yþer yduare reide. Gezit og eckert rum Diofflinum. Huer stolit hefur/ sa steli nu eigi meir. Helldur erfiride/ og adle med hondunum/ huad rett er/ so at hñ hafi at gefa/ þeim sem þurftuger eru.

Á GVDZSPJALLJT
Matth. jx. Capi.

Þann tima. Og Jesus stie a skip/ þor hã yfer vm aptur/ og kom j sina Borg. Og sia þu/ at þr bærdu til hãs halfz visin mañ/ þann er la j sinne reckiu. Enn þa Jesus leit þrra tru/ sagdi hã til hins halfz visna. Vert þu hug hraustur Sonur/ þinar synder eru þier fyrer gefnar. Og sia þu/ at nockrer ad̃ Skriftt lærdum/ sogdu med sialfum sier. Þessi Gud lastar. Og sem Jesus sa þrra hugrenningar/ sagde hñ. Huar fyrer hugsi þier so vondt j ydrum hiortum? Huort er audueldara at seigia/ þier eru þinar synder fyrer gefnar? Elligar at seigia/ statt þu vpp og gack? En̄ vpp a þ at þier skulut vita/ þat mañzins Sonur hefur magt a Jordu til at fyrer gefa Syndernar/ þa sagde hañ til hins halfz visna. Statt vpp/ tak j burt sæng þina/ og gack j þitt hus. Og hã stod vpp/ og þor til sins heimilis. Enn þa polkit sa þetta/ vndrade þat storliga/ og prijsade Gud/ sa ed þuilika magt hefdi mannunum gefit.

Á PALM ÆÆ. SVNNVD. Æ
epter Trinitatis. Collec. Heyr

Fyr þu almattuge og myskunsame Gud/vte byrg þu milldiliga alla þa hlute/sem at oss eru gagnsiadliger/ suo at vier liduger j salu og lize/ mattum j þin hlutū sem þier til heyra/ med loflugum huga og hiarta epter þylgia/ og vpp retta. Fyrer vorn Drottin Jesum Christum/ sem med þier lizer og rikir j einigu his helga Anda eirn Gud vm ollar allder allda.

L. PJST JLLJN
Ephesios v. Ca.

Kærir brædur. Siait suo til/ þat þier gangit granduarliga/ eigi suo sem ga visir/ helldur suo sem visir. Og skick it your j þrre tyd/ þui þat er vond tyd. Fyrer þui verdit ecki galauser/ helldur skiliandi huad vilie Drottins er. Og dreckit yde ecki vin drukna/ þui þar az keur saurugt lizerne. Helldur vpp þyllizt j Anda/ og tale huer vid annan/ az psalmum/ og loz songum/ og Andligum kuædum/ syngit i spil it Drottinne j ydrum hiortum Og giorit packer alla tima Gudi og Fodur þyrer alla hlute/ j nazne Drottins vors Jesu Christi. Og verit huer audrum vnder gezner/ j Gadz otta.

L. GVDZSPJALLJT
Matth. xxj. Capi.

Thann tima. Jesus suarade/ og talade j annat sinn j epter likingum til þrra og sagde. Himna riki er likt þeim Konungi/ sem Brud kaup gioroe Syne sinum. Og vt sende sina sueina at kalla bods mennina til Brud kaupsins/ og þeir villdu ecki koma. Enn aptur sendi hann vt adra þiona/ og sagdi. Seige þier bods monnunum/ Siait/ mina malrid hæze eg til buit/ miner Oxar og Alid þe/ eru slatrader/ og allt er til reidu buit/ komit til Brud kaupsins. Enn þeir þar somudu þat/ og geingu j burt/ eirn a sin Bugard/ eg annar til sinnar Syslanar/ enn hiner adrer gripu hanns sueina/ og

logdu

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

logdu þeim hadmingar til/ og drapu þa. Enn þa Konungurin heyrde þetta/ vard hañ reidur/ og sendi vt sitt herlid/ og liet þyrer þara þessum Mordingium/ og brendi vpp þeirra Borg. Þa sagdi hañ sinum Sueinum/ Brud kaupit var at sonnu reidu buit/ enn þeir sem bodner voru/ þr voru eigi þss verduger. Þar þyrer þarit vt a Gatna motin/ og biodit til Brud kaupsins huerium sem þier þinnit. Og hãs þionar geingu vt a Strætin/ og saman sauþnudu ollum þm sem þr þundu/ vondũ og godũ. Og Brud kaupit vard þullt/ med Bord sett þolk. Enn þa ed Konungurin geck jñ/ at sia þa sem til Bordz sins satu. Og hañ sa þar Mann/ eigi kløddan med Brullaups klæde/ og sagdi til hañs Vinur/ huerneñ geck þu jnn hingat/ haþandi ecki Brullaups klæder: Enn hñ þagde. Þa sagde Konungurin til sinna þienara. Bindit hãs hendur og þætur/ og kastit honum vt j hin ystu myrkur/ þar ed vera mun op/ og tanna gnistan. Þui at marger eru kallader/ eñ þaer vt vallder.

XXI. Á ÞANN XXj. SVNN. D.
epter Trinitatis Collectã.

HEyr Herra Gud/ vier bidium/ veit þu milldeliga þinn trulyndum likn og nad/ suo at bædi hreinsizt þeir aþ sinum syndum/ t med oruggu hiarta þier at þiona. Fyrer vorñ Drottiñ Jesum Christum t c.

Á PJSTILLINN
Ephesios vj. Ca.

MJner kærir brædr. Styrkizt j Drottñe/ t j mætte hñs kraptar. J klædit ydur Gudz herskruda/ suo at þier getit stadit j gegñ vinsatum Diofulsins. Þui at vier høfum eigi vid holld og blod at beriazt/ helldur vid hofdingia og Volldoga/ sem er vid Drottña veralldarinnar/ þeir ed j myrkrum þessarar Veralldar Drottña/ vidur illzsku anda/ vnder himnenũ. Huar fyrer þier vppa ydur takid Gudz herneskiu/

suo at

ſuo at þier getit j móti ſtadit a hinum vonda deige/ og ver-
it j ollum yorum verkum þullgiorder. Suo ſtandit nu vm
girdter ydrar Lender med ſannleikanum/ og j ſkryddder med
Brynio rettlætiſins/ og vm þæturna ſkoþatader/ medur E-
uangelio þridarins/ vpp a þat þier ſieut þyrer buner. Eñ vm
þram̃ alla hlute/ þa med takit Skiolld Truariñar/ med hú-
um þier kunnit vt at ſlockua aull elldlig ſkeyte hins Prett-
miſa. Og gripit Hialm hialprædiſins/ og Swerd Andans/
huerrt at er Gudz Ord.

G L. GVDZSPJALLIT/
Joannis iiij. Capit.

Þann tima. Og þar var þa eirn vnder Konungur/ hñs
Sonur at ſiukur la til Capernaum. Þa hañ heyrde þ/
at Jeſus var komin aþ Gydinga lande j Galileam/ þor hã
til hañs/ og bad hañ/ þat hañ þæri oþan/ og læknadi ſon
hañs/ þui at hã væri at meſtu daudur. Þa ſagdi Jeſus til
hañs. Nema at þier ſiait Teikñ oc Stormerki true þier eigi.
Konungurin ſagdi þa til hañs Herra/ þar þu oþan adur enn
Sonur minn andaſt. Jeſus ſagdi honum þa. Far þu/ Sonur
þinn lifer. Og Madurin trude þeim ordum er Jeſus ſagdi
honum/ og geck þadan. Enn þa ed hañ þor nu oþan epter/
geingu hañs þienarar j mote honum/ og kunngiordu honũ
ſeigiande/ þat Sonur hñs lifde. Hañ ſpurde þa epter/ a hú-
um tima þat honum hefde batnat. Og þeir ſogdu honum.
J giar vm ſiettu ſtund/ huarf þra honum Kaldan. Þa þor-
merkti Faderen/ at þat var vm þañ tima/ a huerium Jeſus
hafde ſagdt til hañs/ Sonur þinn lifir. Og hañ trude/ og
allt hañs heima folk.

XXII J. DAM XXj. SVN. D.
epter Trinitatis/ Collec.

Dreyr Herra Gud vier bidium/ vardueit þu þin hiu med
j dugligri millde þine/ og at þau mætti þyrer þina hlif-
ing verds

ing verda þrials þra ollum gagnſtadligum hlutum / ok j godr þraum þerdi / þino naunaligra godþuſligra til hneigd. Fyrer vorum Drottin Jeſum Chriſtum / ſem med þier lifir og riker j eins ingu hins helga Anda vm allar allder allda.

ANNAT BRAUT
Philippen. j. Cap.

Kærir brædr. Jeg em þeſſ hins ſama j godu trauſte / hia ydur / at ſa ſem j ydur hefer vpp byriad hid goda verk it / hann munu þat og eirnin þull koma / allt til þeſſ dags Jeſu Chriſti. So ſem mier er vel heyrilgt / þat at eg halldi ad ydr ollum j þann mata / þui at eg hefi ydur j minu hiarta j þeſſ um minum þiotrum / j huerium eg þorſuara oc verndu þetta Euangelium / huar ad at þier erud nadarinnar hlut takarar mz mier. Þui at Gud er minn vottur / huerſſu þat at mig þorlein gir ad hiartans grunne j Chriſto Jeſu / epter ydur ollum. Og þeſſ ſama bid eg / þat ydar kærleike audgizt ok meir og meir / j allre vidur kenning / ſuo at þier megit reyna huad beſt er / vpp a þat þier ſieut ſkirir og o hindrunarliger allt inn til dags ins Chriſti. Opp fyllter ad auegſti rettlætiſins / ſem er þyr er Jeſum Chriſtum j ydur ſked / til dyrdar og lofs Gudi.

GUDZ SPJALLIT
Matth. xviij. Cap.

Þann tima Jeſus ſagdi til ſinna Lærisueina. Himna rik it er likt vid eirn Konung / ſem reikna villde vid þiona ſina. Og er hann tok til at reikna / kom eirn þyrer hann / ſa ed honum var ſkylldugur tiu þuſund Punda. Enn þa hann hafdi þat eigi til / ſem hann ſkylldi giallda / ſkipadi hanns herra at ſelia hann / hanns hus þreyin / og ſuo bornin / og allt þat hann atte / og giallda þar med. Enn ſa þion fiell þrann / og bad hann / og ſagdi. Herra minn / haf þolinmædi vid mig / allt ſkal eg þier giallda. Enn herran ſa aumur a þeim þion / og lier hann

liet hann lausan/ og gaf honum vp alla skuldina. Enn þa hann geck vt/ fann hann einn af sinum samlags þionum/ sa ed honum atte at giallda hundrat Penninga. Þann hin sama hand tok hann/ greip fyrer kuerkar honum/ og sagdi. Gialle þat þu ert skyllugur. Og hanns samlags pion/ biell fram til fiora hanns/ og segde. Haf þolinmædi vid mig/ þui allt skal eg giallda þier. En hann villde ecki. Helldr for j burt/ og liet hin j dyplizsu/ þangat til hin hafdi borgat sina skuld. En sem hans samm þionar/ sau huad skede/ urdu hryggver vid þat. Og komu sidan/ og kunngiordu sidan sinum Herra/ allt huad ed giorst hafde. Þa liet hans Herra kalla a hann/ og sagdi til hans. Þu illur pion/ alla þa skuld gaf eg þier opp/ af þui þu beidder mig. Huort byriade þier þa ecki/ myskunsomum at vera vid hin samlags pion/ Lika sem þat eg var þier myskunsamur: Og hans Herra vard reidur. Og ofur selldi hin kuolurunum/ þangat til hann hafdi borgat/ allt huad hann var hin skyldugur. Suo mun og min Himneski fader giora vid ydur/ ef at huer ydar sem eirn fyrer getur ecki vt af hiarta/ sinum brodur missgiorder sinar.

MAN ALLRA HELGRA Messo Dag Collectan.

Fyr þu almattuge eilize Gud/ sem villder heilaga giora alla pina vt valda og elskanliga/ j þinum eingetna og elskuligum Syne/ lat þu oss þeirra tru/ von/ og kærleika/ epter at fylgia/ suo at vier og med þeim mattum verda salu holpner. Fyrer þann sama vorum Herra Jesum Christum/ sem med þier lifer og riker j einingu hins helga Anda eirn Gud um allar allder allda.

PISTILL Vr Opinberigar Bok S. Joañis vij. Ca.

eim dogū. Og þarepter sa eg þiora
Englа standa a þiorum hornū Jar-
darinnar / og þeir jnne hielldu þiorum
vindum Jardariñar / so at eingin vind
ur bles a jordina / ne a sioin / ne a nock
urt. Og eg sa añan Engil vpp stiga að
vpp gongu Solariñar / sa hafde teikn
liſanda Gudz / ⁊ kallade harre roddu
til hinna þiogra Englana / þeim sem
geþid er / at granda jordiñe og Sionū / ⁊ sagde. Grandit ecki
jordiñe / eige Sionum / ne Trianum / so leinge þat vier teiknū
biona vors Gudz / j þeirra ennum. Og eg heyrda tolu þeirra
sem teiknader vrdu / hundrat þiosund og þiosutiger þusund /
sem teiknader voru að ollum kynkuislum Jsraels sona. Að
kyne Juda / tolu þusunder teiknader. Að kyne Ruben / tolu þu
sunder teiknader. Að kyne Gad / tolu þusunder teiknader. Að
kyne Aser / tolu þusunder teiknader. Að kyne Neptalim / tolu
þusūd teiknader. Að kyne Manasse / tolu þusunder teiknader.
Að kyne Simeon / tolu þusunder teiknader. Að kyne Leui /
tolu þusunder teiknader. Að kyne Jsachar / tolu þusund teikn
ader. Að kyne Zabulon / tolu þusunder teiknnader. Að kyne
Joseph / tolu þusunder teiknader. Að kyne Beniamin / tolu
þusunder / teiknader. Og epter þat sa eg / og sia / at skare mik
ill / huern at eingin gat talit / að ollum þiodū ⁊ þolki og tungu
malum / standa þraman þyrer Stolnum / og þyrer Lambeno
skrydder huitum skruda / ⁊ Palma vidur j þeirra hondū. Og
þeir kolludu harri roddu / og sogdu. Heilsa sie þm er a Stol-
num situr / Gude og Lambinu. Og aller Englar stodu vm
huerþis Stolin / og kring vm aulldungana / og vm kring þau
þiogur Dyrin. Og þiellu nidur þyrer Stolnū þraman a þeirra
asianer / og til badu Gud / og sogdu Amen. Lof og dyrd / ⁊
Speke / og þacker / og Heidur / og Kraptur / og styrkleike / sie
vorum Gude / vm alldur og at eilizu Amen.

Gudz

Í GVDZSPJALLIT/
Matthei v. Cap.

EÞann tíma. Og er Jesus leit þolkit/geck hñ vp a þiallit. Og þa hañ sette sig nidur/ geingu hans Lærisueinar til hañs. Og hñ lauk sín mún vpp/ kende þeim/ og sagde. Sæler eru þeir sem Andaliga eru volader/ þui at þeirra er Himna rikit. Sæler eru þeir sem harma/ þui at þr mún huggader verda. Sæler eru hogværir/ þui at þeir munu Jardrikit erþua. Sæler eru þeir sem hungra og þyrsta epter rettlætinu/ þui at þeir skulu sadder verda. Sælir eru myskunsamer/ þui at þr munu myskú hliota. Sælir eru hrein hiartader/ þui at þeir mún Gud sia. Sælir eru þridsamer/ þui at þeir mún Gudz Børn kallader vda. Sæler eru þeir sem þyrer rettlætisins saker opsokter verda/ þui at þeirra er Himna rikit. Sæler eru þier nærr ed menner ner hallmæla yd:/ ↄ opsokn veita/ ↄ tala allra handa vondt j gegn ydur/ og þo liugande þyrer minar saker. Fagne þier/ og verit glader/ þui at yduart verdkaup er gnogligt a Himnum. Þui at sa opsoktu þeir Spamennina/ þa sem þyrer ydur voru.

XXIII

Í DAN XXiij. SVNN. D.
epter Trinitatis Collec.

HEyr Herra Gud/ sem ert vort skiol og styrkur/ nalæg ur vert þu Gudligum bæn mín pínar almeñeligrar Kristne/ þu sem sialfur ert milldinar verkare og aukare/ veit þu at þat sem vier þig truliga vm bidium/ mættú þat algioraliga þa og ódlazt. Fyrer Drottinn vorn Jesum Christum/ sem med þier lifer ↄ rikir j einigu hís helga Anda eirn Gud vm allar allder allda.

Í PJSTLLINN
Philippē. iij. ↄ iiij. Cap.

BRædur. Fylgit mier epter/ og gætid at þm sem suo ganga/ lika sem þier hafit oss til fyrer mynd ar/

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

þui at marger gángs suo/ ap hueriū eg hefe opt sinnis sagt ydur. Enn nu segge eg ydur gratandi/ þeir o vinir Krossins Christi/ huerra endilok er fyrer dómingiu/ huerra Gud magin er/ og þeirra vegsemd sem Jardliga sinnader eru/ verdur til skammar. Enn vor vingeigne er a Himnum. Huadan vier væntum frelsarans Drotniñs Jesu Christi/ sa ed vorū fa-feingan likama mun forklara/ suo at hañ likur verde hañs forklarudum likama/ epter þeirre verkan/ sem hañ kañ sier alla hluti med vnder geyma at giora. Lika suo minir kærir og elskuligir brædur/ minn fógnudur/ og min Corona/ stándit suo j Drottinne elskanliger. Hinn Euodian a minne eg/ Syntichen a minne eg/ þat fyr sien samlynder j Drottne. Eg bid þig og eirnut minn trur lagsmadur/ veit þeim hia stod/ sem med mier stridt hafa yfer Euangelio/ med Clemese/ ok hinum odrū minum hialpar monnum. Huerra nafnū at eru/ a lifss bokinne.

Gudspiall

Matth. xxij. Capi.

Vpann tima. Geingu Phariseerner j burt/ og settu rad saman/ at þr feinge veidt j ordum. Og sendu til hañs sina Lærisueina med Herodis þiennurum/ suo segiande. Mei-stare/ vier vitum þat þu ert sannsogull/ og kenner Gudz gótu j samleika/ og hrædizt eige neinn. Þui at þu fer eige at mañ virdingum. Þar fyrer segdu oss/ huad þier lizt. Huort leyfizt at geta Keisaranum skatt/ eda eige? Enn Jesus formerkti þeirra vnder hyggiu/ þui sagde hañ. Huad freiste þier min hræsnarar? Synit mier myntuna Peningsins. Og þeir feingu honum Peningin. Jesus sagdi til þrra. Huers mynd og yfer skrifzt er þesse? Þeir sogdu honum. Keisarans. Þa sagdi hañ til þrra. Gialldit þa Keisaranum/ huad Keisarans er/ + þat Gude huad Gudz er. Og er þeir heyrdu þetta/ vndruduzt þr/ forletu hann/ og geingu j burtu.

XXIIII. Lpnnr xxiij. sunn D.
epter Trinitatis/ Collect.

Fyr Herra Gud vier bidium/ ad leysir þu Synder þíns lyds/ og lat oss ad vorum synda bondum/ sem vier saker vors breyskleika erum bundner/ med þíne millde þrelsazt. Fyrer voriñ Drottinn Jesum Christum/ sem med þier lifer og rikir j einingu hins helga Anda eirn Gud vm allar alder allda.

Lpstaullr
Collossenses j. Ca.

Kærir Brædur. þar fyrer vier erum allt fra þeim deige þa vier hoyrdum þat heyrt/ gefum vier eigi vpp/ fyrer ydur at beida og bidia/ þat þier vpp fyllizt med vidur kenning hans vilia/ j allzs hartuduum Andligum visdome ok skilninge/ suo at þier megit ganga Drottne verdugliganna/ til allrar þocknunar. Og verit auagstar samer j ollum godum verkum/ og at vaxa j Guds visdome. Og at styrkiazt j ollu krapte/ epter hins oyrdligri magt/ j allri polin mædi/ j lanlyndar gede/ med fognude. Og giorit þacker Fodurnum/ sem oss hefer skapfelliga giort/ til arfs skiptis heilagra j liosinu. Sa ed oss hefer frelsat af yfer valldi myrkrana/ ok hefer oss sett j riki sins Sonar/ af huerium vier hofum endurlausnina fyrer hans Blod/ sem er Syndanna fyrer gefning. J Christo Jesu Drottne vorum.

Lguds Spiall Ja
Matthei xj. Capit.

Fyr þad tima. þa ed Jesus talade þetta hid sama til þra. Sia þu/ at hofdinge eirn geck þar fram/ og til bad hann suo seigiandi. Herra/ min Dotter er ny salud/ enn þu kom/ og legg þina hond yfer hana/ og mun hun lifna. Og Jesus stod vpp/ fylgde honum/ og suo hans Læri sueinar. Og sia þu/ at Kona/ huer ed hafdi blodfall j tolf ar/ geck

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

ar/geck a bak til vid hann/ og ahrærde ꝑalld hſis klædnar ar. ꝑui hun ſagdi med ſialfre ſier. Ef at eg mætta at eins ſnerta hañs klædnat/munda eg heilbrigd verda. Enn Jeſus ſnerizt vid/leit til heñar/ og ſagde. Vert ꝑu hug hrauſt dott er. ꝑin trua giordi ꝑig heilbrigda: Og a ꝑrre ſómu ſtundu/ vard Konan heilbrigd. Og ꝑa ed Jeſus kom jñ j hoꝑdinga ians hus/og ſa ꝑar ludur ꝑeytarana/ og bulldran ꝑolkſins/ ſagdi hann til ꝑrra. Vikit ꝑra. ꝑui at ecki er Stulkan daud/ helldur ſefur hun. Og ꝑeir giordu gys at honum. Enn ſem ꝑolkit var vt drizit/ geck hann ꝑar jñ/og tok j heñar hond/ og ſagde. Stulka/ ſtadt ꝑu vpp. Og Stulkan ſtod vpp. Og ꝑetta ryckte/ barſt vt vm ꝑat ſama land.

XXV. ÞANN XXV. SVN. D.
epter Trinitatis Collec.

HEyr Herra Gud vier bidium/ vpp vek ꝑiña trulyndra maña vilia/ſo at ꝑeir mege vera ꝑraiñ ꝑuſir til gudligs verks a vagxtar at giora/ og at ꝑeir mætti audlazt med ad taka ꝑeſſ meire ꝑina lækñis doma. Fyrer Drottiñ vorñ Jeſum Chriſtum ſem med ꝑier lizir ✝ rikir ✝ c.

LESTVRIN
Jerimie xxiij. Cap.

SJa. ꝑeir dagar munu koma ſeiger Drottiñ/at eg mun vppvekia Dauds rettxerdugt ſæde/ og ſkal vera eirnn Konungur/ſem ſtiorna ſkal/ og hañ mun vera vis/og mun giora rettlætis dom a jordune. Og a ꝑeim ſómu dogũ ſkal Juda ꝑrelſazt/ ✝ Iſrael bua ſtadꝑaſtliga. Og ꝑetta ſkal vera hñs nafñ/ ſem ꝑeir munu kalla hañ/ Drottiñ vor ſem ad ert rettlatur. ꝑar ꝑyrer/ Sia/ ꝑat dagarner ſkulu koma ſeigir Drottin/at meñirner ſkulu ecki ſeigia ꝑraiñ vegis/ſuo ꝑram arliga ſem Drottiñ lizer/huer at vtleidde Iſraels borñ aꝑ Egipta landi/ helldur ſkulu ꝑeir ſeigia/ſuo ſannarliga ſem

Gud

Gud lifer/ sem vt leidde og aptur leidde Israels hu
ap Nordur lande/ og ollum londum/ til huerra eg j bu
þa þangat/ og þeir munu bua a sinu lande. Segir Drott.
almattugur.

☞ Gudzspiallit/ Joannis vj. Capitula. Og sien
dur þat a Mid þostu Sunno dag/ og skal byr
ia þar sem so til tekur.

Og þa ed Jesus leit vpp/ og sa mikin mañziollda. &c.

XXVI S. ÞANN XXVI. SVNN. D.
epter Trinitatis/ Collectã.

Deyr þu almattugur Gud Drottin Himneskur Fader/
tia þu oss Aumum og Syndugum þina myskunseme/
at epter þui vier megũ eigi reida oss vpp a nockra vora þor
þienan/ helldur j allan mata þar eza send a haþa/ suo at
vier eigi skulum þalla j þann stranga Dom/ helldur at vier
mættum leysazt þar þra/ þyrer þina nad og myskunseme.
Sierdeilis þyrer þinn Son Jesum Christum/ sem med þier
lifer og rikir j einingu hins helga Anda eirn Gud vm allar
allder allda.

S. PJSTILLIN
j. Thessalo. iij Capi.

Hrir brædur. Vier vilium eigi dylia þyrer ydur aþ þm
sem sofua/ vpp a þat/ at þier sieut eigi hryggver/ suo
sem þr adrer er ongua von haþa. Þui ef vier trum/ at Jesus
sie dain/ og vpp aptur risin/ suo mun og Gud eirnin þa sem
sofnader eru/ þyrer Jesum þram leida. Þui þetta segium
vier ydur/ suo sem Ord Dorttins/ þat vier sem lifum og yf
uer blifum j til komu Drottins/ þat vier munum eige þyrer
þeim koma sem sofua. Þui at Drottin sialfur mun med her
ope/ og med hofud Eingilsins raust/ og Ludre Gudz/ ofan
koma af Himnũ/ og hiner daudu/ sem at eru j Christo/ skal
fyrster vpp risa. Þar epter a/ vier sem lifum + yfuer blifũ/
verdum til lika vpp numner med þeim somum j Skyen/ til

motz vid

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]

ð Drottiñ ſloptit/ og manñ ſuo hia Drottñe vera
na. So huggit nu huer annan jñ Syndis/med þeſſum

Á GUDSPJALLIT/
Matthei XXIIij. Capit.

Á þann tima. Jeſus ſagde til ſinna Lærisueina. Nærr ed
Epter ſiait ſwiuirding ſydſtunar/ aþ huerre ſagdt er þyrer
Spamañin Daniel/ſtadanda j helgu Stad. Huer ſem þ les/
hañ hygge þar at. Huerier þa eru a Gydinga lande/ þlyie þr
a Fioll. Og huer hañ er a rætre/ þarc hañ eige oþan nockut
at taka vr ſino huſe. Og huer ſem a Akre er/ ſnue hañ eige
aptur/at taka vpp Kyrtil ſinn. Enn ve þungudum/og brio
ſta mylkingum a þeim dogum. Aþ þui bidyt/ at ydar þlotte
vde eckt vm Vetur/ t eige a þuott deige. Þui at þa munu vda
ſuo ſtor hormung/huilik at eigi vard/ þra vpp hafi Verallda
ar/allt til þeſſarar ſtundar/ og eige helldur verda mun. Og
nema þat/at þeſſer dagar verdi ſtyttir/ verdur eckert holld
holpit. Enn þyrer vt valldra ſaker/þa ſkulu þeir dagar ſtytt
azt. Enn eþ nockur ſeigir þa til ydar/Siait/ hier er Chriſt
us eda þar/ſkulu þier eckj þui trua. Þui at þar munu vpp riſa
marger þals Chriſtar/ og þals Spameñ/og þr munu giora
ſtor takñ t vndur/ſo at j villu mundo leidazt (eþ skee mætte)
etrnen vt valder. Siait/eg ſagda ydur þat þyrer. Nu eþ þeir
ſeigia til ydar/ Siait/hñ er a eyde morku/þa gangit eckt ut.
Siait/ hañ er j laun Kosunu/ þa truit eigi. Þui at lika ſem
Elding vt geingur aþ vpp gongu/ og ſkin allt til nidur yon
gu/lika ſuo mun og vera til koma Mañzins Sonar. Þui at
hvar hellzt at hræit er/ þangat munu og Ernerner ſazñaſt.

XXVII

Á ÞANN XXVij. SUNN. D.
epter Trinitatis/ Collec.

Þeyr þu myſkũſame eilize Gud/ Himneſke Fader/ vier
bidiũ þig/at þu vilier vpp vekia oſſ/ſo at vier mættũ
med alle

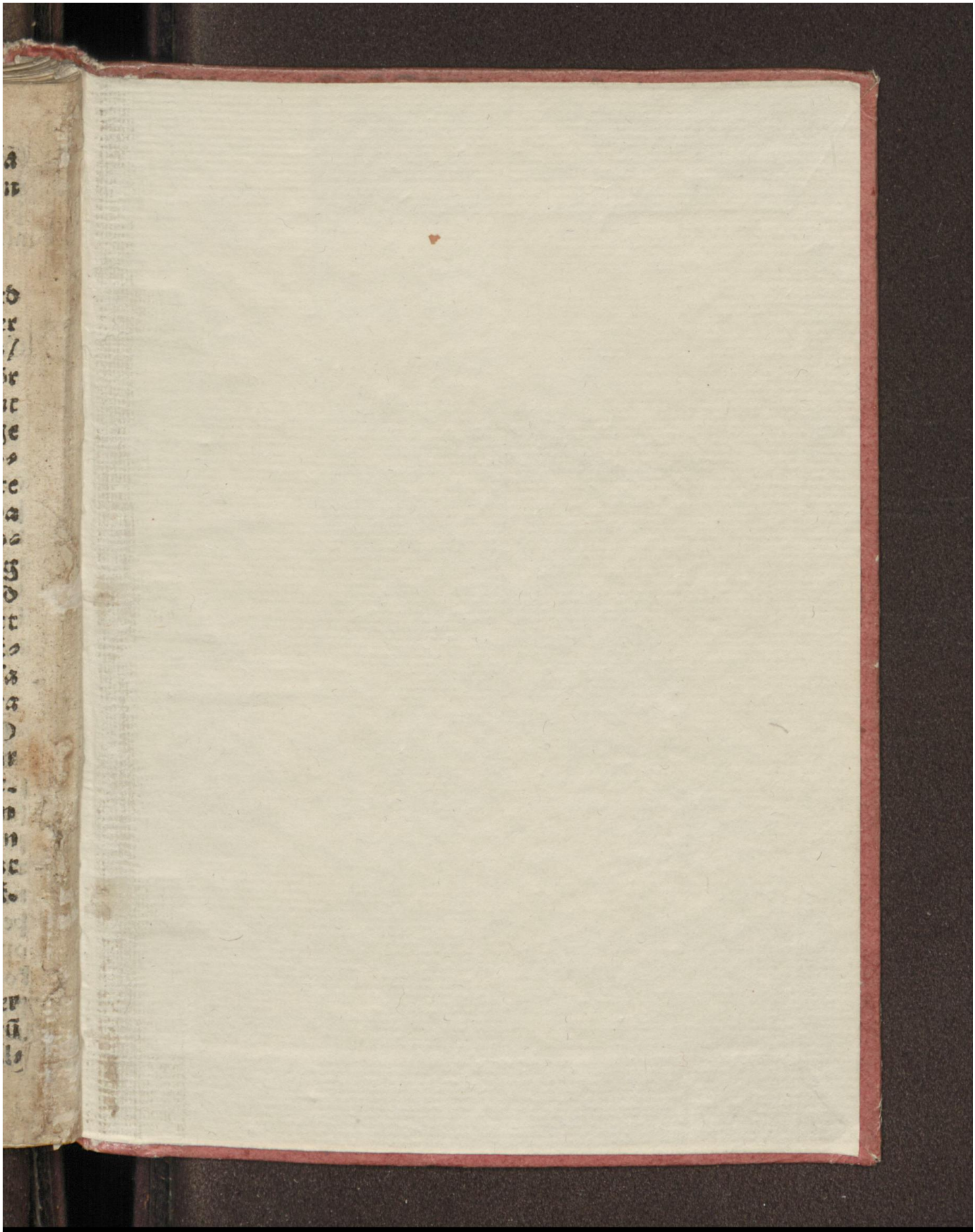

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 154 [7,-101 4°]